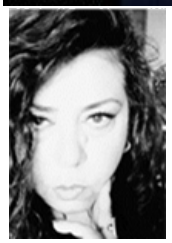

Της
Μαρίας Ν. Παπαδοπούλου

ΚΙΝΑ - ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Το να είσαι στρατηγικός εταίρος στο One Belt One Road, μάλλον κοστίζει ακριβά !!

(ή αλλιώς, 99 +1 Χρήσιμες Πληροφορίες.)

- ***Πρόλογος.***

Το άρθρο που ακολουθεί, αποτελεί συνέχεια του προηγούμενου μου άρθρου με τον τίτλο ***«Ουκρανία : Ποιος αλήθεια ξεκίνησε αυτόν τον πόλεμο και γιατί?»*** που φιλοξένησαν οι «Ανιχνεύσεις» και δημοσιεύτηκε στις 9 Μαρτίου 2022.

Σκοπός του άρθρου είναι να επιτρέψει στον αναγνώστη να αποκτήσει τεκμηριωμένες πληροφορίες, που στην χώρα μας ,ελάχιστα βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Ωστόσο οι πληροφορίες αυτές είναι ικανές να εφοδιάσουν τον αναγνώστη με περισσότερη και πιο εμπεριστατωμένη γνώση, συγκριτικά με αυτήν που του παρέχεται σήμερα.

Πολλές μάλιστα, από αυτές τις πληροφορίες των οποίων οι πηγές παρατίθενται μετά το τέλος του άρθρου κι επισημαίνονται στο κείμενο του με τους αντίστοιχους εκθέτες αριθμοδότησης τους (σε μπλε χρώμα), διακινήθηκαν σε εντελώς ανύποπτο χρόνο, ακόμα κι αρκετά έτη πριν από αυτόν τον πόλεμο και χαρακτηρίζονται από σοβαρό βαθμό εγκυρότητας.

Σήμερα οι πληροφορίες αυτές έχουν κυριολεκτικά χαθεί, καθώς έχουν θαφτεί κάτω από τις αναρίθμητες ειδήσεις που διοχετεύονται και κατακλύζουν καθημερινά τον ημερήσιο, ντόπιο και διεθνή, τύπο και ΜΜΕ. Το γεγονός αυτό θολώνει το γενικότερο τοπίο και δεν επιτρέπει την σε βάθος μελέτη και κατανόηση του.

Εν κατακλείδι, το άρθρο αυτό φιλοδοξεί, πως η γνώση που εξασφαλίζουν οι πληροφορίες που παρέχονται στον αναγνώστη θα συνεπικουρήσουν αρκετά ώστε αυτός να εξετάσει πλέον κάτω από ένα εντελώς διαφορετικό πρίσμα τα τεκταινόμενα

σήμερα που θα του επιτρέψει να διεισδύσει στα γεγονότα, υποβάλλοντας τα σε μία στερεοσκοπική οπτική, ώστε να προχωρήσει μόνος του στους αναγκαίους συνειρμούς που θα του επιτρέψουν στην συνεχεία να σχηματίσει σφαιρική αντίληψη των πραγμάτων και προσωπική άποψη, καθώς και να ερμηνεύσει τα γεγονότα, ξεκλειδώνοντας τις αντίστοιχες λογικές απαντήσεις που αιτιολογούν πολλά από αυτά που στις μέρες μας παρουσιάζονται ετερόκλητα, παράλογα, αντιφατι

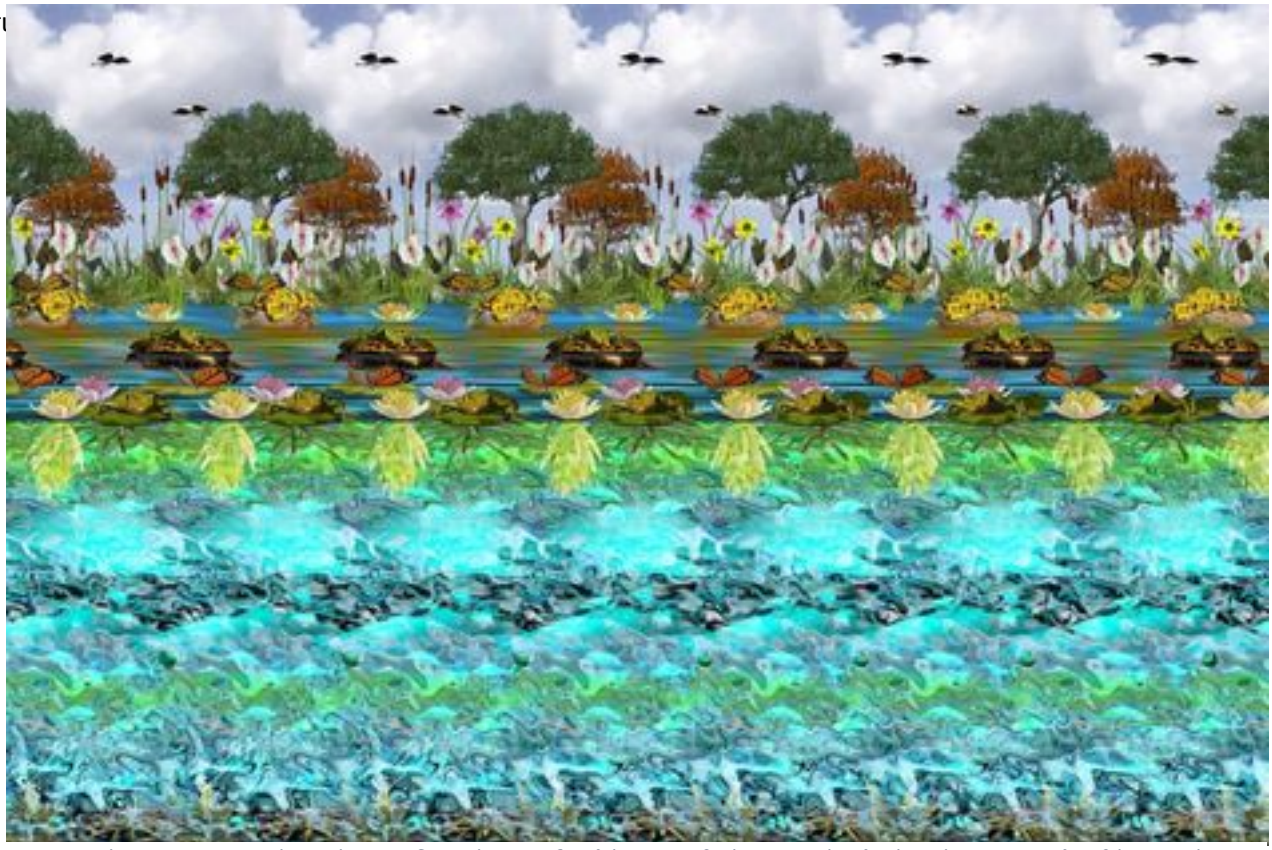

Ενα στερεόγραμμα μιας εικόνας είναι σχεδιασμένο να «ξεγελά» τον ανθρώπινο εγκέφαλο έτσι ώστε να αντιλαμβάνεται μία τρισδιάστατη εικόνα (3D) σε μία δισδιάστατη απεικόνιση. Για να γίνουν αντιληπτά τα τρισδιάστατα σχήματα, ο εγκέφαλος πρέπει να παρακάμψει την κανονικά αυτόματη λειτουργία της εστίασης και της ταυτόχρονης κίνησης και των δύο οφθαλμών και να εστιάσει στερεοσκοπικά. Μια τεχνική για να δείς την τρισδιάτατη εικόνα, είναι να πλησιάσεις τα μάτια σου πολύ κοντά στο κέντρο της εικόνας να εστιάσεις στο βάθος κι αργά να την απομακρύνεις. Υπάρχουν στερεογράμματα που κρύβουν εντελώς διαφορετικές τρισδιάστατες εικόνες από τις δυσδιάστατες που αντιλαμβάνεται αρχικά ο ανθρώπινος εγκέφαλος.

Α. ΓΙΑΛΤΑ, ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΧΩΡΙΣ ΔΡΑΚΟ.

Η Γιάλτα είναι μια όμορφη, μικρή και γραφική παραθαλάσσια πόλη-λιμάνι του Ευξείνου Πόντου, της τάξης των 81.000 κατοίκων, που βρίσκεται , κάπου εκεί στις ανατολικές ακτές της Κριμαίας.

Έως και την εποχή του μεσοπολέμου το πιο σημαντικό που είχε ίσως να επιδείξει η Γιάλτα ήταν πως υπήρξε η πατρίδα του

Ρώσου λογοτέχνη Άντον Τσέχωφ. Αλλά αυτό, εδώ που τα λέμε, λίγοι το γνωρίζουν.

Γιάλτα 4-11 Φεβρ.1945:
Ούιστον Τσώρσιλ-Ην.Βασίλειο, (αριστερά)
Φράνκλιν Ντ. Ρούσβελτ (κέντρο) και Ιωσήφ

Αυτό, όμως, που με βεβαιότητα γνωρίζουν όλοι είναι ότι εκεί στα τέλη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, στις 4 Φεβρουαρίου 1945 οι Τρεις Μεγάλοι, Ρούσβελτ, Τσόρτσιλ και Στάλιν, παρέα με έναν τέταρτο , τον Γάλλο στρατηγό Ντε Γκολ, που εκτελούσε χρέη εγγυητή των συμφωνηθέντων, συνδιασκέφθηκαν στην ρομαντική Γιάλτα.

Η συνδιάσκεψη αυτή που διεξήχθη στο εν λόγω, σοβιετικό τότε, θέρετρο της άλλοτε Αρχαίας Ταυρίδας (νυν Κριμαίας) η οποία υπήρξε ο προορισμός του μυθικού Ιάσωνα και των αρχαίων Ελλήνων Αργοναυτών, ποια άλλη κωδική ονομασία θα μπορούσε να πάρει, πέρα από την ονομασία «Αργοναύτης» ?
Αυτήν εντέλει πήρε !
Κατά πως λένε οι φήμες, την βδομάδα που έλαβε χώρα ο «Αργοναύτης», δηλαδή από την 4η έως και την 11η Φεβρουαρίου 1945, οι Τρεις Μεγάλοι, ΗΠΑ- Ηνωμένο Βασίλειο και ΕΣΣΔ, δηλαδή οι Σύμμαχοι που είχαν ενώσει τις δυνάμεις τους όλο το προηγούμενο διάστημα του πολέμου εναντίον των φασιστικών και ναζιστικών δυνάμεων του Άξονα (με πρωτοστατούσες σε αυτόν τις Γερμανία, Ιταλία, Ιαπωνία, Βουλγαρία κλπ), συσκέπτονταν πλέον στην Γιάλτα ως οι αδιαμφισβήτητοι νικητές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, έχοντας μοναδικό τους σκοπό να ορίσουν τους νέους κανόνες παγκόσμιας διακυβέρνησης, να μοιράσουν μεταξύ τους τις γεωπολιτικές σφαίρες επιρροής τους στον πλανήτη και να κατανείμουν τους μεταξύ τους ρόλους στην νέα τότε τάξη πραγμάτων, που ακόμα σκάρωναν κι έμελλε να διαμορφωθεί ώστε να συγκροτηθούν εν συνεχεία τα στρατόπεδά της.

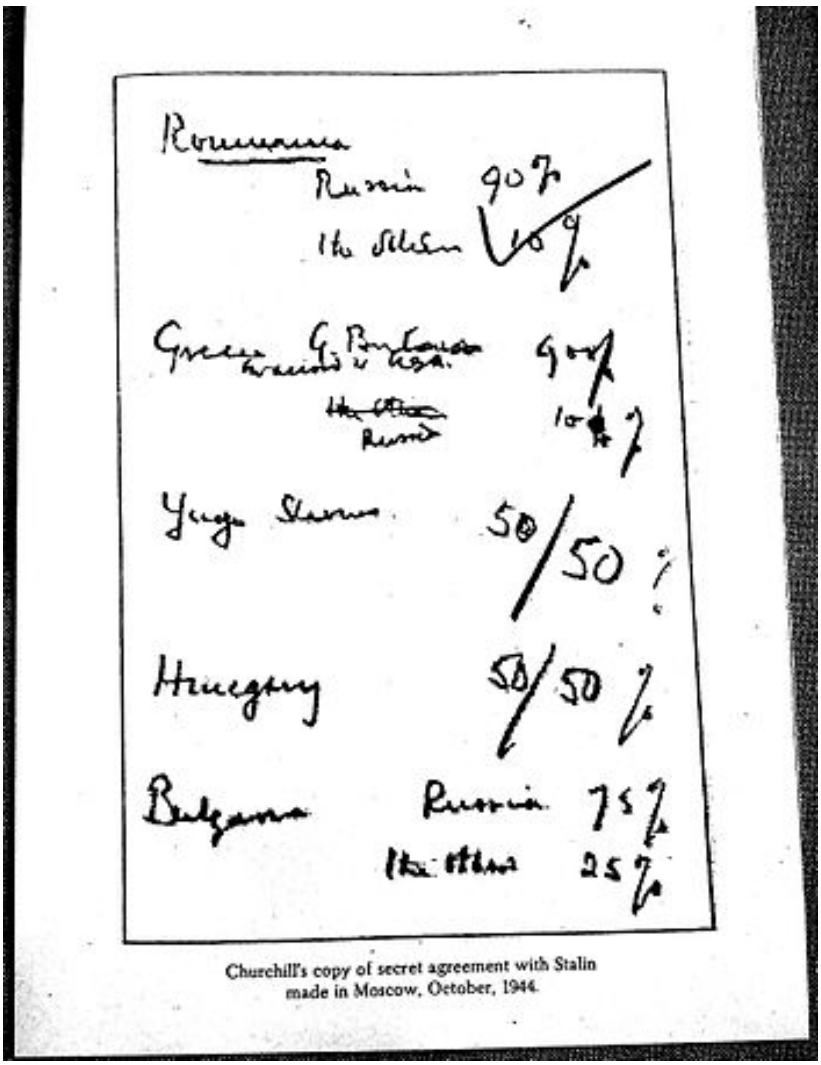

Ηδη από τον Οκτώβριο 1944 Τσόρτσιλ και Στάλιν πάνω σε ένα μπακαλοτέφτερο
είχαν αποφασίσει σε γενικές γραμμές πως θα διαμοιράσουν τον κόσμο

Βλέπετε, για να κρατούνται τα πράγματα σε μια ισορροπία, ως είθισται, κάποιος πρέπει να παίζει τον κακό, κάποιος πρέπει να παίζει τον καλό και κάποιος τον άσχημο…

Αυτοί είναι οι βασικοί ρόλοι. Από εκεί και πέρα εξαρτάται από την οπτική γωνία του καθενός κι είναι θέμα καθαρά υποκειμενικής του αισθητικής και κοσμοθεώρησης ποιόν θέλει να βλέπει ως κακό, ποιόν θέλει να βλέπει ως καλό και ποιόν ως άσχημο …

Τελικά, από ότι φαίνεται οι Τρείς Μεγάλοι τα βρήκαν σε εκείνη την Συνδιάσκεψη της Γιάλτας και κατένειμαν τους μεταξύ τους ρόλους.

THE BOSTON HERALD — LATE CITY EDITION

VOL. CLXXXXVIII, NO. 39 — BOSTON, THURSDAY, FEBRUARY 8, 1945—TWENTY-TWO PAGES — THREE CENTS

BIG 3 AGREE ON FINAL, JOINT BLOWS

Black Sea Talks Turn to 'Secure Peace'

7 BRIDGEHEADS PERIL BERLIN

Nazis Cry Fight For City Now on; Rail Link Blasted

LONDON, Thursday, Feb. 8 (AP) — Soviet troops, with seven bridgeheads over the Oder river a little more than 30 miles east and northeast of Berlin, have begun the main battle for the Nazi capital, German broadcasts indicated last night.

The Germans said the latest of the series of crossings in this key sector on the shortest route to Berlin, none of which has been confirmed by Moscow, was established south of the fortress city of Kuestrin yesterday, and from it the Reds began shelling the Berlin-Kuestrin railroad.

YANKS BURST SIEGFRIED LINE AGAIN

1st Army Breaks Olef Barrier; Third Crashes Reich on 24-Mi. Front

PARIS, Feb. 7 (AP)—The U. S. Third Army thrust elements of four divisions across the Our and Sure rivers into Germany from Luxembourg at 10 places on a 35-mile front today as the U. S. First Army burst through the last main zone of the Siegfried Line.

Europe's Military, Political, Economic Problems Studied

By BERTRAM D. HULEN

WASHINGTON, Feb. 7—President Roosevelt, Premier Stalin and Prime Minister Churchill are meeting in the "Black Sea area," have already reached agreement "for joint military operations in the final phase of the war against Nazi Germany," and are now proceeding to consider the problems of a "secure peace."

This was announced at 4:30 o'clock this afternoon in a communique issued simultaneously in Washington, Moscow and London. The communique was given out here

Έκτοτε τα πράγματα στον πλανήτη εν πολλοίς ισορρόπησαν και τόσο οι χώρες τους, όσο και τα κράτη που υπάγονταν στις γεωπολιτικές σφαίρες επιρροής του καθενός, όπως τις συμφώνησαν, γνώρισαν (κακήν κακώς, όπως θέλετε πάρτε το) μια πρωτόφαντη, για την ανθρώπινη ιστορία, περίοδο , ας την πούμε, ειρήνης κι ηρεμίας, διάρκειας περίπου 77 χρόνων.

Μια φορά Παγκόσμια σύρραξη δεν είχαμε μέχρι τώρα, επομένως το πράγμα θεωρητικώς λειτούργησε…

Το κακό ήταν πως οι Τρείς Μεγάλοι, στα 1945 δεν είχαν προβλέψει ότι στην πορεία θα τους προέκυπτε κι ένας Τέταρτος Μεγάλος παίκτης, με τον οποίο δεν φρόντισαν να έρθουν σε συμφωνία, τον αγνόησαν και δεν τον κάλεσαν καν στην Γιάλτα…

Βλέπετε όταν έκαναν τις συμφωνίες τους στα 1945 και συσκέπτονταν στην Γιάλτα, η Κίνα ήταν ήδη γονατισμένη, προσπαθώντας ακόμα να ανατάξει από τις 'Άνισες Συνθήκες των Πολέμων του Οπίου (1839-1858) . Επιπλέον, βρισκόταν ήδη ακόμα κατεχόμενη από άκρου εις άκρον από τον αντίπαλο Ιαπωνικό Στρατό, ενώ για τα επόμενα 4 χρόνια που ακολούθησαν ύστερα από το τέλος του Β' Π.Π. βρέθηκε να βυθίζεται (την ίδια περίοδο με την χώρα μας) σε έναν αιματηρό και βίαιο εμφύλιο πόλεμο.
Ποιος δηλαδή στα 1945 να την λογαριάσει…!! ??

Αλλά αυτά τα ιστορικά γεγονότα εξιστορήθηκαν, στο άρθρο μου « Οι Σχέσεις Κίνας-Ρωσίας και πως επηρεάζουν τον Κόσμο» , όπου ο απληροφόρητος αναγνώστης μπορεί να ανατρέξει για να ενημερωθεί κι ο πληροφορημένος για να τα θυμηθεί ..

Κοινώς και για να λέμε τα πράγμα με το όνομα τους, εκεί στα 1945 και στην Συνδιάσκεψη της Γιάλτας, κατά πως δείχνουν τα πράγματα, δεν υπήρχε χώρος για την Κίνα. Οι Τρείς Μεγάλοι υποτίμησαν και δεν υπολόγισαν διόλου την εν λόγω χώρα ως έναν μελλοντικό τους αντίπαλο, ούτε και πρόβλεψαν ποτέ το ενδεχόμενο πως περίπου μία 20ετία αργότερα , συγκεκριμένα την 16η Οκτωβρίου 1964, η Κίνα θα πυροδοτούσε την πρώτη της πυρηνική βόμβα, κατατάσσοντας τον εαυτό της πλέον στις πυρηνικές δυνάμεις…

Αυτή ακριβώς η υποτίμηση των Τριών Μεγάλων ήταν ακριβώς πέντε χρόνια αργότερα, από τότε που η Κίνα έγινε πυρηνική δύναμη, στις 15 Οκτωβρίου του 1969 κι ενόσω ακόμα εξελισσόταν ο Σινο-Ρωσικός διασυνοριακός πόλεμος, που οδήγησε τους Εταίρους της Γιάλτας, στην πρώτη μεταξύ τους μεγάλη διαφωνία που δεν αφορούσε τίποτα άλλο από τον τρόπο αντιμετώπισης της συγκεκριμένης χώρας, δηλαδή ποιάς άλλης, της Κίνας.
Αυτό έγινε όταν βρέθηκαν στην ανάγκη οι Σοβιετικοί διπλωμάτες, να προειδοποιήσουν την Ουάσιγκτον για τα σχέδια της Μόσχας *«να εξαλείψει την Κινεζική απειλή και να απαλλαγεί από αυτόν τον σύγχρονο τυχοδιώκτη με πυρηνική επίθεση»*, ζητώντας από τις ΗΠΑ να παραμείνουν ουδέτερες, οπότε οι ΗΠΑ τους άδειασαν .
Ο Ανατόλι Ντομπρίνιν, δηλαδή ο τότε σοβιετικός πρεσβευτής στις ΗΠΑ, βρέθηκε στην δυσάρεστη θέση, ύστερα από τις διαβουλεύσεις του με τους Αμερικανούς διπλωμάτες εταίρους του, να μεταφέρει την απάντηση των ΗΠΑ στον τότε Πρόεδρο της ΕΣΣΔ, Λεονίντ Μπρέζνιεφ, χρησιμοποιώντας την χαρακτηριστική φράση: ***«Οι Αμερικανοί μας πρόδωσαν !»***[1] για να περιγράψει την άρνηση των ΗΠΑ να παραμείνουν ουδέτερες σε περίπτωση πυρηνικής επίθεσης των Σοβιετικών εναντίον της Κίνας.

Λίγο οξύμωρο βέβαια – και μάλιστα ειδικά για εκείνη πλέον την εποχή που λυσσομανούσε ο Ψυχρός Πόλεμος 0.1 - να λέει ένας Σοβιετικός για έναν Αμερικάνο, πως αυτός τον πρόδωσε, έτσι δεν είναι?

Στην φράση όμως αυτή του τότε Σοβιετικού διπλωμάτη, εμπεριέχεται όλο το νόημα κι η ουσία μιας Συμμαχίας, όπως αυτή που στερεώθηκε κάποτε στην Γιάλτα !

Οι Σύμμαχοι, μπορούν να έχουν αντίπαλα μεταξύ τους συμφέροντα και κατά καιρούς να συγκρούονται ή να «κλέβουν» κάτι ο ένας από τον άλλο ή ακόμα και να διεξάγουν μεταξύ τους Ψυχρούς Πολέμους που ποτέ δεν θα οδηγηθούν σε θερμούς, αλλά όταν διακυβεύεται η μεταξύ τους συμφωνημένη και χαραγμένη σε σταθερή, διαχρονική βάση και σε παγκόσμια κλίμακα αρχιτεκτονική ασφαλείας, τότε τα συμφέροντα τους συγκλίνουν κι επανενώνονται.
Είναι, σαν λέμε, ζήτημα επιβίωσης τους …

Για την ιστορία το παραπάνω περιστατικό, τελικά δεν το εξέλαβαν οι Σοβιετικοί ως «προδοσία των Δυτικών εταίρων τους» διότι η άρνηση των ΗΠΑ στα 1969 να συγκατανεύσουν σε μια πυρηνική επίθεση των Σοβιετικών κατά της Κίνας στηρίχθηκε στην δική τους προηγούμενη άρνηση στην αντίστοιχη πρόταση των ΗΠΑ του 1964 να επιτεθούν από κοινού με πυρηνικά όπλα εναντίον της Κίνας προτού αυτή προλάβει να πυροδοτήσει την πρώτη πυρηνική της βόμβα…

Από τότε μέχρι και σήμερα, όπως όλοι γνωρίζουμε, κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι.. Το αυλάκι αυτό όμως, είτε κάποιες φορές το ποτάμι φούσκωνε, είτε στέρευε, πάντα πάνω κάτω στις ίδιες θέσεις βρίσκονταν. Κανείς τεκτονικός σεισμός δεν το είχε μετακινήσει...
Το δε οικοδόμημα της συμφωνηθείσας κάποτε στην Γιάλτα παγκόσμιας αρχιτεκτονικής ασφαλείας, είτε δεχόταν φτιασιδώματα κι ανακαινίσεις, αλλάζοντας, από καιρού εις καιρόν, μορφές και σχήματα είτε όχι, πάντα εκεί βρισκόταν κι οι αρχικοί του ένοικοι- συνεταίροι , μπορεί, που και που, να γκρίνιαζαν ή να μάλωναν ή ακόμα και να «σκοτώνονταν» μεταξύ τους ή να άλλαζαν μεταξύ τους ορόφους και διαμερίσματα αλλά πάντα οι ίδιοι διαχειρίζονταν το όλο οικοδόμημα.

Κανείς τρίτος (ή μάλλον πιο σωστά τέταρτος) δεν είχε ποτέ αμφισβητήσει τα κεκτημένα τους, την ιδιοκτησία και την κατοχή τους στο οικοδόμημα .

Κι ήρθε η ώρα που οι συνθήκες αυτές έμελλαν να αλλάξουν , γιατί εμφανίστηκε ο Τέταρτος Διεκδικητής….

Β. ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΑΥΤΟ, ΕΧΕΙ ΔΡΑΚΟ !

Την 3.12.2020 ο διευθυντής των υπηρεσιών πληροφοριών των ΗΠΑ επί Προεδρίας Ντόναλντ Τράμπ, κύριος Τζον Ράτκλιφ έκανε την παρακάτω δήλωση:
« Η μεγαλύτερη απειλή για την δημοκρατία και την ελευθερία στον κόσμο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο , είναι η Κίνα.» [2]

Ο διευθυντής της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών Τζον Ράτκλιφ επί Προεδρίας Ντόναλντ Τραμπ στο Οβάλ Γραφείο του Λευκού Οίκου, Πέμπτη, 3 Δεκεμβρίου 2020, στην Ουάσιγκτον.

Βαρύγδουπη δήλωση αυτή του κυρίου Ράντκλιφ .
Αλλά , πολύ σύντομα ήρθε να την ακολουθήσει και να προστεθεί πάνω σε αυτήν μία άλλη…
Την 10.2.2021 η πρώτη δήλωση που προχώρησε ο νεοεκλεγείς τότε Πρόεδρος των ΗΠΑ Τζόε Μπάϊντεν, σε δραματικό μάλιστα τόνο, ήταν η ακόλουθη***:***

« Πέρασα δύο ώρες στο τηλέφωνο χωρίς διακοπή με τον Σι Τζινπίνγκ. Αν δεν κάνουμε τίποτα θα μας συντρίψουν!» [3]

Σι Τινπινγκ – Πρόεδρος Κίνας *Τζόε Μπάϊντεν – Πρόεδρος ΗΠΑ*

Όπως βλέπετε , στις ΗΠΑ, κάποια πράγματα παραμένουν στέρεα, σταθερά, ακλόνητα κι ανεπηρέαστα, ανεξαρτήτως των κομματικών πεποιθήσεων του εκάστοτε Προέδρου…
Αυτό θα πει στις μέρες μας, σύγχρονο Κράτος !

Κι όσο κι αν ακουστεί αιρετική η άποψη, μάλλον το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού , σε εκείνη την μεγάλη χώρα που σήμερα ονομάζεται Ρωσική Ομοσπονδία και διοικείται από έναν «αιμοβόρο» και προσφάτως χαρακτηρισθέντα ως «δολοφόνος-δικτάτορας», Πρόεδρο με το όνομα Βλαντιμίρ Πούτιν.

The Killer

- ***Ο Τέταρτος Διεκδικητής***

Ο Τέταρτος Διεκδικητής, ήταν πάντοτε υπομονετικός κι ακάματος. Οι κινήσεις του ήταν πάντοτε προσεκτικές, μετρημένες, καλοζυγιασμένες και προπάντων όχι κραυγαλέες. Άλλωστε ανέκαθεν είχε έφεση στα παιχνίδια στρατηγικής..

Το σκάκι λέγεται ότι εκεί κάπου στον 9ο-10ο αιώνα έφτασε στην Ρωσία και στην Δυτική Ευρώπη από τους διάφορους Ευρωπαίους κι Άραβες, που στα μακρινά ταξίδια τους, από και προς την Άπω Ανατολή, συνήθιζαν να το παίζουν μεταξύ τους, για να περνούν την ώρα τους, στις διασταυρώσεις που συναντιούνταν και στα χάνια που βρίσκονταν πάνω στους κόμβους του Δρόμου του Μεταξιού…
Αυτός ο δρόμος είχε τρείς διαδρομές με την παλαιότερη από αυτές να εντοπίζεται κάπου στον 9ο αιώνα.
Αρχαίος Δρόμος ! Οι ίδιες διαδρομές ακολουθούνται ακόμα μέχρι σήμερα…
Δηλαδή ο Τέταρτος Παίχτης, δεν είχε να κάνει τίποτα άλλο , πέρα από το να ακολουθήσει την πεπατημένη, σε μια σύγχρονη της έκδοση.

Αυτήν την πεπατημένη ακολούθησε η Κίνα κι έφτασε , εδώ και πολύ καιρό, στην σύγχρονη Ουκρανία !

Όπως ήδη καταλάβατε, το παραμύθι αυτό, που μόλις ξεκινά, έχει Δράκο !
Για αυτό ας προετοιμαστούμε να τον αντιμετωπίσουμε, να ανακαλύψουμε και να μελετήσουμε τις κινήσεις του και τις μεθόδους που ακολούθησε για να φτάσει και να μπει στην Ουκρανία. Σε μια χώρα δηλαδή, που, ελλείψει άλλων, αποτελεί την Ανατολική Πύλη εισόδου του προς την Ευρώπη κι εξ αυτής της αιτίας εξεχούσης στρατηγικής σημασίας τόσο για την Κίνα, όσο και για τους υπόλοιπους παίκτες..

Γ. ΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΥ

Οι κινήσεις της Κίνας, εξελίχθηκαν κλιμακωτά και χρειάστηκαν κάποια χρόνια ώστε να αποδώσουν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.
Βλέπετε στους Δράκους, δεν τους αρέσουν τα φώτα της ράμπας, προτιμούν τις κουίντες. Δεν συγκινούνται από χολιγουντιανούς εντυπωσιασμούς, δρουν στα σκοτεινά και βγαίνουν αθόρυβα από τις ανήλιαγες φωλιές τους, πετώντας από το στόμα τους φωτιές, μόνον σαν θα έρθει η κατάλληλη ώρα να ορθωθούν απρόσμενα κι από το πουθενά μεγαλοπρεπείς μπροστά σου..

- ***Στόχος των κινήσεων- η Ευρώπη.***

Για να έλθουν απτά κι εξασφαλισμένα αποτελέσματα, η Κίνα δούλεψε εντατικά, σιωπηρά κι αποφασιστικά όλο το προηγούμενο διάστημα, ενώ φρόντισε επιμελώς να διεκπεραιώσει όλη την απαιτούμενη κι αναγκαία προδικασία ώστε να ανοίξει για αυτήν διάπλατα η πόρτα της Ουκρανίας που θα της επέτρεπε κατόπιν την θριαμβευτική είσοδο της στην Ευρώπη.
Η Ευρώπη για την Κίνα είναι ο επόμενος μεγάλος στόχος, που όταν τον κατακτήσει θα της ανοίξει η πόρτα του Ατλαντικού ώστε να συνεχίσει τον δρόμο της προς Νότιο Αμερική, Ειρηνικό και πίσω πάλι στην Κίνα, έχοντας περιδέσει με τον τρόπο αυτό κι εξαρτήσει μέσω του One Belt One Road, σχεδόν ολόκληρο τον πλανήτη.
Κι όσο για την ίδια την Ευρώπη, η Κίνα όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα προλείαινε το έδαφος, συνάπτοντας συγχρόνως στρατηγικές, προνομιακές σχέσεις , με κάποιες επιμέρους Ευρωπαϊκές χώρες-κλειδιά, όπως λόγου χάριν η Γερμανία κι η Γαλλία.

- ***Ουκρανία , το μέσο για την επίτευξη του στόχου.***

Σε κάθε περίπτωση οι Κινέζικες κινήσεις με την είσοδο τους στην Ουκρανία, υποδήλωναν με άκρα σαφήνεια σε όλους τους υπόλοιπους, πως είχαν στρατηγικό βάθος και πως η Ουκρανία, μια πρώην σοβιετία , υπαγόμενη πλέον στις χώρες της ΚΑΚ *(*σ.σ.: Κοινοπολιτεία Ανεξάρτητων Κρατών που δημιουργήθηκε μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και τις αποσχίσεις πρώην σοβιετιών- πλέον μέλη της*), ήταν και εξακολουθεί να παραμένει για την Κίνα απλώς *το αναγκαίο κι απαραίτητο μέσο* για την πλήρη κι ολοκληρωτική κατάκτηση, με ήπια μέσα, της Ευρώπης.

Νοουμένης ως Ευρώπης τον συνασπισμό όλων των κρατών της γηραιάς ηπείρου, των οποίων η συνεργασία είναι, μεταξύ άλλων, εκ των ουκ άνευ ώστε το πρόγραμμα ONE BELT ONE ROAD - εμπνεύσεως του Κινέζου Προέδρου Σι Τζινπινγκ, που ανέβηκε στην εξουσία της χώρας του το 2012 - να καταστεί δυνατόν να συνεχίσει την πορεία του προς Ατλαντικό.
Γιατί πχ πώς θα φτάσεις. οδεύοντας από τα ανατολικά. στο Ολλανδικό λιμάνι του Ρότερνταμ εάν δεν περάσεις πρώτα από την Ουκρανία κι έπειτα από την Πολωνία?

Αυτήν την ιδέα, του ελέγχου δηλαδή των ενδιάμεσων προορισμών, η Κίνα ποτέ μέχρι σήμερα δεν την εγκατέλειψε κι ούτε παραιτήθηκε ποτέ από αυτήν και για να την ολοκληρώσει απαιτούνταν πρωτίστως η συνεργασία της Ουκρανίας που θα της άνοιγε την πόρτα η οποία στην συνέχεια θα την οδηγούσε στην αγκαλιά της Ευρώπης…

- ***Το φλέρτ..***

Η Αρπαγή της Ευρώπης, έργο του Αναγεννησιακού Ιταλού ζωγράφου Τιτσιάνο

Μιας Ευρώπης, πολύφερνης νύφης, συγκροτούμενης σήμερα από τις άλλοτε αντίπαλες κι αλληλοσυγκρουόμενες δυνάμεις του Β’ Παγκόσμιου Πολέμου, με ετερόκλητα μεταξύ τους συμφέροντα και σκοπούς, που σταδιακά υποχωρούσαν ή για την ακρίβεια κάποιες από αυτές ήδη από μακρού χρόνου καλόβλεπαν το επίμονο φλερτ της Κίνας, προσδοκώντας ότι αυτό θα τις απελευθέρωνε από το πιεστικό σφιχταγκάλιασμα που τους είχαν αναγκαστικά επιβάλλει κάποτε οι συμφωνίες της Γιάλτας.

Η συνολική συμφωνία ΕΕ-Κίνας για τις επενδύσεις (CAI) εντέλει υπογράφηκε και δεν ήταν φυσικά ούτε τυχαίο αποτέλεσμα, ούτε μια βιαστική κίνηση. Ήταν απόρροια πολυετών , εντατικών προσπαθειών και συνεχών εκατέρωθεν διαπραγματεύσεων που διήρκεσαν τουλάχιστον 7 ολόκληρα χρόνια κι οδήγησαν τελικά την 30η Δεκεμβρίου 2020 σε κατ' αρχήν συμφωνία , μετά από μια εικονική Σύνοδο Κορυφής μεταξύ των ηγετών της ΕΕ και της Κίνας που έλαβε χώρα εκείνη την συγκεκριμένη ημέρα[4].

Η Ευρώπη χαρακτήρισε την υπογραφή της Συνθήκης αυτής ως ***«την πιο φιλόδοξη εμπορική συμφωνία που είχε ποτέ η Κίνα με τρίτο μέρος»***. Πράγματι έτσι ήταν !

Σι Τζινγπίνγκ (πάνω αριστερά) , Σάρλ Μισέλ (πάνω δεξιά) , Ανγκελα Μέρκελ (κάτω αριστερά) , Εμάνουελ Μακρόν (κάτω μέση) και Ούρσουλα Φον Ντερ Λάιεν (κάτω δεξιά). Εικονική τηλεδιάσκεψη- Σύνοδος Κορυφής για την υπογραφή της Μεγάλης Εμπορικής Συμφωνίας ΕΕ-ΚΙΝΑΣ. 30.12.2020.

- ***Η προσωρινή ματαίωση του γάμου.***

Ωστόσο η συμφωνία αυτή έμελλε να ανασταλεί κι αυτό συνέβη τον περασμένο Μάϊο (2021) ύστερα από παρέμβαση της Ουάσιγκτον[5].

Επομένως ήταν οι ΗΠΑ αυτές οι οποίες, πρώτες άρχισαν να θέτουν φραγμούς στην περαιτέρω προέλαση του Πεκίνου προς την Ευρώπη κι αυτό το έπραξαν με προμετωπίδα την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Σιντζιάνγκ. Ασφαλώς κι η καταπάτηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων στην Σιντζιάγκ, δεν ήταν ένα πρόσφατο φαινόμενο, αλλά μέχρι την ωμή είσοδο της Κίνας στην Ευρώπη η ευαισθησία των ΗΠΑ ειδικά ως προς το θέμα των Ουιγούρων εξαντλούνταν σε κάποιες φωνές διαμαρτυρίας που ποτέ προηγούμενα δεν είχαν λάβει αντίστοιχη ένταση και τέτοια έκταση.

Αναμφίβολα, η κίνηση αυτή των ΗΠΑ συνιστούσε μια δραστική, σχεδόν δεσποτική, επέμβαση, στέλνοντας στην Ευρώπη ένα ισχυρό μήνυμα από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

Οι κυρώσεις επιβλήθηκαν από τις ΗΠΑ τον Μάρτιο του 2021 κι αναφέρονταν σε αρκετούς Κινέζους αξιωματούχους απαιτώντας από τους Ευρωπαίους πλήρη συμμόρφωση κι αναγκαστική σύμπλευση, σέρνοντας εντέλει ολόκληρη την ΕΕ σε πάγωμα της Συμφωνίας της με την Κίνα.

Ήδη, άλλωστε είχαν προηγηθεί οι σοβαρές επιφυλάξεις σύσσωμων των Αμερικάνων αλλά και κάποιων Ευρωπαίων αξιωματούχων που εξέφραζαν σοβαρές επιφυλάξεις απέναντι στην πιθανότητα σύναψης μια μεγάλης εμπορικής συμφωνίας Κίνας-ΕΕ. Οι αντιδράσεις αυτές προοιώνιζαν την καθολική άρνηση του Μεγάλου Αδελφού σε αυτόν τον αδόκητο και τόσο ανεπιθύμητο γάμο, που θα έμπαζε την Κίνα να στρογγυλοκάθεται στα λημέρια του .

- ***Οι προξενήτρες.***

Η Γαλλία: Για να είμαστε ειλικρινείς και να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους, η Μεγάλη Εμπορική Συμφωνία Κίνας –ΕΕ, δεν θα είχε ποτέ της μέλλον και δεν θα είχε ποτέ της συναφθεί, εάν ο Γάλλος Πρόεδρος κύριος Εμανουέλ Μακρόν, δεν την υποστήριζε ενθέρμως και δεν την είχε υπογράψει.

Κατά πως φαίνεται, ο Γάλλος Πρόεδρος είχε κάνει κι αυτός με την σειρά του την αναγκαία προεργασία, πολύ πριν προχωρήσει στην από 9.11.2019 συνέντευξη του στον Economist . Η συνέντευξη αυτή ήταν το αποτέλεσμα όλων των προηγούμενων προσπαθειών που , που με την δήλωση του ότι «**Το ΝΑΤΟ είναι Εγκεφαλικά Νεκρό**» [6] , σηματοδοτούσε κι επισήμως πλέον την επικείμενη στροφή της χώρας του..

Μια δήλωση, ωστόσο, που συνέχιζε την παράδοση των αρραβώνων Κίνας-Γαλλίας, που είχε προ πολλού προηγηθεί, ξεκινώντας από το μακρινό 2013 επί εποχής Προεδρίας Φρανσουά Ολάντ, με την επίσκεψη εκείνο τον Νοέμβριο του τότε Γάλλου Προέδρου στην Κίνα κατά την οποία η China Aviation Supplies Holding Company σύναψε συμφωνία αγοράς 18 αεροσκαφών A330 και 42 αεροσκαφών A320 από την Airbus , με τους Κινέζο και Γάλλο Προέδρους να υπογράφουν άλλες 18 συμφωνίες για αμοιβαία συνεργασία και τον κρατικό γαλλικό ενεργειακό γίγαντα EDF να ενώνει τα χέρια του με την China General Nuclear Power Group.

Μια παράδοση που σύσφιξε ακόμα περισσότερους τους δεσμούς της τον Νοέμβριο του 2015 όταν επισκεπτόμενος για δεύτερη φορά την Κίνα ο κύριος Ολάντ εξασφάλιζε την υποστήριξη της, εναντίον των προτάσεων των ΗΠΑ, που αφορούσαν την Συνθήκη του Παρισιού για το Κλίμα.

Μια σχέση που εδραιώθηκε και στερεώθηκε γερά το 2017 όταν οι δύο χώρες εισήλθαν σε έναν επιπλέον διμερή μηχανισμό, που ονομάζεται Διάλογος Υψηλού Επιπέδου για τις Ανταλλαγές Ανθρώπων , με τον οποίο προωθούσαν την πολιτιστική και επιστημονική τους συνεργασία.

Διάλογος, ο οποίος κατόπιν οδήγησε το 2019 τον νέο Γάλλο Πρόεδρο κύριο Μακρόν κατά την διάρκεια του ταξιδιού του στην Κίνα τον Οκτώβριο, να ενώνει κι αυτός με την σειρά του τα χέρια του με το Πεκίνο εκφωνώντας την σχετική ομιλία του στην China International Import Expo που πραγματοποιήθηκε στη Σαγκάη. Μια ομιλία που είχε ως αποτέλεσμα Γαλλία και Κίνα να υπογράψουν άλλες επιπλέον 40 συμφωνίες. αξίας 15 δις δολαρίων, που περιλαμβάνουν τους τομείς του εμπορίου, του τουρισμού, της υγείας, της αεροπορίας, της ενέργειας, της αμυντικής βιομηχανίας και της ψηφιακής τεχνολογίας, με τον Πρόεδρο Μακρόν να αναφέρεται σε διπλωματικό θρίαμβο !

Ο Γάλλος Πρόεδρος Εμανουέλ Μακρόν, αριστερά, στις 9.1.2018 χαιρετά, ενώ περπατά με τον Κινέζο Πρόεδρο Σι Τζινπίνγκ κατά τη διάρκεια τελετής καλωσορίσματος του στην Μεγάλη Αίθουσα του Λαού στο Πεκίνο

Ο θρίαμβος αυτός, εν συνεχεία άνοιξε τον δρόμο στην Airbus για την υπογραφή συμβολαίου άλλων 34δις δολαρίων που αφορούσε την προμήθεια 300 αεροσκαφών στον κινεζικό αεροπορικό τομέα κι έφερε τις δύο χώρες το επόμενο διάστημα ακόμα πιο κοντά ώστε να αναλαμβάνουν κοινές επιχειρήσεις έρευνας κι ανάπτυξης στους τομείς της αεροδιαστημικής και των μολυσματικών ασθενειών.

Το δε διμερές εμπόριο Κίνας –Γαλλίας, από 11,5δις δολάρια το 2000 ξεπερνά πλέον σήμερα τα 62δις δολάρια ετησίως, με την Κίνα να έχει καταστεί πλέον η 2η πιο σημαντική πηγή γαλλικών εισαγωγών και να γίνεται αντίστοιχα ο 7ος μεγαλύτερος εξαγωγικός προορισμός γαλλικών προϊόντων κι υπηρεσιών. Χρυσές δουλειές !!! [7]

Σημειωτέον ότι οι γαλλικές εξαγωγές κατείχαν το 1,4 % του μεριδίου της κινεζικής αγοράς, όταν οι ρωσικές κατέχουν μόλις το 0,8%!!!

Όλα τα παραπάνω , αποτέλεσαν για την Γαλλία την εύλογη αιτία που ώθησε τον Γάλλο Πρόεδρο κύριο Μακρόν σε αντάλλαγμα της τόσο αποδοτικής για την χώρα του κινεζικής συνεργασίας να περιορίζεται πλέον στις σχεδόν υποκριτικές συστάσεις του προς τους παρόχους κινητής τηλεφωνίας, που δραστηριοποιούνται εντός Γαλλίας, να αποφύγουν την συνεργασία με την Huawei και το Κινέζικο 5G, χωρίς ωστόσο να τους αποκλείει προς το παρόν να συνάψουν αντίστοιχες γαλλοκινεζικές συμφωνίες, σπρώχνοντας πίσω και μεταθέτοντας τυχόν αντίστοιχες απαγορεύσεις για μετά το 2028 και βλέπουμε..

Η παραπάνω ήξεις-αφήξεις δήλωση Μακρόν, ξεκάθαρα αντιστεκόταν κι αποσκιρτούσε από το πρόγραμμα Clean Path των ΗΠΑ , που απαιτεί με στόχο την εθνική ασφάλεια των κρατών μελών της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας, την απαγόρευση της διείσδυσης του κινέζικου 5G στα δίκτυα τηλεπικοινωνιών των συμμάχων .

Με λίγα λόγια, όπως δείχνουν τα πράγματα, οι Δρόμοι του Μεταξιού της Γαλλίας και της Κίνα οδήγησαν στην ένθερμη προσέγγιση της Γαλλίας του κυρίου Μακρόν με την Κίνα του κυρίου Σι Τζινπίνγκ και σε αντίστοιχου βαθμού σύσφιξη των μεταξύ τους σχέσεων αποτελώντας μέρος της προσπάθειας της Γαλλίας να θεωρηθεί αυτή ως η φωνή της Κίνας στην Ευρώπης [8].

Οι δε κινήσεις αυτές, ας μην έχουμε καμία αμφιβολία ότι παρακολουθούνταν στενά και με αετίσια προσήλωση από τα γεράκια των ΗΠΑ, καθώς έβλεπαν την Ευρώπη να γλιστρά σταθερά μέσα από τα χέρια τους.

*Η **AUKUS** δεν αποτελούσε, λοιπόν, τίποτα περισσότερο από μέρος της απάντησης των ΗΠΑ, που αποστέρησε την Γαλλία από κάποια εκ των κερδών που είχε απολαύσει ως τώρα από την Γαλλο-Κινεζική συνεργασία, εξαιτίας της οποίας,*

Ανγκελα Μέρκελ – Σι Τζιπινγκ σε μία από τις πολυάριθμες συναντήσεις τους

εξασφαλίζονταν η αποδοχή της και ξεκλείδωνε αργά και σταθερά η πόρτα μέσα από την οποία ήσυχα-ήσυχα η Κίνα θα φώλιαζε στην θερμή αγκαλιά της Ευρώπης, εξώνοντας από αυτήν τον προηγούμενο «εραστή» της..

Πάντως, εάν της Γαλλίας της αρέσει γενικώς το «φαίνεσθαι» , στην πραγματικότητα άλλος ήταν αυτός που εδώ και καιρό κατείχε το «είναι» και διεκδικούσε, σεμνά και ταπεινά , τον δικαιωματικό χαρακτηρισμό του ως Η Φωνή της Κίνας στην Ευρώπη..

Η Γερμανία: Όσο για την Γερμανία, αυτά έχουν ήδη ειπωθεί διεξοδικότερα στο άρθρο μου «Αφγανιστάν , Το Σύγχρονο Μεγάλο Παιχνίδι» που δημοσιεύτηκε στις «Ανιχνεύσεις» την 12 Σεπτεμβρίου 2021 στο οποίο μπορεί να ανατρέξει ο αναγνώστης για λεπτομερέστερη ενημέρωση ή για να τα θυμηθεί.

Εδώ προς το παρόν θα αρκεστούμε στις αναφορές του συγκεκριμένου άρθρου πως η Γερμανία είχε ήδη τουλάχιστον από το έτος 1984, αρχίσει να αναπτύσσει στενές εμπορικές σχέσεις με την φτωχή τότε Κίνα [9].

Μάλιστα η πρώτη Ευρωπαϊκή χώρα που σύναψε σχέσεις και διασύνδεσε εκείνο το έτος επίσημα την οικονομία της, ήδη επί Καγκελαρίου Helmut Kohl με την Κίνα κατά την επίσκεψή του στο Πεκίνο, ήταν η Γερμανία.

Συγκεκριμένα, πλήθος μεγάλων γερμανικών βιομηχανικών εταιρειών (βλ.Siemens, Volkswagen, Basf κλπ) μετέφεραν από εκείνη την εποχή τα παραρτήματα των εργοστασίων τους στο κινεζικό έδαφος όπου όλα τα προηγούμενα χρόνια,

χρησιμοποιώντας κινέζους εργάτες και πρώτες ύλες, παρήγαγαν φτηνά τα προϊόντα τους, ενώ κατόπιν τα πουλούσαν πανάκριβα στον υπόλοιπο κόσμο και στην διεθνή αγορά, θησαυρίζοντας οι ίδιες και γεμίζοντας με τους αντίστοιχους

φόρους τα κρατικά γερμανικά ταμεία.

Η πολύχρονη αυτή «φιλία» συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας. Στις 28 Μαρτίου 2022, ο υφυπουργός Εξωτερικών Deng Li συναντήθηκε με την αντιπροσωπεία που αποτελείται από τον Πρόεδρο του Γερμανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου στην Κίνα - Βόρεια Κίνα και τον τον Διευθύνοντα Σύμβουλο της Volkswagen Group China Stephan Wöllenstein, καθώς και τον Εκτελεστικό Διευθυντή κι Επικεφαλής Εκπρόσωπο του Επιμελητηρίου Jens Hildebrandt αλλά και τον εκλεγμένο Πρόεδρο του Επιμελητηρίου και Διευθύνοντα Σύμβουλο της Daimler Greater China Ltd. Κύριο Hubertus Troska [10.α].Ο Ντενγκ Λι είπε ότι, φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από τη σύναψη διπλωματικών σχέσεων μεταξύ Κίνας και Γερμανίας και πως τα τελευταία 50 χρόνια, η οικονομική και εμπορική συνεργασία ήταν πάντα ένας σταθεροποιητικός παράγοντας στις σχέσεις Κίνας-Γερμανίας, με τις γερμανικές επιχειρήσεις όπως η Volkswagen και η Daimler να έχουν εξερευνήσει σε βάθος τις δυνατότητες της κινεζικής αγοράς και να έχουν συμβάλει θετικά στην προώθηση της εις βάθος ανάπτυξης της ρεαλιστικής συνεργασίας Κίνας-Γερμανίας. Το Γερμανικό Επιμελητήριο διατηρεί από καιρό στενές ανταλλαγές και συνεργασία με την Κίνα και κατά τον Κινέζο Υφυπουργό έχει χρησιμεύσει ως σημαντική γέφυρα επικοινωνίας μεταξύ Κίνας και Γερμανίας.

Σήμερα η Κίνα που βοήθησε την Γερμανία να ανταπεξέλθει στην ύφεση της οικονομικής κρίσης της περασμένης δεκαετίας, αποτελεί την πρώτη στρατηγική επένδυση για την Γερμανία [10].

Η κυρία Μέρκελ. από τότε που είχε εκλεγεί το 2005 Καγκελάριος της Γερμανίας κι έως την λήξη της θητείας της, είχε ταξιδέψει στην Κίνα τουλάχιστον 12 φορές, κατά τις οποίες υπέγραψε 13 μεγάλες επιχειρηματικές συμφωνίες καθισμένη στην μεγάλη Αίθουσα του Λαού περιχαρής στο πλάϊ του εκάστοτε Κινέζου πρωθυπουργού.

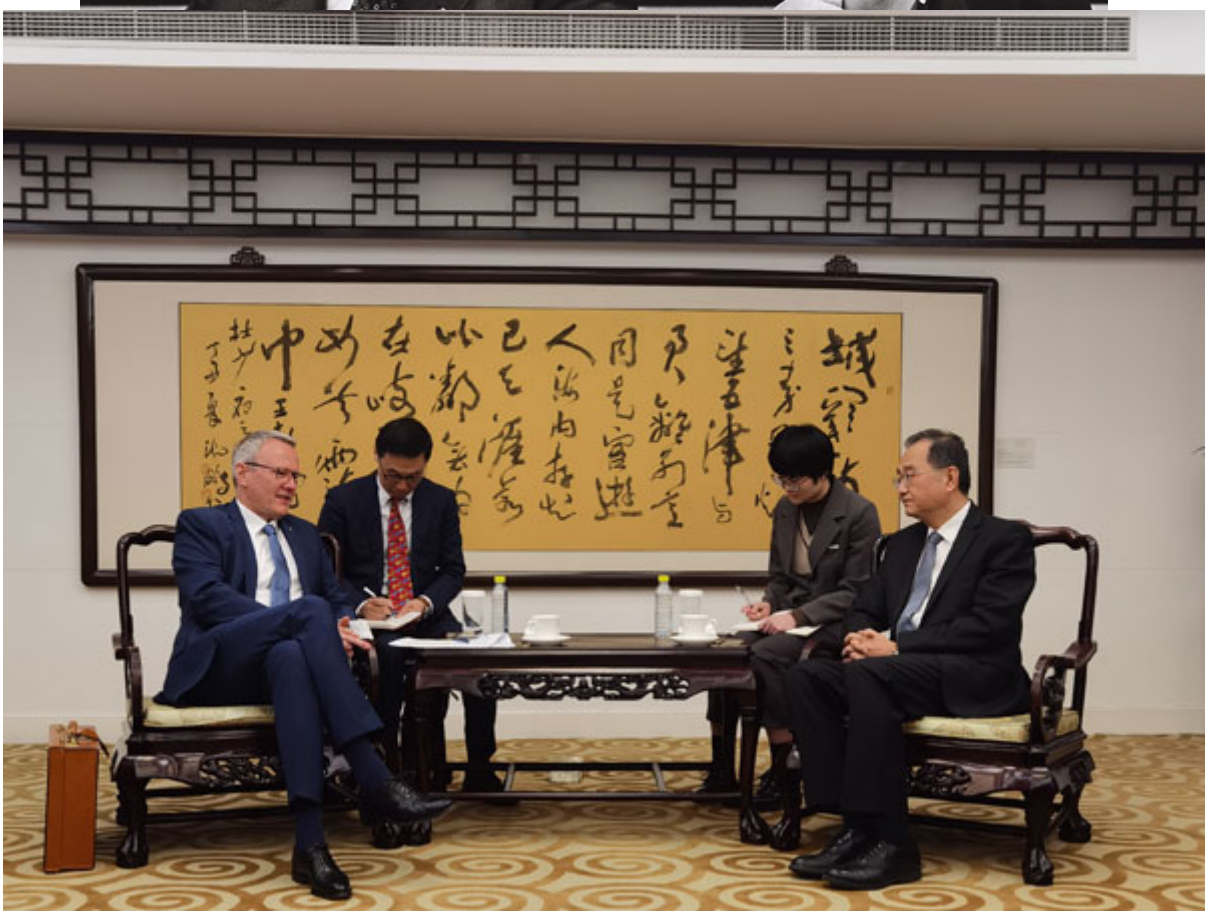

Τα αγαθά που εξάγει ετησίως στην Κίνα η Γερμανία ανέρχονται περίπου σε 100 δισεκατομμύρια Ευρώ κι αντιπροσωπεύουν πάνω από το μισό της αξίας όλων των εξαγωγών της ΕΕ προς την Κίνα και το 30% των εισαγωγών της Κίνας.
Περίπου αντίστοιχη είναι κι η αναλογία των όσων εισάγονται στην Γερμανία από την Κίνα, αν και ο μεγαλύτερος εισαγωγέας της Γερμανίας παραμένουν οι ΗΠΑ .Ειδικότερα η Κίνα έχει αναλάβει την εκτέλεση περί των 89 μεγάλων έργων

υποδομών μέσα στην Γερμανία, ενώ εισάγει σε αυτήν ετησίως αγαθά αξίας , κατά μέσο όρο, περί τα 117 δις δολάρια. Οι δε, κινεζικές επενδύσεις εντός Γερμανίας αναλύονται στον τομέα των μεταφορών και της τεχνολογίας, μηδέ εξαιρουμένων και των χρηματοπιστωτικών μέσων.[11]
Ωστόσο ο ρυθμός των επενδύσεων αυτών είχε εμφανίσει ελαφρά κάμψη το τελευταίο διάστημα λόγω Convid-19.

Την δε Μεγάλη Εμπορική Συμφωνία ΕΕ-Κίνας, που συνάφθηκε την 30η Δεκεμβρίου 2020, την προώθησε ενθέρμως από την πλευρά της σύσσωμη η Γερμανία στην προσπάθεια της να εξευμενίσει τον Δράκο, τώρα που αυτός είχε σπάσει το αυγό του και είχε πλέον μεγαλώσει κι ενηλικιωθεί κατά τρόπον ώστε γίνει πια πολύ δυνατός ακόμα και για τα δόντια της ίδιας της Γερμανίας.

Τα πρώτα σύννεφα στις μεταξύ τους σχέσεις εμφανίστηκαν το 2017 . Το έτος εκείνο ο Κινέζος Πρόεδρος Σι Τζιπινγκ εξέδωσε μια νομοθεσία που περίδενε την θηλιά γύρω από τον λαιμό όσων ξένων εταιρειών διέθεταν τα υποκαταστήματα των εργοστασίων τους μέσα στην Κινέζικη επικράτεια. Κανείς δεν διέθετε περισσότερα παραρτήματα των εργοστασίων του μέσα στην Κίνα από την Γερμανία..

Εν ολίγοις, η Κινεζική νομοθεσία υποχρέωνε τις ξένες εταιρείες που δραστηριοποιούνται εντός Κινεζικής επικράτειας αφενός για να συνεχίσουν την λειτουργία τους, να συνεταιριστούν υποχρεωτικά με έναν ντόπιο συνεργάτη, αφετέρου να επιτρέψουν στις κινεζικές αρχές την ψηφιακή πρόσβαση στα δίκτυα επικοινωνιών τους.
Όπερ μεθερμηνευόμενον, *η Κινεζική νομοθεσία που καθιέρωσε ο κύριος Σι Τζιπινγκ ξεκάθαρο σκοπό της είχε να μετατρέψει τον άλλοτε θύτη σε θύμα, υποκλέπτοντας την δυτική τεχνογνωσία όσων ξένων εταιρειών είχαν εγκαθιδρύσει τα εργοστάσια παραγωγής των προϊόντων τους εντός Κίνας κι απολάμβαναν ως τώρα φτηνή παραγωγή και πλούσια κέρδη από τις πωλήσεις τους τόσα χρόνια, δηλαδή τακτική που, όπως προαναφέρθηκε, πρώτη από όλους ακολουθούσε κατά κόρον μέχρι τότε η Γερμανική βιομηχανία.*

Αυτό σήμανε κυριολεκτικά κόκκινο συναγερμό στο Βερολίνο ! Η κατάρρευση της Γερμανικής οικονομίας έμοιαζε αναπόδραστη, αφού κινέζικα προϊόντα υψηλής τεχνολογίας, σε γενικές γραμμές όμοια αντίγραφα με τα γερμανικά θα κατέκλυζαν πλέον πολύ σύντομα τις διεθνείς αγορές, πωλούμενα σε εξαιρετικά φτηνές τιμές, όντας σαρωτικά ανταγωνιστικά προς τα πανάκριβα γερμανικά πανομοιότυπα τους !

Τα μαύρα σύννεφα που άρχιζαν να συγκεντρώνονται πάνω από την Γερμανική βιομηχανία, προοιώνιζαν ένα πολύ δυσάρεστο μέλλον για τα έσοδα της Γερμανικής οικονομίας, με τις προβλέψεις να προλέγουν τον με βεβαιότητα, μέσα στα επόμενα λίγα χρόνια, κακήν κακώς εκτοπισμό της Γερμανίας από την ηγεμονεύουσα θέση της στην ΕΕ αλλά κι από την παγκόσμια θέση της ως «μεσαίας εμβέλειας» περιφερειακή δύναμη.

Η Γερμανία όμως δεν το έβαλε κάτω.. Έτσι, με αντάλλαγμα για την προσωρινή ανοχή του Κινέζου Προέδρου, υποστήριξε κι αυτή από την πλευρά της και προώθησε με αξιοσημείωτη ζέση την διασύνδεση της Κινέζικής οικονομίας με την οικονομία της ΕΕ προσφέροντας σε αντάλλαγμα στην Κίνα κυριολεκτικά στο πιάτο τις αγορές των υπολοίπων (πέραν της ίδιας) 26 κρατών μελών της ΕΕ στις οποίες αποτελούσε την αναμφίβολα ηγεμονεύουσα οικονομική δύναμη….
Και μάλιστα, φρόντισε όλα αυτά να γίνουν την τελευταία ημέρα της Προεδρίας της στην ΕΕ (30.12.2020) ώστε να μην έχει καμία αμφιβολία περί τούτου ο Κινέζος Πρόεδρος.

- ***Οι Ανταγωνιστές- μνηστήρες της Ευρώπης & πρώην(?) εταίροι.***

Οι κινήσεις, λοιπόν, της Κίνας, αλλά και συγκεκριμένων Ευρωπαϊκών κρατών, που εξελίσσονταν κι ολοκληρώνονταν όλο το προηγούμενο διάστημα, στοχεύοντας στην δυναμική είσοδο της στην Ευρώπη, εκ των πραγμάτων αποτελούσαν επιθετικές ενέργειες εναντίον των υπολοίπων παικτών καθώς ήταν ασύμβατες κι ανέτρεπαν όλους τους δικούς τους ευρύτερους σχεδιασμούς.

Στην αρχή, μάλλον ο καθένας ξεχωριστά, αποφάσισε να αντιμετωπίσει με τον δικό του τρόπο την Κίνα. Ο ένας πχ πρόσφερε λυκοφιλία κι ο άλλος το μαστίγιο…Μια φορά κι οι δύο τραβούσαν από την πλευρά τους το σχοινί ελπίζοντας ότι τεντώνοντας το συνεχώς κάποια στιγμή θα σπάσει, βρίσκοντας την Κίνα να αιωρείται στο κενό. Όμως η Κίνα συνέχισε να ακροβατεί πάνω σε αυτό με εξαιρετική επιτυχία και χαρακτηριστική άνεση, ακολουθώντας ακάθεκτη την πορεία της προς

την Δύση…

Γιατί είναι αναμφισβήτητο πως ο κινεζικός επεκτατισμός όδευε και συνεχίζει να επιδιώκει την επέκταση του σταθερά προς τα Δυτικά, εκτοπίζοντας συνεχώς στο διάβα του και μετακινώντας όλο και πιο πίσω τα συμφέροντα κάθε ανταγωνιστή του.

Έτσι όπως διαμόρφωνε η Κινεζική προέλαση τα πράγματα, συμπαρέσυρε στο διάβα της την στατικότητα και σταθερότητα όλου του εδώ και περίπου 77 χρόνια οικοδομήματος, που οι υπόλοιποι είχαν κάποτε με τόσο κόπο κτίσει, θέτοντας το εν αμφιβόλω κι αναγκάζοντας σε διαρκή οπισθοχώρηση τα συμφέροντα τους , που σπρώχνονταν αμείλικτα στο περιθώριο, όπου αργά ή γρήγορα ήταν μοιραίο να συναντηθούν και να βρεθούν σε σύγκλιση .

Επομένως το οικοδόμημα που κάποτε λιθαράκι, λιθαράκι είχαν οικοδομήσει στην Γιάλτα, εάν δεν έκαναν κάτι δραστικό, τότε πολύ σύντομα, κάτω από το βάρος των συνεχόμενων κινεζικών πιέσεων που δεχόταν, κινδύνευε να συνθλιβεί και τα επόμενα χρόνια να υποκατασταθεί πλήρως από μια ωραία και περίτεχνη Κινέζικη Κατασκευή, που αργά ή γρήγορα θα αναπλήρωνε και θα καταλάμβανε την θέση του.

Η Ρωσία : Η μεν Ρωσία, αντιμετώπιζε ήδη προβλήματα με τις πρώην χώρες της ΚΑΚ (όπως πχ Καζακστάν , Κιργιστάν, Τατζικιστάν, Ουζμπεκιστάν, Αζερμπαϊτζάν, Ουκρανία κλπ) στις οποίες, κατά την προέλαση της Κίνας, κινδύνευε να απωλέσει εντελώς κάθε επιρροή της πάνω τους.

Πέραν τούτων η αμυντική βιομηχανία της Κίνας, όλα τα προηγούμενα χρόνια υπέκλεπτε την Ρωσική τεχνογνωσία , με αποτέλεσμα η αλματώδης ανάπτυξη της στον συγκεκριμένο τομέα να την έχει φέρει πλέον σε ανταγωνιστική θέση ως προς την Ρωσία, αφού σύμφωνα με έρευνα του SIPRI , δηλαδή του Διεθνούς Ινστιτούτου Ερευνών για την Ειρήνη της Στοκχόλμης, η Κίνα μείωσε την εξάρτησή της από ξένα οπλικά συστήματα και επέκτεινε την αυτοτέλεια της παραγωγής της αμυντικής της βιομηχανίας τα τελευταία χρόνια, όντας πλέον από το 2017 κι εφεξής ο 2ος μεγαλύτερος παγκόσμιος εξαγωγέας όπλων στον κόσμο μετά από τις ΗΠΑ [12] .

Οι δε εξαγωγές όπλων της Κίνας καλύπτουν πλέον την μερίδα του λέοντος , δηλαδή τουλάχιστον το 70% των αγορών της Ασίας κι έχουν κλέψει κυριολεκτικά την μπουκιά από το στόμα της Ρωσίας, η οποία υστερεί πια σήμερα στον συγκεκριμένο τομέα έναντι της Κίνας.

Οι εισαγωγές της Κίνας, σε αμυντικό εξοπλισμό την δεκαετία 1990-2000 σχεδόν μοναδική πηγή τους, σε ποσοστό 95%, είχαν την Ρωσία, όμως από τότε μέχρι σήμερα τα πράγματα έχουν ανατραπεί. Σήμερα οι κινεζικές εισαγωγές από την Ρωσία έχουν μειωθεί κάθετα, λόγω της αυξανόμενης αυτάρκειας της κινέζικης αμυντικής βιομηχανίας. Η Ρωσία στην μειωμένη πλέον εξαγωγή οπλικών της συστημάτων προς την Κίνα, συνεχίζει να διατηρεί μεν το πιο σημαντικό ποσοστό της τάξης του 77% των σημερινών εισαγωγών της Κίνας , αλλά αυτό στην ουσία , σημαίνει δραστική μείωση των άλλοτε εσόδων της Ρωσίας, αφού σε κάθε περίπτωση είναι ήδη σημαντικά κατώτερο από τις αντίστοιχες εξαγωγές της Ρωσίας την 25ετία μεταξύ 1990-2015 και τα αντίστοιχα έσοδα της.

Επιπλέον τις εισαγωγές της στρατιωτικού υλικού, δεν τις πραγματοποιεί η Κίνα πλέον όπως παλιά εξ'ολοκλήρου από την Ρωσία, αλλά από το 2016 κι εφεξής, εισήλθαν νέοι ανταγωνιστές στο παιχνίδι. Συγκεκριμένα ένα ποσοστό της τάξης του 9,7% το διεκδικεί πια η Γαλλία, ενώ ένα εξίσου ανταγωνιστικό –στα ρωσικά συμφέροντα- ποσοστό της τάξης του 6,3% των κινεζικών εισαγωγών οπλικών συστημάτων το διεκδικεί η Ουκρανία. Συγκεκριμένα από το 2016 έως το 2020, η Κίνα ήταν ο μεγαλύτερος αποδέκτης ουκρανικών όπλων και τεχνολογίας, λαμβάνοντας το 36% των συνολικών εξαγωγών της Ουκρανίας. Σύμφωνα με το SIPRI, η Ουκρανία εξάγει όπλα αξίας 80-90 εκατομμυρίων δολαρίων στην Κίνα ετησίως.

Οι ΗΠΑ : Οι δε ΗΠΑ, από την άλλη πλευρά, με το από 3.6.2021 Διάταγμα του Προέδρου Μπάϊντεν, υπό τον τίτλο «Εκτελεστικό διάταγμα για την αντιμετώπιση της απειλής από επενδύσεις σε τίτλους που χρηματοδοτούν ορισμένες εταιρείες της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας» [13] και με την «μαύρη λίστα» (MEU) των κινεζικών κρατικοελεγχόμενων εταιρειών που δραστηριοποιούνται στην κινεζική αμυντική βιομηχανία, στις βαλίτσες του κυρίου Μπάϊντεν ήδη κατά την παρθενική επίσκεψη του στην Ευρώπη , αντιμετώπισαν μεταξύ 11 με 13 Ιουνίου 2021 στην Κορνουάλη τόσο την απροθυμία κάποιων εκ των G7 [14-[15] , όσο και την επομένη, 14 Ιουνίου 2021, την ξεκάθαρη αποσύνθεση κι αποδιοργάνωση του ΝΑΤΟ στην Σύνοδο Κορυφής που διεξήχθη στις Βρυξέλες, η οποία εκφράστηκε έντονα ύστερα από την επίμονη άρνηση πολλών εκ των συμμάχων{?} τους να χαρακτηρίσουν την Κίνα ως τον «κύριο στρατηγικό αντίπαλο» της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας, όπως τους το ζητούσε επίμονα ο κύριος Μπάϊντεν.

Η στάση αυτή των συμμάχων, που το λιγότερο χαρακτηρίζονταν από βαθμό απείθειας , εξέφραζε σε κάθε περίπτωση μια ευθεία αμφισβήτηση της πρωτοκαθεδρίας και της ηγεμονίας των ΗΠΑ στο ΝΑΤΟ, ενώ συγχρόνως έβαλλε ως προς την ίδια την αναγκαιότητα ύπαρξης του «*εγκεφαλικώς πλέον νεκρού*» ΝΑΤΟ !

Το δε, κείμενο των συμπερασμάτων της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ στις 14.6.2021, αποτύπωνε με ακρίβεια την δυστροπία των συμμάχων της γηραιάς ηπείρου, να εκλάβουν την Κίνα ως «στρατηγικό τους αντίπαλο».

Το γεγονός ότι οι Ευρωπαίοι στο κείμενο των συμπερασμάτων, προτίμησαν να προσδώσουν στην Κίνα τον ανώδυνο χαρακτηρισμό της «συστημικής πρόκλησης» , δεν τίθεται θέμα πως άφησε μια εξαιρετικά στυφή γεύση στον Πρόεδρο Μπάϊντεν κατά την αποχώρηση του από την Σύνοδο του ΝΑΤΟ..

«*Οι Αμερικανοί και οι Ευρωπαίοι πρέπει να συμβιβάσουν τις διαφορές τους όσον αφορά τα αυταρχικά καθεστώτα. Αυτή είναι μια τεράστια πρόκληση που αντιμετωπίζουν αυτές οι δημοκρατίες.*» , προλόγιζε η Ρόζα Μπαλφούρ, Διευθύντρια του Carnegie Europe το άρθρο της «***Η Σύνοδος Κορυφής ΕΕ-ΗΠΑ είναι μια δοκιμασία για τη νέα διατλαντική συνεργασία***», που δημοσιευόταν την επαύριο της Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ [16].

- ***Το Νέο Σιδηρούν Παραπέτασμα σκοπεύει πρωτίστως να κλείσει έξω την Κίνα.***
- ***Η Ρωσία δίνει το προπέτασμα για την ανόρθωση του.***

Τα ίδια τα πράγματα λοιπόν καθιστούσαν αναπόδραστη αναγκαιότητα έναν *ειδικό χειρισμό,* που προαπαιτούσε την δημιουργία ενός **Νέου Σιδηρούν Παραπετάσματος** που θα έθετε φραγμό στην προέλαση της Κίνας προς τα Δυτικά και σε κάθε περίπτωση θα απέκλειε την επέκταση των γενικότερων στρατηγικών της σχεδιασμών, ωθώντας την πίσω από αυτό.

Όμως για τις ΗΠΑ, η πραγματικότητα που διαμορφώθηκε στις 14.6.2014, σε εκείνη την πρώτη Σύνοδο Κορυφής ΝΑΤΟ που συμμετείχε ο νέος Πρόεδρος των ΗΠΑ, απέδειξε αμείλικτα στον κύριο Μπάϊντεν πως το Νέο Σιδηρούν Παραπέτασμα αυτό, η Ευρώπη δεν είχε καμία προθυμία συνεργασίας για να το ορθώσει!

Από την πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής ΝΑΤΟ, 25.2.2022

Ο Πρόεδρος Μπάϊντεν όμως είχε κι έναν ακόμη άσσο στο μανίκι του…
Στις 16 Ιουνίου 2021 θα συναντιόταν με τον Πρόεδρο της Ρωσικής Ομοσπονδίας Βλαδίμηρο Πούτιν στην Γενεύη….

*[*σ.σ. Κατά την άποψη μου, όπως ήταν διαμορφωμένα τα πράγματα, οι μεταξύ δύο ή τριών «παλαιών» παικτών, διπλωματικοί χειρισμοί που ωστόσο αφορούσαν την απώθηση ενός τρίτου, ή αν θέλετε καλύτερα έναν Τέταρτο, εντελώς ανεξάρτητο και μη συνεργάσιμο, Παίκτη, που δεν σκόπευε να καθίσει, σε αυτό το διπλωματικό τραπέζι που θα τον πετούσε έξω από το παιχνίδι, ήταν εκ των πραγμάτων , απαρχής τους, καταδικασμένοι να μην φέρουν κανένα αποτέλεσμα. Ιδιαίτερα όταν στην διαμόρφωση τους συμμετείχαν και κάποιοι Ευρωπαίοι σύμμαχοι, που τάσσονταν αναφανδόν υπέρ αυτού του Τέταρτου Παίχτη, ο οποίος δεν είχε κανέναν λόγο να συμφωνήσει οικειοθελώς στον εκτοπισμό του…]*

Προς το παρόν, ας αρκεστούμε στις παραπάνω επισημάνσεις κι ας καταπιαστούμε επικεντρώνοντας την προσοχή μας στις μέχρι πρόσφατα μεθόδου επέλασης που ακολούθησε η Κίνα…

Δ. ΟΙ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.

Οι κινήσεις της Κίνας εδώ κι αρκετό καιρό είχαν μελετημένα φτάσει στην πόρτα της Ουκρανίας, την είχαν ήδη προσπελάσει, οδεύοντας ολοταχώς προς την Ευρώπη, δίχως οι έως τότε τακτικές (όπως πχ το δέλεαρ της συζήτησης για ένταξη της Ουκρανίας στο ΝΑΤΟ ή οι ρωσικές διεκδικήσεις σε Κριμαία και Ντόνμπας κλπ) που ακολουθούσαν μέχρι τώρα όλοι οι υπόλοιποι να καταφέρουν οριστικά, αμετάκλητα και *δια παντός* είτε να σαγηνεύσουν, είτε να τρομάξουν την Ουκρανία κατά τρόπον ώστε να ακυρώσουν τελεσίδικα τα σχέδια παραδόσεως της στην Κίνα και να αποτρέψουν το Πεκίνο, αποκλείοντας το τόσο από το ξεκλείδωμα της Ουκρανικής πύλης που οδηγεί στην Ευρώπη , όσο κι από την συνεχώς επιτεινόμενη επιρροή του προς την χώρα αυτή …

Οπως κι οι προκάτοχοι του, το ίδιο ακριβώς κι ο κύριος Ζελένσκι , προ του ξεσπάσματος του πρόσφατου πολέμου, χρησιμοποιούσε για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους εντυπωσιασμού του εσωτερικού του ακροατηρίου κι ανάταξης των ιδιαιτέρως χαμηλών ποσοστών επανεκλογιμότητας του, το ενδεχόμενο εισόδου της χώρας του σε ένα κατά τα άλλα «εγκεφαλικώς νεκρό» ΝΑΤΟ , με την προσδοκία ότι αντίστοιχη προοπτική ένταξης στο ΝΑΤΟ που δημιουργούσε μια ασφάλεια στον ανυποψίαστο Ουκρανικό λαό θα βοηθούσε τον ίδιο να κρατηθεί στην Ουκρανική ηγεσία, απολαμβάνοντας τα πλεονεκτήματα μιας τέτοιας θέσης.

Από την άλλη, οι προθέσεις του Ουκρανού Προέδρου για δικαιωματική ένταξη της Ουκρανίας στην ΕΕ, συνδυασμένες με τις έως τότε κινήσεις συνεργασίας των πολιτικών ελίτ της χώρας του με την Κίνα τις οποίες συνέχισε κι ο κύριος Ζελένσκι, στην ουσία δεν έρχονταν σε αντίθεση προς τις εκδηλωμένες, ως τότε, προθέσεις των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνάμεων να συσφίξουν, μέσω της διασύνδεσης των οικονομιών τους, ακόμα περισσότερο τους δεσμούς της ΕΕ με την Κίνα.
Εκ των πραγμάτων λοιπόν για την ευόδωση των συγκεκριμένων, έως τότε, ευρύτερων σχεδιασμών των ΕΕ-Κίνας, η Ουκρανία θα μπορούσε να αποδειχθεί και να αναδειχθεί σε ένα εξαιρετικά χρήσιμο κι αναβαθμισμένου ρόλου, στρατηγικό πιόνι κι η Ουκρανική ηγεσία προσπάθησε διαχρονικά να το εκμεταλλευτεί όσο καλύτερα μπορούσε αυτό.

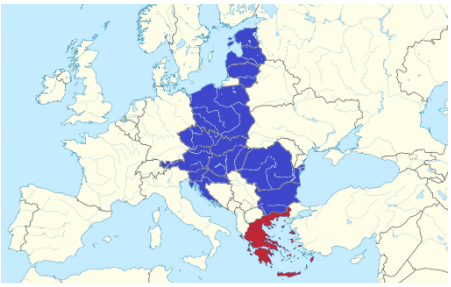

Αναπαράσταση του 3SEAS, με την Ελλάδα να φιγουράρει ως πολλά υποσχόμενο μέλος

Όσον δε αφορά το πολυδιαφημισμένο πρόγραμμα των ΗΠΑ, Build Back for a Better World (B3W), που είχε εξαγγείλει από της εκλογής του στην Προεδρία ο κύριος Μπάϊντεν, αυτό, στην προσπάθεια του να ακυρώσει όλα τα πιο πάνω σχέδια και να αναχαιτίσει την κινεζική προέλαση, επιχειρούσε, μέχρι τότε, να θέσει από μόνο του φραγμούς, στήνοντας, μέσω των έργων 3SEAS, τείχη στα ευρωπαϊκά εδάφη, με έναν κάθετο άξονα που σχεδιαζόταν να ξεκινήσει από την Βαλτική και να καταλήγει στον Εύξεινο Πόντο, και την Αδριατική, δίχως να συμπεριλαμβάνει εντός του την Ουκρανία και με τις φήμες να λένε ότι οι συζητήσεις επεκτείνονται και αφορούν μια απόληξη του στον Θερμαϊκό.

Κι ίσως, είτε υπό το πρόσχημα του Ιράν, είτε υπό το πρόσχημα ανάσχεσης της Ρωσίας, αυτή να ήταν η μία από τις πραγματικές αιτίες της προειδοποιητικής τοποθέτησης των Ματοϊκών βαλλιστικών πυραύλων στα ανατολικά σύνορα της

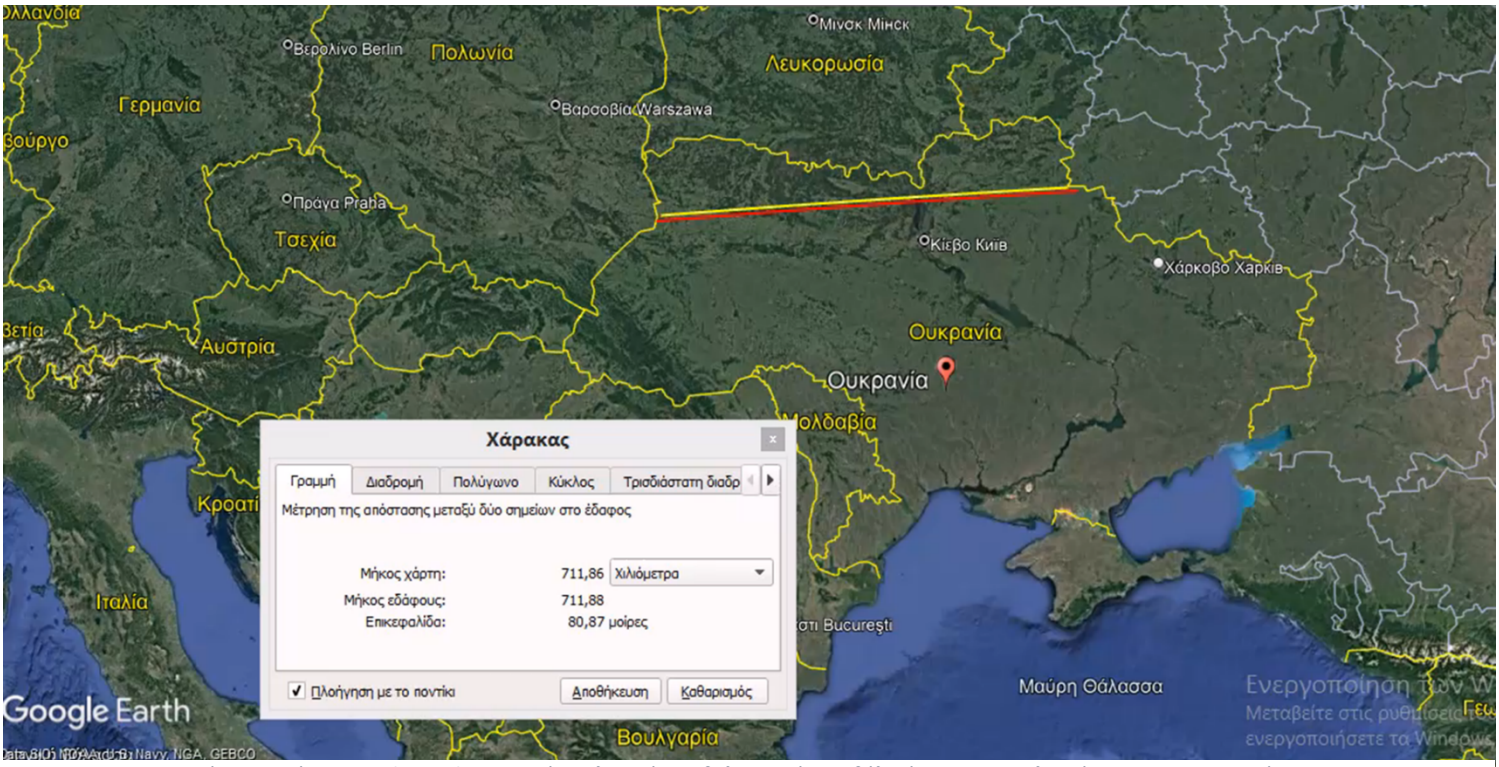

Καταμέτρηση μέσω Google Earth. Ενας πύραυλος μέσου βεληνεκούς, εμβέλειάς 600-700 χιλιομέτρων εγκατεστημένος στην ανατολική Πολωνία δεν θα έφτανε ποτέ του διασχίζοντας τον Ουκρανικό ουρανό στην Δυτική Ρωσία.

Πολωνίας των οποίων η εμβέλεια της τάξης κατ'ανώτερον των 700χιλ. [17], κατά πως φαίνεται, εξαντλείται κάπου πάνω από τους Ουκρανικούς ουρανούς δίχως στην πραγματικότητα να απειλεί σοβαρά τα δυτικά ρωσικά εδάφη ..

*[*σ.σ.: Η πιθανή τοποθέτηση αντίστοιχων βαλλιστικών πυραύλων στο έδαφος της Ουκρανίας , ήταν απλώς μια ιδέα που από τον Οκτώβριο 2021 «ανησύχησε» την Ρωσία δίνοντας ώθηση, με το πρόσχημα αυτό, στον διάλογο Ρωσίας-ΗΠΑ/ΝΑΤΟ και ποτέ, μέχρι σήμερα, δεν έγινε πράξη.*]

- ***Η Κινέζικη Διπλωματία της Παγίδας Χρέους.***

Η Κίνα είναι γνωστή για την επονομαζόμενη πλέον ως ***« διπλωματία παγίδας του χρέους»*** που χρησιμοποιεί διεθνώς. Η επικέντρωση της σε χώρες που ακροβατούν στα όρια της χρεοκοπίας εξαιτίας της ανεξέλεγκτης διαφθοράς των πολιτικών τους ελίτ, είναι χαρακτηριστική. Το modus operandi της έχει κατ'επανάληψιν επιβεβαιωθεί. Εμφανίζεται ως «Σωτήρας» κι ως «από Μηχανής Θεός», σε ρημαγμένες οικονομίες στο στάδιο ακριβώς, που οι πολιτικές τους ελίτ κι η ντόπια ολιγαρχία, βρίσκονται σε απόγνωση για το αδιέξοδο στο οποίο τις έχουν φέρει.

Η Κίνα, πάντα με το αζημίωτο φυσικά, τους υπόσχεται δάνεια, ικανά να δώσουν στις χώρες τους παράταση ζωής, υποσχόμενη την βοήθεια της για την εξασφάλιση της ανάπτυξης υποδομών τα οποία θα δώσουν νέα πνοή ζωής και θα ανορθώσουν την οικονομία της κατεστραμμένης χώρας, δίνοντας νέες δουλειές στους πολίτες της. Πάντα κι ανάλογα με τα χαρακτηριστικά της κάθε χώρας οι «επενδύσεις» του Πεκίνου στοχεύουν σε νευραλγικούς τομείς της οικονομίας της, που έχουν εξέχουσα στρατηγική σημασία, για την προώθηση των κινέζικων συμφερόντων και μακροπρόθεσμα αποσκοπούν στην απόκτηση του πλήρους ελέγχου τους αλλά και της ίδια της χώρας. Ο τελικός εγγυητής των κινεζικών επενδύσεων, πάντα καταλήγει να εμφανίζεται η China National Bank, ακόμα και στην περίπτωση που οι κοινές επενδύσεις στις οποίες παρασύρεται το θύμα –κράτος ή οι ζόμπι κινέζικες εταιρείες που χρησιμοποιεί ως όχημα για την είσοδο στην επικράτεια

του κράτους, πτωχεύσουν. Κατόπιν εισβάλλει με τους Κινέζους εργάτες στα εδάφη τους. Όταν το θύμα πέσει στην παγίδα και χρεωθεί ή δεχτεί την Κίνα στα εδάφη του, δύσκολα πλέον μπορεί να ξεφύγει από αυτήν, γιατί η Κίνα, ασχέτως εάν η ίδια εκτελεί τις υποχρεώσεις της, για να απελευθερώσει τις κρατικές υποδομές που έχει δεσμεύσει πλέον για πάρα πολλά χρόνια απαιτεί υπέρογκες αποζημιώσεις τις οποίες γνωρίζει πολύ καλά πως το θύμα δεν έχει. Αυτό την βοηθά να παραμένει πλέον και να απομυζά τους πόρους της χώρας-θύματος, διαχειριζόμενη τα εδάφη τους σαν να ήταν δικά της. Με αυτήν την μέθοδο το κράτος-θύμα, μετατρέπεται σε κινεζική μαριονέτα. Όσο για τα μεγαλεπήβολα έργα αναδιάρθωσης των υποδομών της πτωχευμένης χώρας, που υποσχέθηκε κατά την είσοδο της η Κίνα, , από την στιγμή που η Κίνα βεβαιωθεί πως η χώρα έχει ολοκληρωτικά πέσει στα νύχια της, λίγα πλέον από αυτά υλοποιούνται, εφόσον δεν εξυπηρετούνται μέσω αυτών οι ανάγκες της ίδιας της Κίνας.
Με αυτό τον τρόπο το Πεκίνο προώθησε το δίκτυο One Belt One Road, εμπνεύσεως του Προέδρου κυρίου Σι Τζινπινγκ, συνολικά σε 140 χώρες κι η Κίνα γνώρισε θεαματική πρόοδο στην επέκταση της επιρροή της πάνω σε όλον τον πλανήτη !
Η πρακτική εφαρμογή της μεθόδου, δεν διαφέρει πολύ από αυτήν ενός παγκόσμιου τοκογλύφου και δεν χαρακτηρίζεται από κάποια ιδιαίτερη πρωτοτυπία, ωστόσο αποδείχτηκε εξαιρετικά επωφελής για την Κίνα!

Σύμφωνα με το Jamestown Foundation, ένα συντηρητικό αμερικανικό think tank [18], το ενδιαφέρον της Κίνας για την Ουκρανία, το 2013 εστίαζε σχεδόν αποκλειστικά στα λιμάνια της Κριμαίας.
Όμως η εισβολή της Ρωσίας κι η προσάρτηση της Κριμαίας στην ρωσική επικράτεια που ακολούθησαν σχεδόν αμέσως κι αφής η Μόσχα οσμίστηκε τις βλέψεις του Πεκίνου, ανέτρεψαν τα σχέδια της Κίνας και της έκλεισαν οριστικά τον δρόμο.
Έκτοτε η Κίνα, αποφεύγει δια ροπάλου να εντάξει τα Κριμαϊκά , υπό ρωσική πλέον κατοχή, λιμάνια κι εδάφη στο πρόγραμμα της για την χάραξη των Δρόμων του Μεταξιού.
Αυτό ίσως έχει την δική του σημειολογία ως προς την ερμηνεία του είδους των «συμμαχικών-εταιρικών σχέσεων» μεταξύ Ρωσίας-Κίνας, λαμβανομένου υπόψιν και του γεγονότος ότι τα κινεζικά σχέδια και προγραμματισμοί γενικώς αποφεύγουν συστηματικά την διέλευση τους μέσα από τα ευρύτερα ρωσικά εδάφη.
Μολαταύτα ακόμα κι ύστερα από την μεσολαβήσασα, κατάληψη της Κριμαίας, το ευέλικτο Πεκίνο όχι μόνον δεν παραιτήθηκε , αλλά αντίθετα αναπροσάρμοσε τους σχεδιασμούς του για τους δρόμους που θα το οδηγούσαν στην καρδιά της Ευρώπης, αρκούμενο έκτοτε στα υπόλοιπα διαθέσιμα ουκρανικά λιμάνια του Ευξείνου Πόντου κι ουκρανικά εδάφη, που ελέγχονταν ακόμα από την ντόπια διεφθαρμένη ελίτ κι οι κινήσεις του εξελίχθηκαν ως ακολούθως:

1. **Κίνηση «Α» : ΕΜΠΟΡΙΟ- Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΤΗΣ ΚΑΣΠΙΑΣ ή αλλιώς «Μεσαίος Διάδρομος».**

Η Trance Caspian International Transport Route (TITR) [19] ή αλλιώς Middle Corridor, δηλαδή ο Μεσαίος Διάδρομος, **ξεκινά από την Νοτιοανατολική Ασία και την Κίνα, διασχίζει το Καζακστάν, την Κασπία Θάλασσα, το Αζερμπαϊτζάν, την Γεωργία, περνά μέσα από την Τουρκία και ξεκλειδώνει κατόπιν την πόρτα της Ουκρανίας, με σκοπό να προωθηθεί περαιτέρω στις ευρωπαϊκές χώρες.**

Αποτελεί τον σύγχρονο Silk Way ο οποίος κυριολεκτικά ακολουθεί τον Αρχαίο Δρόμο του Μεταξιού.

Σε αυτόν τον διάδρομο, τα Ουκρανικά λιμάνια, οι Ουκρανικοί σιδηρόδρομοι, τα Ουκρανικά αεροδρόμια κι οι Ουκρανικοί αυτοκινητόδρομοι κατέχουν ιδιαζόντως στρατηγική θέση.

Ο Μεσαίος Διάδρομος στόχο του έχει να συντονίσει την αλληλεπίδραση όλων των συμμετεχόντων κρατών και φορέων τους στην μεταφορά των κινεζικών εμπορευμάτων και εμπορευματοκιβωτίων κατά μήκος της διαδρομής από την Ασία προς την Ευρώπη και προς την αντίστροφη κατεύθυνση, συμπεριλαμβανομένης της απαραίτητης πληροφοριακής υποστήριξης.

Πέραν της ίδιας της Κίνας, συμμετέχοντες ως ιδρυτικά μέλη του Μεσαίου Διαδρόμου είναι οι κρατικές Σιδηροδρομικές Εταιρείες των Καζακστάν , Αζερμπαϊτζάν και Γεωργίας καθώς κι οι Διευθύνσεις Λιμένων κι Ακτοπλοΐας του Καζακστάν και του Αζερμπαϊτζάν.

Τακτικά του μέλη, με δικαίωμα ψήφου, δικαίωμα συμμετοχής στο διοικητικό Συμβούλιο του TITR και στην λήψη αποφάσεων και χάραξης πολιτικών, ακόμα και στην σύγκληση έκτακτων συνελεύσεων[20] , δηλαδή ισότιμα με τα ιδρυτικά μέλη του Middle Corridor , είναι οι :

α) η JSC TCDD Μεταφορές Τουρκικοί Σιδηρόδρομοι και η επίσης Τουρκική Ecol logistics [21]

β) η JSC «Ukrzaliznytsia»- Ουκρανικοί Σιδηρόδρομοι[22] και

γ) UKR FERRY – Ουκρανικές Ακτοπλοϊκές Γραμμές [23]

- ***Υποσημείωση :*** *Όσον αφορά την Τουρκία, μπορεί κάποιοι να μην το γνωρίζουμε αλλά δεν είναι μυστικό πως έχει σχεδόν πλήρως διασυνδέσει τα εν γένει συμφέροντα της (γεωπολιτικά , γεωοικονομικά, κλπ) άρρηκτα με την Κίνα. Όμως αυτή ειδικά η συγκεκριμένη θεματολογία ενδέχεται να αποτελέσει το αντικείμενο ενός μελλοντικού μου άρθρου, κι όπως και να έχει, δεν είναι του παρόντος.*
  Προς το παρόν, για να πάρουμε σε γενικές γραμμές μια ιδέα, αρκεί να γίνει μνεία στις δηλώσεις Ταγίπ Ερντογάν στο Κοινοβούλιο της Αγκόλας, κατά την πρόσφατη επίσκεψη του τον Οκτώβριο 2021 στις χώρες της Αφρικής, ότι:
  «Η τύχη της ανθρωπότητας δεν μπορεί και δεν πρέπει να αφεθεί στο έλεος μιας χούφτας χωρών που κέρδισαν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο» [24].
  Νομίζω η δήλωση του αυτή, που κατά το κοινώς λεγόμενο κατέτασσε ΗΠΑ-Ηνωμένο Βασίλειο και Ρωσία «στο ίδιο τσουβάλι», πως τα λέει από μόνη της όλα…

Οσον αφορά όμως ειδικά την Ουκρανία, με την οποία ασχολείται το παρόν άρθρο και την Ουκρανική Εταιρεία Σιδηροδρόμων JSC «Ukrzaliznytsia» , που ιδρύθηκε εν έτη 1991, όπως μας πληροφορεί η ιστοσελίδα της διέθετε έως πρόσφατα ένα ανεπτυγμένο σιδηροδρομικό δίκτυο, με τα συνολικά χιλιόμετρα εργασίας της να ανέρχονται σε περισσότερα από 22.000 χιλ. Ο δε Ουκρανικός σιδηρόδρομος συνδέονταν με τους σιδηροδρόμους της Ρωσίας, της Λευκορωσίας, της Μολδαβίας, της Πολωνίας, της Ρουμανίας, της Σλοβακίας, της Ουγγαρίας, με 40 διεθνείς σιδηροδρομικές διασταυρώσεις,, ενώ μέχρι πρόσφατα εξυπηρετούσε 18 ουκρανικά λιμάνια του Εύξεινου Πόντου και της λεκάνης της Θάλασσας του Αζόφ, μεταξύ των οποίων τις γνωστές πλέον σε όλους μας από τους Ρωσικούς βομβαρδισμούς πόλεις Donetsk , Lviv, Odessa, Pivdenna (Νότια) , Pivdenno-Zakhidna Southwestern και Pridniprovska Railways.

Επομένως οι Ουκρανικοί σιδηρόδρομοι και χερσαίοι διάδρομοι αποτελούσαν τον αναγκαίο στρατηγικό εταίρο για την προώθηση των Κινέζικων προϊόντων προς την Ευρώπη κι αποτέλεσαν, όπως θα δούμε και παρακάτω, εξέχον μέρος του Κινεζικού προγράμματος One Belt One Road (OBOR) που εγκαινίασε το 2013 και υλοποιεί έκτοτε ο Πρόεδρος της Κίνας κύριος Σι Τζινπινγκ[25]

Το αυτό δε έπρατταν και οι ακτοπλοϊκοί Ουκρανικοί διάδρομοι της UKRFERRY, με έδρα την Οδησσό , που όπως ανέφεραν περιχαρείς οι διαχειριστές της ιστοσελίδας της εν λόγω εταιρείας, *«κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, έχουν μεταφέρει*

Κινεζικός χάρτης που απεικονίζει τον ευρωπαϊκό τομέα του χερσαίου BRI. Σημειώστε ότι οι Κινέζοι δεν έχουν χαρτογραφήσει την κατεχόμενη Κριμαία ως τμήμα της Ουκρανίας! Φωτογραφία: ανοιχτού κώδικα

δεκάδες εκατομμύρια τόνους φορτίου, εκατοντάδες χιλιάδες φορτηγά, σιδηροδρομικά βαγόνια, εμπορευματοκιβώτια και διάφορους εξοπλισμούς κύλισης».

Όλες. λοιπόν οι παραπάνω ουκρανικές υποδομές μεταφορών , πριν την έναρξη του πρόσφατου πολέμου, είχαν ήδη, μέσω του Μεσαίου Διαδρόμου αρχίσει να δέχονται και να εξυπηρετούν τα Κινέζικα προϊόντα τα οποία εν συνεχεία προωθούσαν μέσω ακτοπλοϊκών και χερσαίων κυρίως διαδρόμων προς την υπόλοιπη Ευρώπη.

Η Προεδρική ιστοσελίδα του κυρίου Ζελένσκι , ήδη την 21.12.2021 ανακοίνωνε πως πάνω από το 40% του κεντρικού οδικού δικτύου της Ουκρανίας ανακαινίστηκε, κατασκευάστηκε μέσα σε δύο χρόνια στο πλαίσιο του Μεγάλου Κατασκευαστικού Προγράμματος [26]

Το Πρόγραμμα αυτό, όπως θα δούμε διεξοδικότερο πιο κάτω ήταν αποτέλεσμα των μεγάλων χρηματοδοτήσεων , αρχικά με 10δις δολάρια, στην συνέχεια με 8δις δολάρια κι εν συνεχεία με άλλα 10δις δολάρια Κινέζικων κεφαλαίων [27-28] .

Αναφέρομαι σε παρελθοντικό χρόνο , διότι υποθέτω ότι όλες αυτές οι ήδη προυπάρχουσες ουκρανικές υποδομές μεταφορών καταστράφηκαν ολοσχερώς ή εν πάση περιπτώσει έχουν υποστεί αντίστοιχου βαθμού εκτεταμένες βλάβες που θα τους θέσουν για πολλά χρόνια εκτός λειτουργίας, λόγω του εξελισσόμενου από 24.2.2022 μέχρι σήμερα Ρωσο-Ουκρανικού πολέμου.

«*Οι ρωσικές βόμβες καταστρέφουν διαδρομές τρένων προσφύγων*», λέει ο επικεφαλής των Ουκρανικών Σιδηροδρόμων» διαμαρτύρονταν στις 2.3.2022 ο Oleksandr Kamyshin, Πρόεδρος των κρατικών Ουκρανικών Σιδηροδρόμων. [29]
Ωστόσο μια διαφορετική κι αμείλικτα ρεαλιστική ανάγνωση της κατάστασης, υπαγορεύει πως η άλλη όψη της πραγματικότητας από αυτήν που υπερτόνιζε ο επικεφαλής των Ουκρανικών Σιδηροδρόμων , προσδιορίζεται στο γεγονός ότι οι ρωσικές βόμβες καταστρέφουν τις διαδρομές των τρένων που χρησιμοποιούσαν οι Κινεζικές επενδύσεις για την μεταφορά των προϊόντων τους με στόχο την διείσδυση της Κινεζικής οικονομίας στην ΕΕ και την κατάκτηση της τελευταίας.

Προσφάτως, συγκεκριμένα την 26.3.2022, το Anadolu [30] μας έδωσε πλήρη αναφορά των Ουκρανικών υποδομών που καταστράφηκαν εξαιτίας των Ρωσικών επιθέσεων, αναφέροντας σε άρθρο του πως οι ζημιές του ρωσικού πολέμου στην Ουκρανική υποδομή ξεπερνούν τα 62 δισεκατομμύρια δολάρια και πως έχουν καταστραφεί 8.000 δρόμοι, 260 γέφυρες, 378 εκπαιδευτικά ιδρύματα, 138 εγκαταστάσεις υγείας, 18 αεροδρόμια.

Συνεπώς, ο Ρωσο- Ουκρανικός πόλεμος, που ξεκίνησε για την προάσπιση του Ντονμπάς κι ωστόσο εξελίχθηκε καθ'όλη την επικράτεια της Ουκρανίας κι ο επιχειρησιακός Ρωσικός σχεδιασμός, για άλλη μια φορά (ύστερα από την Κριμαία), ματαίωσε ή το λιγότερο ανέκοψε την προώθηση των Κινεζικών προϊόντων από το Πεκίνο προς την Κεντρική και Βόρεια Ευρώπη, που σκόπευε να χρησιμοποιήσει ως μέσο του τις ήδη υφιστάμενες χερσαίες κι ακτοπλοϊκές γραμμές που διέθετε η Ουκρανία.
Συγχρόνως η Ρωσική επίθεση, ανέτρεψε ευρύτερους σχεδιασμούς για μεγαλύτερη διασύνδεση των οικονομιών της ΕΕ με την Κίνα, ακυρώνοντας την αυτοτέλεια που προσδοκούσαν κι επιδίωκαν να αποκτήσουν , μέσω του διαδρόμου αυτού και της συνεχώς αυξανόμενης διασύνδεσης της οικονομίας τους με την Κίνα που αυτός εξασφάλιζε, κάποια Ευρωπαϊκά κράτη στην προσπάθεια τους να αποδεσμεύσουν τις οικονομίες τους από τον πολύχρονο κι ασφυκτικό γεωπολιτικό εναγκαλισμό κι έλεγχο τους κυρίως από τις ΗΠΑ, που τους επέβαλλαν οι κάποτε συμφωνίες της Γιάλτας ανάμεσα στους Μεγάλους Τρείς.

Κι όσο κι αν μας είναι , κάπως ανατρεπτικό της γενικότερης συλλογιστικής μας για να το παραδεχθούμε, στην πραγματικότητα οι ρωσικές επιθέσεις, πέραν της επίτευξης των δικών τους επιμέρους γεωπολιτικών και γεωστρατηγικών στόχων, εξυπηρετούν συγχρόνως και τους μέχρι πρόσφατα εξελισσόμενους σχεδιασμούς των ΗΠΑ για την απώθηση της Κίνας από την Ευρώπη κι από μια άποψη οι ενέργειες αυτές συντονίζονται μεταξύ τους….

- ***Η ιδιαίτερη σημασία που είχε για κάποιους η Μινσκ ΙΙ.***

Άλλωστε, όπως γνωρίζουμε οι περισσότεροι, κάποια από τα Ευρωπαϊκά κράτη αυτά, δηλαδή η Γαλλία κι η Γερμανία , σαν καλές προξενήτρες, *ως ένα εκ των πρώτιστων ενδιαφερόντων τους είχαν να διαφυλαχθεί, η τόσο ζωτικής και στρατηγικής σημασίας, για την διέλευση του BRI προς την Ευρώπη, εδαφική ακεραιότητα της Ουκρανίας. Διότι αυτή και μόνον διασφάλιζε κρατώντας τες ισχυρές και λειτουργικές, τις υφιστάμενες συμφωνίες των Ουκρανικών αρχών με τους Κινέζους ομόλογους τους*. Μια διαλυμένη Ουκρανική επικράτεια και διαμοιρασμένη στα από εδώ και στα από εκεί, δεν θα εξυπηρετούσε σε τίποτα. Μια πιθανή λοιπόν εκδοχή υπαγορεύει πως εκεί, κι όχι στα φιλανθρωπικά τους αισθήματα, εστιάζονται τα κίνητρα ορισμένων, ώστε μετά την κατάπαυση του πυρός τον Σεπτέμβριο του 2014, να προστρέξουν και να

υποστηρίξουν με ζέση το «Σχέδιο της Νορμανδίας» συντονίζοντας τις προσπάθειες τους ώστε να καταφέρουν να επισφραγίσουν στην συνέχεια στις 12 Φεβρουαρίου 2015 έπειτα από συνομιλίες που διήρκησαν 16 ώρες, την Συμφωνία

Μινσκ ΙΙ των 12 σημείων[30] με τον Ρώσο ομόλογο τους.

Η Συμφωνία αυτή, που, όπως γνωρίζουμε, στην συνέχεια ουσιαστικά ουδέποτε της τηρήθηκε, εντούτοις εξασφάλιζε για κάποιους το επιδιωκόμενο. Δηλαδή, την μη απόσχιση κι ανεξαρτητοποίηση των περιοχών του Ντόνμπας , που συγκροτούσαν οι περιφέρειες του Λουγκάνσκ και του Ντόνετσκ, και την εξακολούθηση της παραμονής τους εντός Ουκρανικής επικρατείας ως ημιαυτόνομες περιοχές.

Στην συνέχεια ωστόσο, με την ανοχή των Ευρωπαίων εγγυητών της Μινσκ ΙΙ, ροκανίστηκε επιμελώς από τις Ουκρανικές αρχές η αυτονομία, που εξασφάλιζε στο Ντόνμπας η Συμφωνία Μινσκ ΙΙ , καθώς ένα από τα πλέον σοβαρά ίσως κίνητρα των Ουκρανικών αρχών είχε να κάνει με το γεγονός ότι μια ζώνη αυτονομημένων περιοχών εντός Ουκρανίας , από τις οποίες ή σε εγγύτητα με αυτές, διέρχονταν οι σιδηροδρομικές διακλαδώσεις των διαδρόμων του Μεταξιού, επέβαλλε ακόμα και δια της βίας να ενσωματωθεί το Ντόνμπας στον κύριο κρατικό όγκο, δηλονότι η ύπαρξη της αυτόνομης ζώνης αυτής πάντα υπέκρυπτε, λόγω της υποστήριξης και της εδραιωμένης παρουσίας του Μεγάλου Ρώσου Αδερφού, τον μελλοντικό κίνδυνο αναδιαμόρφωσης σε αντίστοιχο βαθμό του γεωπολιτικού τοπίου, που με την σειρά του θα οδηγούσε σε αντίστοιχες γεωγραφικές ανακατατάξεις οι οποίες εξ αντικειμένου θα καθιστούσαν ανέφικτες και θα οδηγούσαν στην τελική τους ματαίωση τις ήδη υφιστάμενες συμφωνίες της Ουκρανικής ολιγαρχίας και πολιτικής ελίτ, με το Πεκίνο, βάσει των οποίων λόγω του ρόλου «κλειδί» της Ουκρανίας στον Δρόμο του Μεταξιού, έρρεε άφθονο ζεστό κινέζικο χρήμα εις χείρας τους.
Αυτός μάλλον ήταν και ο λόγος που ούτε επί Προεδρίας ,από τον Μάϊο 2019, του κυρίου Βολοντίμιρ Ζελένσκι δεν άλλαξαν οι πολιτικές αυτές, τουναντίον συνεχίστηκαν κι επιτάθηκαν οι επιθέσεις για την καθυπόταξη των ρωσόφωνων ανατολικών

περιοχών, τις οποίες, εσφαλμένες κατά βάση τακτικές της Ουκρανικής ηγεσίας, εκμεταλλεύτηκε δεόντως η Ρωσία, δίνοντας της εντέλει ένα επαρκές πρόσχημα για την πρόσφατη εισβολή.

Σήμερα όλες οι Κινεζικές υποδομές του υφιστάμενου μεταφορικού δικτύου, που εξυπηρετούσε τους Δρόμους του Μεταξιού- One Belt One Road (OBOR), μέσω λιμανιών της Αζοφικής, όπως πχ αυτό της Μαριούπολης και των πέριξ αυτής κείμενων ανατολικά ουκρανικών λιμανιών, που συνδέονταν με το υπόλοιπο σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας, ισοπεδώνονται από τους Ρωσικούς βομβαρδισμούς, που αφήνουν πίσω τους να καταρρέουν ως τραπουλόχαρτα τα κινεζικά – και όχι μόνον - όνειρα , για χερσαία διασύνδεση της Κίνας με την Δυτική Ευρώπη[31]…

Το αδιαμφισβήτητο αυτό γεγονός, ίσως υποδηλώνει ότι πολλές από τις «συμμαχίες» των Μεγάλων Δυνάμεων , δεν έχουν εκείνα τα χαρακτηριστικά που είτε εμείς συνηθίζαμε να τους προσδίνουμε μέχρι τώρα, είτε οι ίδιες , εκμεταλλευόμενες την παραπληροφόρηση, επιδιώκουν να προβάλλουν προς τα έξω, ώστε να εξελίσσουν απερίσπαστες τα ευρύτερα γεωπολιτικά και γεωστρατηγικά τους παίγνια. Μάλλον η πραγματικότητα βρίσκεται αλλού και την καθορίζουν οι εκάστοτε ανάγκες της εκάστοτε συγκυρίας, που ωθούν σε συγκλίσεις συμφερόντων και στον συντονισμό ή μη των ενεργειών των Μεγάλων Δυνάμεων…

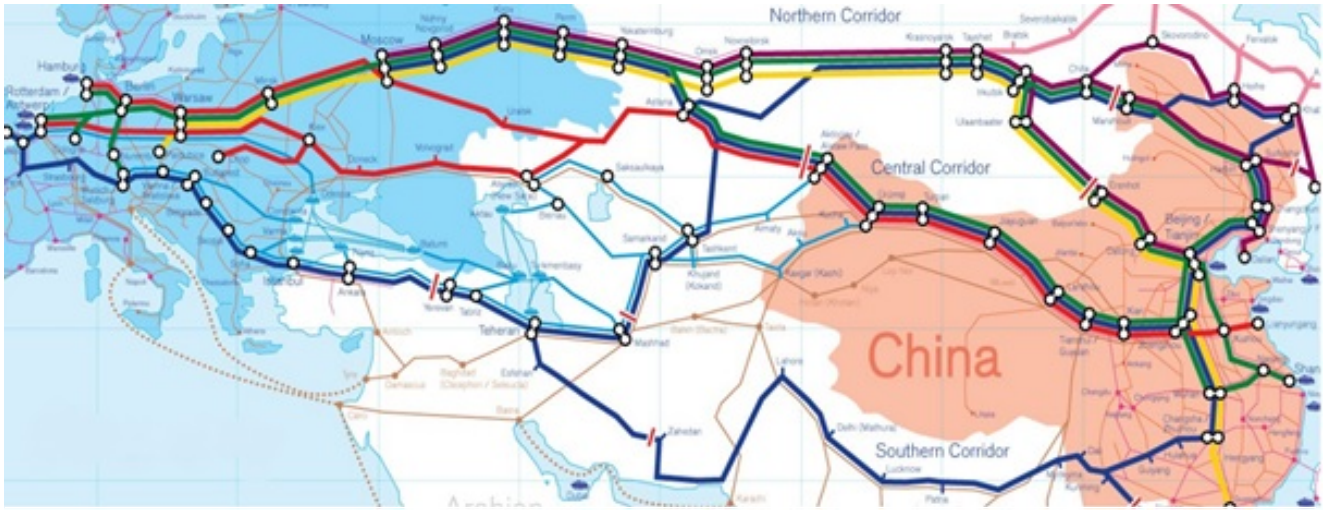

Επιπλέον, παρόλη την φερόμενη ως «στρατηγική συμμαχία» και φημογολογούμενη ως « συμμαχική εταιρική σχέση» μεταξύ Κίνας- Ρωσίας, παραδόξως, όπως αποδεικνύεται ξεκάθαρα, αφενός από τα συγκεκριμένα κράτη και τις υπηρεσίες τους που συνέπραξαν για την κατασκευή του Κινέζικου Μεσαίου Διάδρομου (Middle Corridor), αφετέρου από την γραφική απεικόνιση όλων των διακλαδώσεων του σύγχρονου Δρόμου του Μεταξιού- One Belt One Road (OBOR), οι διάδρομοι αυτοί αποφεύγαν ανέκαθεν τα ευρύτερα Ρωσικά εδάφη κι όχι, όπως ήδη σχολιάστηκε πιο πάνω, μόνον τα προσαρτημένα εδάφη της Κριμαίας. Ετσι εμφανιζόταν το παράδοξο οι κινέζικοι διάδρομοι, ακολουθώντας μεγαλύτερες και πιο χρονοβόρες διαδρομές να παρακάμπτουν συστηματικά τα Ρωσικά εδάφη, και να σχεδιάζονται κατά τρόπον ώστε να περνούν από επικράτειες που βρίσκονταν υπό τον έλεγχο των ντόπιων συνεργατών του Πεκίνου , λόγω της ασθμαίνουσας σε πολλές περιπτώσεις οικονομίας τους.

Η τακτική αυτή ακολουθήθηκε όσον αφορά και την επιλογή της Ουκρανίας από τα εδάφη της οποίας εν συνεχεία θα προωθούνταν τα κινεζικά εμπορευματοκιβώτια στην Δυτική Ευρώπη.

Κανένας σύγχρονος δρόμος του Μεταξιού δεν περνούσε , λοιπόν, τουλάχιστον προ της ενάρξεως του πρόσφατου πολέμου, μέσα από την Ρωσία, με εξαίρεση την περιοχή της Έσω Μαντζουρίας, δηλαδή της Άπω Ανατολικής Ρωσίας. Αυτό δείχνει έμπρακτα και τον βαθμό της προβαλλόμενης ως δήθεν φιλίας ΗΠΑ-Ρωσίας.
Όμως, ας μην γελιόμαστε, γιατί οι Ρώσοι δεν ξεγελιούνται ! Αυτήν ειδικά την περιοχή της Έσω Μαντζουρίας, ο Κινεζικός εθνικισμός την θεωρεί κατά βάση ως κατεχόμενο έδαφος από τους Ρώσους και κρυφός πόθος κάθε σύγχρονου Κινέζου είναι η άλλοτε «αυτοκρατορική» Έσω Μαντζουρία να επιστρέψει κάποτε στον αληθινό της ιδιοκτήτη …

2. **ΚΙΝΗΣΗ «Β» : ΟΙ ΕΚΤΕΤΑΜΜΕΝΕΣ ΚΙΝΕΖΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΕΡΓΑ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ.**

Οι Κινεζικές συμφωνίες με την Ουκρανική ολιγαρχία , από ότι φαίνεται , δεν περιορίζονταν απλώς και μόνον στην χρήση των υφιστάμενων Ουκρανικών δικτύων μεταφορών, αλλά αναλάμβαναν την κατασκευή μέσα στην χώρα και νέων, εκτεταμένων υποδομών που επιδίωκαν να περιθωριοποιήσουν και να θέσουν εκτός κάθε ελέγχου της και να εκτοπίσουν πλήρως από την συγκεκριμένη χώρα τον κάθε επίδοξο ανταγωνιστή, είτε αυτός ονομάζονταν ΗΠΑ , είτε Ρωσική Ομοσπονδία…

Στις 5.1.2018, το Atlantic Council, δημοσίευε το εξαιρετικά διαφωτιστικό άρθρο του κατοίκου Κιέβου και πρώην ανταποκριτή των New York Times, Τζέιμς Μπρουκ ,με τον τίτλο «***Με την Ρωσία στο περιθώριο, η Κίνα κινείται επιθετικά στην Ουκρανία***»[32]
Το άρθρο περιείχε εξαιρετικά διαφωτιστικές πληροφορίες οι οποίες μεταφέρονται αυτολεξεί πιο κάτω:

«Στην ακτή της Μαύρης Θάλασσας της Ουκρανίας, ο πιο δραστήριος ξένος δρων δεν είναι η Ρωσία. Είναι η Κίνα.

Στον Δούναβη, Κινέζοι επενδυτές σκέφτονται να αγοράσουν μια ουκρανική ναυτιλιακή εταιρεία ποταμών που θα μπορούσε να εισάγει κινεζικά προϊόντα βαθιά στην Ανατολική Ευρώπη. Στα δύο μεγάλα λιμάνια που πλαισιώνουν την Οδησσό, η China Harbor Engineering Company μόλις ολοκλήρωσε τη βυθοκόρηση του Yuzhny και τώρα υποβάλλει προσφορά για τη βυθοκόρηση του Chornomorsk και την κατασκευή ενός τερματικού σταθμού σιδηροδρομικών οχημάτων.

Στην ξηρά, μια κινεζική εταιρεία αρχίζει να εργάζεται σύντομα σε έναν παράκτιο αυτοκινητόδρομο μήκους 200 χιλιομέτρων από τσιμέντο, που κατασκευάστηκε για να αντέχει το σφυροκόπημα φορτηγών με σιτηρά. Στο Mykolaiv, μια άλλη κινεζική εταιρεία έχει κατασκευάσει σύγχρονα σιλό σιτηρών και ανελκυστήρες λιμένων. Πιο ανατολικά, κινεζικές εταιρείες μελετούν λιμάνια βυθοκόρησης στη Μαριούπολη και στο Μπερντιάνσκ.

Χάρτης απεικόνισης των Ουκρανικών λιμανιών

Και εδώ βρίσκεται το γεωπολιτικό τρίψιμο.

Τα δύο λιμάνια βρίσκονται στην Αζοφική Θάλασσα, ένα υδάτινο σώμα που, μετά την προσάρτηση της Κριμαίας το 2014, το Κρεμλίνο θα ήθελε να μετατραπεί σε ρωσική λίμνη. Εάν, όπως αναμένεται, μια κινεζική εταιρεία κερδίσει τα συμβόλαια, οι Ρώσοι θα πρέπει να παρακολουθήσουν κινεζικές βυθοκόρους να πλέουν κάτω από τη νέα ρωσική γέφυρα που συνδέει την Κριμαία με την ηπειρωτική Ρωσία.

Στην Ουκρανία, η Κίνα αποφεύγει προσεκτικά τη δημόσια σύγκρουση με τον «στρατηγικό της εταίρο», την Ρωσία.

Τον περασμένο μήνα, όταν ο Μα Κάι, αντιπρόεδρος της Κίνας, επισκέφτηκε το Κίεβο για να αναθεωρήσει επενδυτικά σχέδια, οι δημόσιες δηλώσεις του ήταν λίγες και ήπιες. Λίγοι το παρατήρησαν όταν ανακοίνωσε κινεζικά επενδυτικά σχέδια 7 δισεκατομμυρίων δολαρίων για την Ουκρανία.

Ήσυχα αλλά αποφασιστικά, η Κίνα επιδιώκει τα δικά της συμφέροντα στην Ουκρανία.

Όχι μόνο μια κινεζική εταιρεία αναμένεται να αναβαθμίσει τα δύο εμπορικά λιμάνια της Ουκρανίας στην Αζοφική Θάλασσα, αλλά μια άλλη κινεζική εταιρεία θέλει να επωφεληθεί από τον άνεμο που έρχεται από τον Αζοφικό. Θέλει να κατασκευάσει ένα αιολικό πάρκο 500 μεγαβάτ - ακριβώς στο μονοπάτι όπου η Ρωσία απείλησε να ανοίξει μια «χερσαία γέφυρα» από το Ντόνετσκ στην Κριμαία.

Στην Ουκρανία, το κινεζικό προσωπικό συμφέρον σημαίνει δύο πράγματα: να εγγυηθεί την πρόσβαση στις άφθονες καλλιέργειες τροφίμων της Ουκρανίας και να δημιουργήσει μια μικρότερη διαδρομή για τον πολύπλευρο Δρόμο του Μεταξιού προς την Ευρώπη. Με στόχο την πλουσιότερη καταναλωτική αγορά στον κόσμο, αυτή η διαδρομή θα πήγαινε από το Καζακστάν, μέσω της Κασπίας στο Αζερμπαϊτζάν, στη Γεωργία και στη συνέχεια μέσω της Μαύρης Θάλασσας στο Chornomorsk.

Για την Ουκρανία, η Κίνα είναι ένας ευπρόσδεκτος επενδυτής, που κινείται εκεί όπου οι δυτικές εταιρείες συχνά φοβούνται να πατήσουν.

«Η Ουκρανία χρειάζεται τα χρήματα, η Κίνα έχει τα χρήματα», είπε ο Ραντού Μαγντίν, πολιτικός σύμβουλος που επισκέπτεται τη Ρουμανία. «Επίσης, οι κινεζικές επενδύσεις δεν σχετίζονται με αξίες. Δεν υπάρχουν προϋποθέσεις».

Ταυτόχρονα, η Κίνα εισάγει στην Ουκρανία μια ευπρόσδεκτη γεωπολιτική διαφοροποίηση από την παλιά επιλογή, τη Ρωσία ή την Ευρώπη. Αυτή την άνοιξη, η Κίνα πρόκειται να ξεκινήσει τακτικά δρομολόγια εμπορευμάτων από τη Δυτική Κίνα μέσω της Ουκρανίας προς την Ευρώπη. Λίγοι ανησυχούν ότι η Ρωσία θα μπλοκάρει τα τρένα.

Πολλά από τα έργα της Κίνας σχετίζονται με τη διασφάλιση των εξαγωγών τροφίμων—εκσυγχρονισμοί λιμένων, σιλό στην αποβάθρα, αυτοκινητόδρομοι, μια νέα γέφυρα πάνω από τον Ντνίπρο και μια προσφορά για την κατασκευή σιδηροδρομικών μηχανών στην Ουκρανία. Η βυθοκόρηση και η εμβάθυνση του λιμανιού Yuzhny είναι μέρος ενός

μεγαλύτερου έργου 150 εκατομμυρίων δολαρίων Cargill-Ουκρανίας, το οποίο θα αυξήσει την ικανότητα εξαγωγής σιτηρών της Ουκρανίας κατά 15%.

Δύο έργα φαίνονται σχεδιασμένα για να κερδίσουν φίλους και να επηρεάσουν. Τον Νοέμβριο, δύο κινεζικές εταιρείες υπέγραψαν σύμβαση για την κατασκευή της τέταρτης γραμμής του μετρό του Κιέβου, μιας γραμμής τόξου 2 δισεκατομμυρίων δολαρίων που έχει σχεδιαστεί για να διευκολύνει τον συνωστισμό στο κέντρο της πόλης. Άλλα έργα υπό διαπραγμάτευση από κινεζικές εταιρείες είναι εγγυημένα ευχάριστα για την ελίτ των πολιτικών και των μέσων ενημέρωσης στην πρωτεύουσα: ένας περιφερειακός αυτοκινητόδρομος και ένας γρήγορος σιδηρόδρομος από το κέντρο του Κιέβου στο Boryspil, το πιο πολυσύχναστο αεροδρόμιο της πόλης.

Ορισμένοι αναλυτές φοβούνται ότι η Κίνα τελικά θα δημιουργήσει μια ανίερη εταιρική σχέση με τη Ρωσία, παρασύροντας την Ουκρανία πίσω υπό την προσανατολισμένη στη Ρωσία αυταρχική εξουσία.

«Η Κίνα έχει μια πολύ επιθετική οικονομική στρατηγική στην Ευρώπη», προειδοποίησε ο Τζακ Κιν, απόστρατος στρατηγός του αμερικανικού στρατού και πρόεδρος του Ινστιτούτου για τη Μελέτη του Πολέμου, σε συνέντευξή του τον περασμένο μήνα στο Κίεβο. «Αυτό που θα ακολουθήσει είναι η γεωπολιτική επιρροή για να απομακρύνει την Ουκρανία από τη Δύση».

Στην Ελλάδα, κινεζικές επενδύσεις δισεκατομμυρίων δολαρίων, κυρίως στο λιμάνι του Πειραιά, έχουν οδηγήσει σε φιλοκινεζικές θέσεις της Αθήνας. Αλλά η άνοδος της Κίνας φαίνεται να βοηθά την Κίνα, όχι τη Ρωσία.

Στην Ουκρανία, ένας Γάλλος τραπεζίτης στο Κίεβο υποστηρίζει, η Κίνα μπορεί να είναι χαρούμενη που έχει τη Ρωσία δεμένη σε έναν ακριβό, άσκοπο πόλεμο για το δυτικό της τέλος. Αυτό κάνει το Κρεμλίνο πιο ανοιχτό στις κινεζικές απαιτήσεις στα ανατολικά του. Από το 2014, οι κινεζικές επενδύσεις στη ρωσική Άπω Ανατολή έχουν αυξηθεί σε αυτό που θέλει η Κίνα: πετρέλαιο, αέριο, σίδηρο και γεωργική γη.

Με τη Ρωσία να αποβάλλεται από την επενδυτική σκηνή της Ουκρανίας, η Κίνα κάνει τις κινήσεις της. Το περασμένο φθινόπωρο, σε μια κίνηση για τη διευκόλυνση των δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων, το Χρηματιστήριο Εμπορευμάτων Bohai της Κίνας εξαγόρασε την Ουκρανική Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης.

Στην Ουκρανία, η κατανοητή εμμονή με τη Ρωσία είναι τόσο μεγάλη, που η πρόσφατη επενδυτική ώθηση της Κίνας περνά σε μεγάλο βαθμό απαρατήρητη.

Στην Οδησσό, η συζήτηση αφορά τον έλεγχο της Κριμαίας από τη Ρωσία, όχι για ένα προτεινόμενο γρήγορο τρένο από το Κίεβο στην Οδησσό, κατασκευασμένης από την Κίνα.

Στην Οδησσό, το τριώροφο προξενείο της Κίνας, η μεγαλύτερη διπλωματική αποστολή εκεί, βρίσκεται δύο χιλιόμετρα από το Εθνικό Πανεπιστήμιο Mechnikov, το κορυφαίο ινστιτούτο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της πόλης.»

- ***Πως εξελίχθηκε η σχέση Κίνας-Ουκρανίας.***

Ο πρωθυπουργός της Ουκρανίας Denys Shmygal (L) δίνει τα χέρια με τον νέο Κινέζο πρεσβευτή στην Ουκρανία Fan Xianrong στο Κίεβο της Ουκρανίας, 18 Μαρτίου 2020. Η ουκρανική κυβέρνηση αποδίδει μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη των σχέσεων με την Κίνα, δήλωσε ο ουκρανός πρωθυπουργός Denys Shmygal Πέμπτη. (Φωτογραφία Sergey Starostenko/Xinhua)

Στις 4 Ιανουαρίου 1992, η Κίνα και η Ουκρανία σύναψαν για πρώτη φορά διπλωματικές σχέσεις σε επίπεδο πρεσβευτών.

Τον Ιούνιο του 2011, η Κίνα και η Ουκρανία υπέγραψαν την «Κοινή Δήλωση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και της Ουκρανίας σχετικά με την δημιουργία και την ανάπτυξη στρατηγικής εταιρικής σχέσης» για να επαναπροσδιορίσουν τον προσανατολισμό των διμερών τους σχέσεων[33] .

Στην συνέχεια , τον Δεκέμβριο του 2013 υπογράφηκε η Συνθήκη Φιλίας και Συνεργασίας Κίνας –Ουκρανίας κι έκτοτε οι σχέσεις των δύο χωρών γνώρισαν αξιοπρόσεχτη άνθηση [34].

Από ότι φαίνεται η Ουκρανία φιλοδοξούσε να γίνει το επίκεντρο της ανάπτυξης του Μεγάλου Δρόμου του Μεταξιού στην περιοχή του Εύξεινου Πόντου-Βαλτικής, με τη συμμετοχή των κρατών της Βαλτικής, του Visegrad Four (Πολωνία, Ουγγαρία,Τσεχία, Σλοβακία), της Ρουμανίας, της Βουλγαρίας, της Τουρκίας και της Γεωργίας.

Από την πλευρά της η ηγεσία της Κίνας υποστήριξε συνειδητά την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση της Ουκρανίας την οποία πάντα χαρακτήριζε ως *«σημαντική χώρα στην Ευρώπη»* κι ως *«πρώτη ευρωπαϊκή χώρα στο δρόμο του μεταξιού»* και χαιρέτισε την υπογραφή της Συμφωνίας Σύνδεσης ΕΕ-Ουκρανίας, δηλώνοντας ότι έχει ορισμένα στρατηγικά σχέδια για τη συμμετοχή της Ουκρανίας στο έργο του Μεγάλου Δρόμου του Μεταξιού [35].

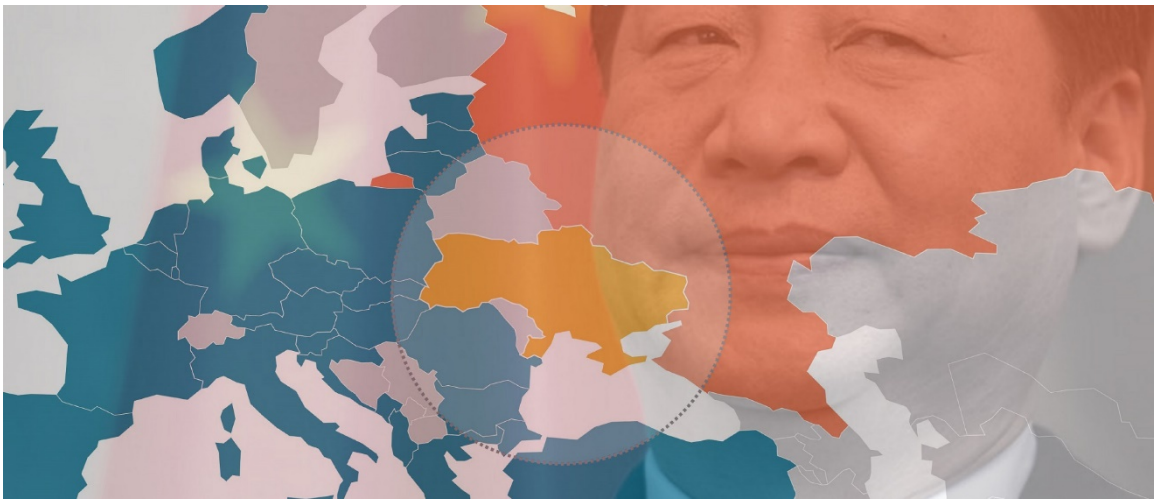

Το ενδιαφέρον των ιθυνόντων της ΕΕ για τον εκσυγχρονισμό της Ουκρανίας, ήταν αδιαμφισβήτητο καθώς στους υπολογισμούς της ήταν ότι ο εκσυγχρονισμός αυτός θα πραγματοποιούνταν με κινεζικά χρήματα,με την υποστήριξη της Ασιατικής Τράπεζας Επενδύσεων Υποδομής (AIIB) [36-37] ή με τις γνωστές κινέζικες πρακτικες της «διπλωματίας χρέους» ώστε δίχως τα Ευρωπαϊκά ταμεία να καταβάλλουν το παραμικρό θα επιτυγχανόταν σε σύντομο χρόνο η πλήρης διασύνδεση της μεγάλης αγοράς των κρατών μελών ΕΕ με την Κίνα.

Ο τότε Πρόεδρος της Ουκρανίας Βίκτορ Γιανουκόβιτς, τρίτος από αριστερά περπατά με τον Κινέζο Πρόεδρο Σι Τζινπίνγκ κατά τη διάρκεια τελετής καλωσορίσματος στη Μεγάλη Αίθουσα του Λαού στο Πεκίνο, Κίνα, Πέμπτη, 5 Δεκεμβρίου 2013

Οι κινέζικές επενδύσεις και η χρηματοδότηση σε μεγάλα έργα και η ανάπτυξη υποδομών στην Ουκρανία έγιναν κύριοι τομείς συνεργασίας μεταξύ Κίνας και Ουκρανίας. Έργα όπως το τραμ στο διεθνές αεροδρόμιο Boryspil που αναλήφθηκαν από την κινεζική εταιρεία China Pacific Construction Team Co και η γεωργική συνεργασία σημείωσαν ομαλή πρόοδο. Σημειωτέον ότι εκτός των άλλων το ενδιαφέρον της Κίνας επεκτείνεται και στην συνεργασία με την Ουκρανία για την δημιουργία «ξένων βάσεων τροφίμων». Το σχέδιο περιλαμβάνει τη χρήση των γεωργικών ευκαιριών της Ουκρανίας σε

συνδυασμό με τις επενδυτικές και τεχνολογικές ικανότητες της Κίνας.

Όπως άλλωστε διαχρονικά υποστήριζε η Ουκρανική ηγεσία, αποδίδοντας εξαιρετική σημασία στο γεγονός κι επενδύοντας στην Σινο-Ουκρανική συνεργασία, η συνεχής εμβάθυνση των σχέσεων των δύο χωρών ανταποκρίνονταν στα θεμελιώδη συμφέροντα των δύο λαών [38]. Η συλλογιστική όμως αυτή, που ενδεχόμενα χαρακτηρίζονταν από την υποδειγματική αφέλεια όσων μαγεύονται όταν δουν μπροστά τους να τους κουνιέται χρήμα, προσπερνούσε εντελώς επιπόλαιο κι απρόσεχτα τις απαιτήσεις που υπαγόρευαν, από την Ουκρανική ηγεσία, τα συμφέροντα κάποιων άλλων..

Ο ίδιος ο κύριος Βολοντίμιρ Ζελένσκι, σε συνέντευξη του στο Axios on HBO [39] *(*σσ: αμερικανικό κανάλι που δημιουργήθηκε το 2016 από πρώην δημοσιογράφους του Politico*), δήλωνε στις 1.2.2021 ***ότι δεν αισθάνεται απειλή από την Κίνα*** !!

Τα σχόλια που ακολούθησαν στον διεθνή τύπο ύστερα από αυτήν την δήλωση Ζελένσκι , όσο κι αυτά του AXIOS που

έπονταν των δηλώσεων Ζελένσκι δεν προοϊώνιζαν θετικές εξελίξεις καθώς, δίχως περιστροφές, ***αναφέρονταν πως η στάση του αυτή μπορεί να του προκαλέσει τριβή με την κυβέρνηση Μπάιντεν και το Κογκρέσο κι ότι το συγκεκριμένο σχόλιο του είχε ιδιαίτερη σημασία καθώς αντιπροσώπευε μια ρήξη με τους ηγέτες εθνικής ασφάλειας των ΗΠΑ και από τα δύο μεγάλα πολιτικά κόμματα που προσπαθούν να συγκεντρώσουν συμμάχους για να αντιμετωπίσουν την απειλή του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος.***

Ο κύριος Ζελένσκι,με τα πιο πάνω σχόλια του, στην ουσία ακολουθούσε την πολιτική των προκατόχων του.
Η Ουκρανία είχε ήδη από το 2017 καταστεί μέλος του Κινεζικού One Belt One Road και για τον σκοπό αυτό την ίδια χρονιά ιδρύθηκε στο Κίεβο το «Κέντρο Εμπορίου και Επενδύσεων "BELT & ROAD"», με την φιλοδοξία ότι θα γίνει το αναγκαίο εργαλείο μεταξύ Ουκρανίας-Κίνας που θα βοηθήσει στην εμβάθυνση της μεταξύ τους συνεργασίας μέσω της βελτίωσης των Ουκρανικών υποδομών, των επενδύσεων σε ενεργειακά έργα και τον εκσυγχρονισμό της γεωργικής τεχνολογίας.

Γερμανία, Ιταλία, Πολωνία τυγχάνουν οι κύριοι προμηθευτές της Ουκρανίας, με συνολικές εξαγωγές άνω των 18δις δολαρίων ετησίως οι οποίες αυξάνονται από το 2016 κι εφεξής κατά 30% ετησίως. Η υποστήριξη αυτή θα μπορούσε να εκληφθεί στα πλαίσια των ευρύτερων σχεδιασμών για διασύνδεση της ΕΕ με την Κίνα , ως ανεπιφύλακτη υποστήριξη κι ενθάρρυνση των πολιτικών ελίτ της Ουκρανίας εκ μέρους των Ευρωπαϊκών δυνάμεων, για περαιτέρω επέκταση της συνεργασίας της χώρας τους με την Κίνα, που βρίσκονταν σε συνεχή εξέλιξη έκτοτε, ενδυναμώνοντας συνεχώς τους δεσμούς της.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να αυξάνονται σταθερά οι εξαγωγές γεωργικών προϊόντων από την Ουκρανία προς την Κίνα. Εξαγωγές, που ξεκάθαρα διευκόλυναν την Κίνα να ανταπεξέλθει στις Αμερικανικές κυρώσεις που της είχαν επιβληθεί, οι οποίες την είχαν ως τότε οδηγήσει σε αδυναμία προμήθειας αγροτικών προϊόντων.
Επομένως εύκολα βγαίνει το συμπέρασμα ότι οι εξαγωγές Ουκρανικών αγροτικών προϊόντων προς την Κίνα, έρχονταν σε ευθεία αντιπαλότητα προς τις αντίστοιχες κυρώσεις που είχαν υποβάλλει οι ΗΠΑ στην Κίνα κι έρχονταν σε ευθεία αντίθεση προς τις ίδιες τις ΗΠΑ καθώς ήταν ασύμβατες ως προς τις πιέσεις που επιδίωκαν οι ΗΠΑ μέσω των κυρώσεων να ασκήσουν στην Κίνα.

Από την πλευρά η Κίνα , μέσα σε λίγα χρόνια , μετατράπηκε στον 2ο μεγαλύτερο εμπορικό εταίρο της Ουκρανίας κι αυτό το έκανε παρακάμπτοντας την Ρωσία η οποία μέχρι το 2014 κατείχε την μερίδα του λέοντος στην Ουκρανική αγορά.

Συγκεκριμένα οι ρωσικές εξαγωγές προς την Ουκρανία το 2013 ανέρχονταν σε συνολικά 31 δις δολάρια το 2013 τα οποία έως το έτος 2018 είχαν απομειωθεί σε μόλις 11,6 δις. δολάρια .

Το κενό αυτό, που ταυτόχρονα συνιστούσε ζημία για την Ρωσική οικονομία κι εμφανίστηκε το χρονικό διάστημα από το 2014-έως 2022, το εκμεταλλεύτηκαν δεόντως τόσο κάποια κράτη της ΕΕ, όσο κι η Κίνα, βρίσκοντας τα περιθώρια να διεισδύσουν ακόμα περισσότερο στην Ουκρανική οικονομία.

Πρόεδρος Κίνας, Σί Τζιπινγκ (αριστερά) και Πρόεδρος Ουκρανίας Βολοντίμιρ Ζελένσκι (δεξιά). Μια «ανίερη» συμμαχία στα μάτια τόσο των ΗΠΑ, όσο και της Ρωσίας.

Συμπληρωματικά εδώ ας ειπωθεί ότι η Κίνα αν και καταδίκασε, ωστόσο ποτέ της δεν αναγνώρισε την προσάρτηση της Κριμαίας από την Ρωσία κι αυτό ασφαλώς δεν το έκανε από ιδεολογική προσήλωση προς τα δημοκρατικά ιδεώδη ή από φιλία προς την Ρωσία, αλλά από λόγους συμφέροντος που στην συγκεκριμένη συγκυρία καθιστούσαν την Ουκρανία πιο αναγκαία σύμμαχο για αυτήν συγκριτικά με την Ρωσία, από όπου δεν μπορούσαν να περάσουν οι Δρόμοι του Μεταξιού.

Το 2018, η Κίνα ήταν ο 2ος μεγαλύτερος εταίρος εισαγωγών για την Ουκρανία αξίας 7 δις. δολάριων, αποτελώντας το 13,3 % των συνολικών εισαγωγών στην χώρα.
Το πρώτο εξάμηνο του 2019 (Ιανουάριος-Μάιος), το μερίδιο των κινεζικών εισαγωγών από Ουκρανία έφτασε σχεδόν το 14% ξεπερνώντας για τα καλά πλέον την Ρωσία.

Όσον αφορά τις αντίστοιχες εξαγωγές της Ουκρανίας προς Κϊνα, το 2018 η Κίνα ήταν ο 6ος μεγαλύτερος εταίρος για την Ουκρανία, με 2,2 δισεκατομμύρια δολάρια και μερίδιο 4,7 τοις εκατό των συνολικών εξαγωγών της Ουκρανίας.
Το πρώτο εξάμηνο του 2019, η Κίνα ανέβηκε κι άλλο την σκάλα για να γίνει ο 3ος μεγαλύτερος εξαγωγικός προορισμός για την Ουκρανία, συνεισφέροντας στην Ουκρανία, συνολικά έσοδα 1,3 δις δολαρίων και μερίδιο 6,2% των συνολικών εξαγωγών της χώρας, που στηρίζονταν εξολοκλήρου στις εισαγωγές που πραγματοποιούσε από την Ουκρανία η Κίνα.

Οι εξαγωγές της ουκρανικής γεωργίας προς την Κίνα συνέβαλαν σε αυτήν την ώθηση του εμπορίου. Από το 2015, η Ουκρανία συγκαταλέγονταν μεταξύ των πέντε μεγαλύτερων εξαγωγέων γεωργικών προϊόντων στην κινεζική αγορά και ο κύριος εξαγωγέας καλαμποκιού, προμηθεύοντας το 75% των εισαγωγών καλαμποκιού της Κίνας[40].

Ο πρόσφατος πόλεμος , που ξεκίνησε η Ρωσία, απέκλεισε την Κίνα από τις τόσο αναγκαίες για αυτήν εισαγωγές αγροτικών προϊόντων, επαναφέροντας την και πάλι στην προτέρα κατάστασης της έλλειψης αυτάρκειας που επιδιώκονταν με τις κυρώσεις του να την φέρουν οι ΗΠΑ.

Οι κινεζικές κρατικοελεγχόμενες εταιρείες είχαν επενδύσει εκατομμύρια δολάρια, σε μια προσπάθεια να βελτιώσουν τις σιδηροδρομικές, οδικές, ποτάμιες και θαλάσσιες υποδομές που θα ενισχύσουν το εμπόριο της χώρας τους με την Ουκρανία και την Ευρώπη, αλλά οι πραγματικοί αριθμοί δεν είναι σαφείς, ούτε διαφανείς.

Το μεγαλύτερο μέρος της κινεζικής εμπλοκής εστιάζει στα δάνεια και έβαλαν την Ουκρανία στην πρώτη σειρά των κρυφών κινεζικών χωρών-οφειλετών, δημιουργώντας αντίστοιχες σχέσεις εξάρτησης της Ουκρανικής οικονομίας από την Κίνα , που εξαιρετικά δύσκολα θα μπορούσαν να ανατραπούν.

Αλλά τα φθηνά χρήματα, έχουν στο τέλος πάντα υψηλή τιμή !

Σήμερα τα δάνεια αυτά που έλαβε η Ουκρανία, εξαιτίας του Ρωσο-Ουκρανικού πολέμου που γονατίζει την Ουκρανική οικονομία δεν προβλέπετε να εξοφληθούν προς την Κίνα, γεγονός που συνεπάγεται πρόσθετη οικονομική ζημία για την Κίνα.

Η Ρωσικής εισβολή, πέραν της εξαύλωσης της Ουκρανικής οικονομίας που επέφεραν είχε ως πρόσθετο αποτέλεσμα πως ότι έχτιζαν οι Κινεζικές αρχές κι οι κινεζικές εταιρείες ζόμπι στην Ουκρανία, επιμελώς τόσα χρόνια , αποδομήθηκε μέσα σε λίγες μέρες.

Οι ρωσικές επιχειρήσεις, ήδη από τις πρώτες ημέρες εκδήλωσης της εισβολής τους[41] στο πέρασμα τους ισοπεδώνουν από άκρου εις άκρον τα λιμάνια της Αζοφικής που η Ουκρανική πολιτική ελίτ κι ολιγαρχία τα προόριζε για να υποδεχτούν τα κινέζικα προϊόντα που θα προωθούσε δυτικότερα.
Η Ουκρανία κινδυνεύει να γίνει ένα περίκλειστο κράτος , δίχως πρόσβαση στον Εύξεινο Πόντο και ρημαγμένη καθ'ολο το μήκος της επικράτειας της κι αποκλείεται πλέον από κάθε δυνατότητα περαιτέρω, άμεσης εκμετάλλευσης από την Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.
Πολιτικοί στόχοι, όπως αυτοκινητόδρομοι, σιδηρόδρομοι, μετρό, αεροδρόμια , αποθήκες σιτηρών κι υποδοχής εμπορευματοκιβωτίων ή καυσίμων, μαζί με τις κινεζικές υποδομές που κατασκευάστηκαν εντός Ουκρανίας για να τα στενάξουν τα κινεζικά σχέδια και να εξυπηρετήσουν το διαμετακομιστικό εμπόριο της Κίνας, γίνονται στάχτες και

Όπως, σε πρόσφατο άρθρο του την 18.3.2022 (*βλ. πηγή αρ.31*), αυτολεξεί αναφέρει το The Diplomat, ένα από τα πιο έγκυρα στον χώρο του και πλέον αναγνωρισμένα παγκοσμίως ως προς τις αναλύσεις του διεθνές περιοδικό :

«…η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία θα αναδιαμορφώσει βαθιά την παγκόσμια γεωοικονομική. Ως "Γεωοικονομική" ορίζεται εδώ απλά η τομή της οικονομίας και της γεωγραφίας. Παραδείγματα περιλαμβάνουν πρωτοβουλίες

συνδεσιμότητας που βασίζονται σε υποδομές, όπως η Πρωτοβουλία Της Κίνας για τη Ζώνη και τους Δρόμους (BRI), η Παγκόσμια Πύλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δίκτυο Blue Dot (BDN) υπό την ηγεσία των ΗΠΑ, το Build Back Better World (B3W) της G-7, οι Επενδύσεις Ποιοτικών Υποδομών της Ιαπωνίας (QII), η Ευρασιατική Οικονομική Ένωση της Ρωσίας (EAEU) και ο Διεθνής Διάδρομος Μεταφορών Βορρά-Νότου (INSTC) με επικεφαλής τη Ρωσία, το Ιράν και την Ινδία……. Αυτά τα όνειρα συνδεσιμότητας γης έχουν «σκοτωθεί» από τον πόλεμο του Πούτιν. Αυτός είναι σοβαρός πονοκέφαλος για την Κίνα……. Η ταχεία αποσύνδεση Δυτικής-Ρωσίας/Λευκορωσίας και η καταστροφή των ουκρανικών υποδομών ουσιαστικά καταστρέφει κάθε βραχυπρόθεσμη έως μεσοπρόθεσμη προοπτική μιας ισχυρής πλατφόρμας 17+1 – ένα άλλο πρόβλημα για την Κίνα……. Βραχυπρόθεσμα, η Κίνα πρέπει να επιστρέψει στα βασικά. Η συνδεσιμότητα Κίνας-ΕΕ θα πρέπει να βασίζεται περισσότερο σε καλές παλιές θαλάσσιες οδούς, οι οποίες έχουν αποδειχθεί πιο ανθεκτικές από τα οδικά ή σιδηροδρομικά δίκτυα. Αξίζει να θυμηθούμε ότι πάνω από το 80% του παγκόσμιου εμπορίου εξακολουθεί να διεξάγεται μέσω θαλάσσιων οδών. Ο ενθουσιασμός της Κίνας για τη σιδηροδρομική συνδεσιμότητα θα πρέπει να περιοριστεί σοβαρά προς το παρόν…… Πέρα από το βραχυπρόθεσμο, η Κίνα πρέπει να παρακάμψει τη Ρωσο-Λευκορωσική και ίσως την Ουκρανική γεωγραφία. Οι άλλοι διάδρομοι του BRI αναπόφευκτα θα αποκτήσουν μεγαλύτερη ευελιξία για τη συνδεσιμότητα Κίνας-ΕΕ. Ο διάδρομος Κεντρικής Ασίας-Δυτικής Ασίας (CAWA) είναι πιθανό να γίνει πιο σημαντικός στην κινεζική σκέψη. Με τη διέλευση μέσω των χωρών της Κεντρικής Ασίας, της περιοχής της Κασπίας, του Ιράν και της Τουρκίας, το BRI μπορεί να παρακάμψει τη Ρωσία και να φτάσει στην Ευρώπη.»

3. ΚΙΝΗΣΗ «Γ» : Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΚΗΣ ΑΕΡΟΔΙΑΣΤΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΓΝΩΣΙΑΣ.

Η κληρονομιά της Ουκρανίας από την σοβιετική της εποχή, εκτός από τον τομέα κατασκευής πυρηνικών οπλών, αφορούσε επίσης και την ανάπτυξη της στον τομέα της αεροδιαστημικής , ο οποίος σήμερα την έχει καταστήσει ως μία από τις κορυφαίες χώρες στο είδος. Η αεροδιαστημική βιομηχανία της Ουκρανίας, ύστερα από τον πυρηνικό αφοπλισμό της, αποτελεί πλέον στις μέρες μας το βασικό εθνικό προϊόν της στον τομέα της τεχνολογίας.

Η χώρα αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους κατασκευαστές πυραύλων, ελικοπτέρων και κινητήρων , πολιτικών και στρατιωτικών, αεριωθούμενων στον κόσμο. Έως το 2014 ο βασικός αγοραστής της αεροδιαστημικής βιομηχανικής παραγωγής της Ουκρανίας ήταν η Ρωσία. Η εισβολή όμως κι η προσάρτηση της Κριμαίας από την Ρωσία, διέκοψε κάθε σχετική συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών , με αποτέλεσμα οι Ουκρανικές εταιρείες του κλάδου να εμφανίσουν έκτοτε σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης που τις εξωθούσε τα προηγούμενα χρόνια να απευθυνθούν σε νέες αγορές.

- ***Η προσπάθεια αγοράς του πλειοψηφικού πακέτου μετοχών της JSC Motor Sich.***

Η ναυαρχίδα της Ουκρανικής αεροδιαστημικής παραγωγής κι αμυντικής βιομηχανίας είναι η εταιρεία JSC Motor Sich (*προφέρεται : Μότορ Σιτς*). Η Motor Sich ήταν η πιο πολύτιμη πηγή τεχνογνωσίας, γιατί είχε πρόσβαση στα τεχνικά αρχεία του ρωσικού ,πρώην σοβιετικού και σε λειτουργία από το 1945, ομίλου της Ivchenko Progress, αφού, με έδρα την Ουκρανία, συντηρούσε τους κινητήρες του εδώ και χρόνια και βάσει μεταξύ τους συμφωνίας που έλαβε χώρα το 2005 θα συνέχιζε τις εργασίες αυτές και για τα επόμενα 60 χρόνια. Συνεπώς η εταιρεία σήμερα διαθέτει μοναδική τεχνογνωσία που την έχει φέρει να είναι ένας από τους μεγαλύτερους και κορυφαίους κατασκευαστές αεροπλάνων κι ελικοπτέρων παγκοσμίως .Το εργοστάσιο της παρήγαγε υψηλής τεχνολογίας κινητήρες αεροσκαφών, ελικοπτέρων, πυραύλων και drones, καθώς κι ανταλλακτικά των αντίστοιχων κινητήρων, ενώ επιπροσθέτως παρείχε υπηρεσίες συντήρησης σε περισσότερες από 120 χώρες.

Η Motor Sich έχει την έδρα της στην Ζαπορίζια και πριν την πρόσφατη Ρωσική εισβολή απασχολούσε περί τις 20.000 υπαλλήλους. Μάλιστα, πριν το 2014 στην εταιρεία εργάζονταν περί τους 29.000 εργάτες κι εξειδικευμένο, επιστημονικό προσωπικό, υψηλής κατάρτισης.

Τα δε ετήσια έσοδα της εταιρείας, πριν την έναρξη του πρόσφατου Ρωσο-Ουκρανικού πολέμου, ανέρχονταν σε τουλάχιστον 1 δις δολάρια . Τα προϊόντα της εταιρείας εγκαθίστανται σε στρατιωτικά ελικόπτερα Mi-series και Ka-series –από τα πιο παραγωγικά ελικόπτερα στον κόσμο– καθώς και σε αεροπλάνα Antonov An-124 Ruslan και An-225 (Mriya), τα μεγαλύτερα αεροπλάνα που κατασκευάστηκαν ποτέ. Η εταιρεία μάλιστα ανέπτυξε το δικό της ελικόπτερο, το MSB-6 Ataman.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες και τουλάχιστον 14 ακόμα χώρες χρησιμοποιούν μία ή περισσότερες παραλλαγές κινητήρων ελικοπτέρων που παράγονται από την Motor Sich.

Επομένως γίνεται κατανοητό ότι πρόκειται για μια ιδιαζούσης στρατηγικής σημασίας εταιρεία, θεματοφύλακα της άλλοτε σοβιετικής τεχνογνωσίας και βασικό κλειδί για την αμυντική βιομηχανία ξένων χωρών , ανάμεσα στις οποίες και οι ΗΠΑ. [42]

Η Κίνα, ακόμα και σήμερα που έχει εξελιχθεί σε οικονομικό γίγαντα, υστερεί σημαντικά απέναντι στις ΗΠΑ όσον αφορά τον τομέα ανάπτυξης της αμυντικής της βιομηχανίας . Όπως ήδη έχει λεχθεί, προκειμένου να καταφέρει να κατέχει σήμερα την θέση του 2ου παγκοσμίως εξαγωγέα όπλων , χρειάστηκε στο παρελθόν να υποκλέψει κατά κόρον την σοβιετική τεχνογνωσία. Παρόλα αυτά, μέχρι σήμερα δεν έχει καταφέρει να αποκτήσει πλήρη πρόσβαση σε όλο τον τεχνολογικό κύκλο των διάφορων στρατιωτικών -πρώην σοβιετικών- προϊόντων , την τεχνογνωσία κατασκευής των οποίων εν πολλοίς εξακολουθεί να κατέχει και διαχειρίζεται η Ρωσία.

Για παράδειγμα, το πρώτο αεροπλανοφόρο της Κίνας, το Liaoning, βασίζεται σε ένα κύτος που αγοράστηκε από την Ουκρανία το 1998, συγκεκριμένα, στην τεχνολογία κατασκευής που η Κίνα απέσπασε από το γερασμένο ουκρανικό βαρύ αεροπλανοφόρο καταδρομικό Varyag το οποίο η κινεζική Chong Lot Travel Agency, Ltd. αγόρασε τότε στην εξευτελιστική τιμή των 20 εκ. δολαρίων(!). Το Varyag αποτέλεσε το πρότυπο για την κατασκευή του Liaoning. Για να «σπάσει» η Κίνα τις τεχνολογικές προδιαγραφές του ουκρανικού Varyag, να τις αντιγράψει και να κατασκευάσει, με κάποιες βελτιώσεις, το Liaoning, δηλαδή το δικό της αεροπλανοφόρο απαιτήθηκαν 14 ολόκληρα χρόνια μέχρις ότου αυτό να παραδοθεί για ενεργό δράση το 2012

Το Κινεζικό αεροπλανοφόρο Liaoning , που κατασκευάστηκε βάσει Ουκρανικής τεχνολογίας, επιστρέφει στην βάση του ύστερα από στρατιωτική άσκηση που έλαβε χώρα τον Ιανουάριο 2014

Έτσι, όταν η Motor Sich βρέθηκε στην ανάγκη το 2014, λόγω του αποκλεισμού προμηθειών της προς την Ρωσία, η συνθήκη αυτή αποτέλεσε για την Κίνα μιας πρώτης τάξεως , ιδανική ευκαιρία, προσελκύοντας άμεσα το ενδιαφέρον του Πεκίνου, λόγω της εξελιγμένης στρατιωτικής- σοβιετικής τεχνολογίας που κατείχε η Ουκρανική εταιρεία την οποία , εάν κατάφερνε να βάλει στο χέρι το Πεκίνο, θα ωθούσε την Κίνα σε υπέρβαση των μέχρι σήμερα αδυναμιών, που εμφανίζει η αμυντική της βιομηχανία, οδηγώντας την σε ένα ανάλογης εμβέλειας ποιοτικό άλμα που θα της εξασφάλιζε στρατηγική αυτονομία κι αντίστοιχη στρατιωτική ισχύ ,που με βεβαιότητα θα έφερνε την αμυντική της βιομηχανία στην να διεκδικεί την κορυφή, να προσπερνά πλέον την Ρωσία και να κονταροχτυπιέται πλέον στον τομέα της κατασκευής υψηλής τεχνολογίας και προηγμένης απόδοσης κινητήρων, με την αντίστοιχη βιομηχανία του μεγαλύτερου της ανταγωνιστή, δηλαδή των ΗΠΑ.
Γιατί η Κίνα, όπως λένε οι προβλέψεις, φιλοδοξεί κι έχει βάλει στόχο της ως το 2045 να διαθέτει περί τις 15.000 πολεμικά ελικόπτερα, ώστε εάν η σοβιετική τεχνολογία περιερχόταν εν γνώσει της, τότε ο στόχος της αυτός θα μπορούσε να θεωρηθεί ήδη δεδομένος. Σημειωτέον επίσης πως οι κινητήρες της Ουκρανικής Motor Sich, τροφοδοτούν τα αντιπλοϊκά πυραυλικά συστήματα " Neptune ", ενώ η κατοχή τους με βεβαιότητα θα έδιδε στην Κίνα την δυνατότητα χρήση τους σε μια σειρά προϊόντων αμυντικής βιομηχανίας ξεκινώντας από δορυφόρους και καταλήγοντας σε πυραύλους κρουζ.

Έτσι λοιπόν, το Κινέζικο εγχείρημα προσπέλασης της σοβιετικής τεχνολογίας στον τομέα της αεροδιαστημικής που κατείχε η Ουκρανία , ξεκίνησε να ξετυλίγεται , περίπου την ίδια εποχή που υπογράφονταν η Μινσκ ΙΙ, δηλαδή στις αρχές του 2015.
Την συγκεκριμένη περίπου χρονική περίοδο η κινεζική εταιρεία Hinwei άρχιζε πρώτη να εκφράζει ενδιαφέρον, υπό την μορφή της ανάληψης κι εκτέλεσης κάποιων έργων υποδομής, που θα βοηθούσαν και θα αύξαναν δήθεν ακόμα περισσότερο τις αποδόσεις της Motor Sich. Το χαλί του «εγκλήματος» ήδη είχε αρχίσει να στρώνεται και πολύ γρήγορα η ουκρανική εταιρεία έλαβε κινέζικα δάνεια ύψους 100εκ. δολαρίων, με εξαιρετικά ευνοϊκούς όρους, με αντάλλαγμα την υπογραφή Σινο-Ουκρανικού μνημονίου συνεργασίας, το οποίο περιλάμβανε στους όρους του την μεταφορά τεχνογνωσίας σε ορισμένους τομείς τεχνολογίας από την Ουκρανία στην Κίνα..

Έναν χρόνο αργότερα η Κινεζική εταιρεία Beijing Skyrizon Aviation, θυγατρική της Xinwei , συμπεριλαμβανομένης και της Beijing Tianjiao Aviation Industry Investment Company, χρησιμοποιώντας κι άλλες ενδιάμεσες θυγατρικές τους εταιρείες με έδρα τον φορολογικό παράδεισο των Βρετανικών Παρθένων νήσων και τον Παναμά, είχαν αποκτήσει μετοχές της Motor Sich περίπου της τάξης του 45% και προχωρούσαν στην αγορά νέων μετοχών που πλέον θα τους εξασφάλιζε το συντριπτικά πλειοψηφικό πακέτο μετοχών της εταιρείας, κατ'επέκτασιν τον πλήρη έλεγχο της.
Προς επίρρωση της πώλησης του επιπλέον πακέτου μετοχών (*βλ.πηγή αρ.18*), στις 25 Αυγούστου 2017, ο Anatoliy Malysh, διευθυντής δημοσίων σχέσεων της Motor Sich, επιβεβαίωνε κι επισήμως ότι είχε επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ της

Ουκρανική κρατική στρατιωτική βιομηχανία Ukroboronprom, έτερου μετόχου στην Motor Sich , με αποτέλεσμα η τελευταία (Ουκρανική Κρατική Εταιρεία) να διατηρεί πλέον ένα μειοψηφικό πακέτο της τάξης μόλις του 25% των μετοχών της Motor Sich και να έχει απωλέσει πλήρως τον έλεγχο της στρατηγικής σημασίας στον τομέα της αεροδιαστημικής πιο πάνω εταιρείας.

Το γεγονός αυτό σηματοδοτούσε πως η Motor Sich είχε περάσει πλέον στον Κινεζικό έλεγχο αποτελώντας καθαρά μια Κινεζική εταιρεία, που θα εξασφάλιζε στην Κίνα την επιζητούμενη στρατιωτική της αυτονομία, με όλα τα παρεπόμενα που συνεπάγεται αυτό..

Σημειωτέον ότι όλες οι εμπλεκόμενες στην αγορά του πλειοψηφικού πακέτου της Motor Sich , κινεζικές εταιρείες , συμπεριλαμβάνονται στην «μαύρη λίστα» (MEU) των κινέζικων εταιρειών αμυντικής βιομηχανίας του από 3.6.2021 Εκτελεστικού Διατάγματος του Προέδρου κυρίου Τζόε Μπάϊντεν (***βλ.πηγή αρ.13***).

Το δε Διάταγμα αυτό συμπλήρωσε την αρχικώς σχηματισθείσα από τον Νοέμβριο 2020 «μαύρη λίστα» αντίστοιχων εταιρειών που είχε αρχίσει να συντάσσεται από την προηγούμενη κυβέρνηση των ΗΠΑ επί Προεδρίας του κυρίου Ντόναλντ Τραμπ. [43-44].

Οι Ουκρανικές αρχές σαγηνευμένες από το ζεστό κινέζικο χρήμα που έρρεε άφθονα στα χέρια τους, συστηματικά κώφευαν στις προειδοποιήσεις των Αμερικανών αξιωματούχων σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές της Κίνας, την κλοπή πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας και τους κινδύνους, που ενείχε η ανάπτυξη ανάλογων Σινο-Ουκρανικών δεσμών, για την ίδια την εθνική ασφάλεια της Ουκρανίας.

Την πρακτική αυτή στην ουσία την εξακολούθησε επί Προεδρίας του από τον Μάϊο 2019 κι ο κύριος Ζελένσκι όταν την 1.2.2021 με την συνέντευξη του στο Axios δήλωνε *ότι δεν αισθάνεται καμία απειλή από την Κίνα* (***βλ.πηγή αρ.39***).

Σε μια ελεύθερη ερμηνεία των υπερατλαντικών προειδοποιήσεων αυτών, που ξεφεύγει της σφαίρας μιας ντελικάτης διπλωματικής γλώσσας, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι η εθνική ασφάλεια της Ουκρανίας προειδοποιούνταν ότι κινδύνευε καθώς η Ουκρανική

ηγεσία προχωρούσε σε κινήσεις με την Κίνα που θεωρούνταν εχθρικές για την ίδια την εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ.
Μάλλον ο κύριος Ζελένσκι όταν προχωρούσε στις δηλώσεις του αυτές, δεν είχε καν την εξυπνάδα να συναισθανθεί τα μαύρα σύννεφα που μαζεύονταν γύρω του από άλλες κατευθύνσεις.

Για όποιον θυμάται, την ίδια ακριβώς εποχή, δηλαδή περί τα τέλη Φεβρουαρίου με αρχές Μαρτίου 2021, ξεκίνησαν κι οι πρώτες Ρωσικές πιέσεις και οι διαμαρτυρίες εθνικιστικών φωνών εντός Ρωσίας οι οποίες από τότε επιζητούσαν και πρόβλεπαν την εισβολή στην Ουκρανία, προσδιορίζοντας την ακόμα πιο σύντομα μέσα στην πρώτη εβδομάδα μετά το Πάσχα του 2021 [45]

16.3.2021. Ντμίτρι Κόζακ-Αναπληρωτής Επικεφαλής της Προεδρικής Διοίκησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας : Εάν οι συμφωνίες του Μινσκ αποτελούν θηλιά για την Ουκρανία και εμποδίζουν την επίτευξη ειρήνης, τότε σε αυτή τη λογική, ο Πρόεδρος Volodymyr Zelensky είναι έτοιμος να θυσιάσει τις ζωές των Ουκρανών για να διατηρήσει τις κυρώσεις κατά της Ρωσίας

Ασφαλώς ούτε στα επιδιωκόμενα της Ρωσίας υπήρξε ποτέ, το ενδεχόμενο η Κίνα να την υπερβεί ως 2η παγκοσμίως στρατιωτική δύναμη,, υποκλέπτοντας στρατηγικής σπουδαιότητας τεχνολογία αιχμής που είχε παραχθεί στα χρόνια της Σοβιετικής Ενωσης..

Αλλά κι από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού, στις ΗΠΑ τα πράγματα για την Ουκρανία δεν πήγαιναν καλύτερα.
Το ζήτημα αυτό της λαθροχειρίας των Ουκρανικών τεχνολογιών αιχμής από το Πεκίνο, έβρισκε εδώ και πολύ καιρό , σύσσωμα αντίθετες τις πολιτικές ηγεσίες, ρεπουμπλικάνων και δημοκρατικών, που ομόθυμα ξεσηκώθηκαν κι αντιτάχθηκαν ασκώντας έντονες πιέσεις στις Ουκρανικές αρχές για πάγωμα της μεταφοράς του πλειοψηφικού πακέτου της Motor Sich στους Κινέζους αγοραστές.
Το θέμα της πώλησης και της μεταφοράς Ουκρανικής τεχνογνωσίας σοβιετικής προελεύσεως στα χέρια του Πεκίνου ήταν αδήριτης κι ύψιστης σοβαρότητας ζήτημα, για την ίδια την εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ συνιστώντας ευθεία απειλή προς τα εθνικά συμφέροντα τους.
Επί παραδείγματι, σε μια πιθανή αναμέτρηση μεταξύ των αμερικανικών και κινεζικών δυνάμεων πάνω από την Ταϊβάν, η χρήση από την Κίνα τεχνολογίας που προέρχεται από την Ουκρανία εναντίον των ΗΠΑ θα μπορούσε να έχει για τις ΗΠΑ που χρησιμοποιούν ίδια τεχνολογία, εξαιρετικά δυσάρεστες επιπτώσεις, απογυμνώνοντας τες από κάθε στρατηγικό πλεονέκτημα. Έτσι οι αξιωματούχοι εθνικής ασφάλειας των ΗΠΑ , τέθηκαν αναφανδόν σε συναγερμό όντας πλέον αποφασισμένοι να αποτρέψουν την απόκτηση πρόσθετου αμυντικού υλικού από το Πεκίνο που θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα ο 1ος σε παγκόσμια κατάταξη, αμερικανικός στρατός να βρεθεί στην εξαιρετικά δυσάρεστη θέση να αντιμετωπίσει τις κινεζικές δυνάμεις οι οποίες θα ήταν οπλισμένες με την ίδια ακριβώς τεχνολογία που χρησιμοποιούσε η Ουάσιγκτον.[46]

Επομένως η μεταφορά τεχνολογίας αιχμής από το Κίεβο προς το Πεκίνο, μεταφραζόνταν ως μη ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις της Ουάσιγκτον ενέργεια που δεν αναλογούσε σε κάποιον που θέλει να χαρακτηρίζεται ως εταίρος της.

Η Πρεσβεία των ΗΠΑ στο Κίεβο στις 14.1.2021, αμέσως δηλαδή μετά την όρκιση του κυρίου Τζόε Μπάϊντεν στην Προεδρία, δημοσίευσε μια δήλωση στον ιστότοπό της, με την οποία μεταξύ άλλων και προειδοποιώντας ότι η κινεζική Skyrizon κι οι θυγατρικές της βρίσκονταν στην «μαύρη λίστα» (MEU) των ΗΠΑ, ανακοίνωνε ότι

«..οι ληστρικές επενδύσεις και οι αποκτήσεις τεχνολογίας της Skyrizon στην Ουκρανία αντιπροσωπεύουν έναν απαράδεκτο κίνδυνο εκτροπής σε στρατιωτική τελική χρήση στην ΛΔΚ [Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.».[47]

Λίγο πριν από την παραπάνω δήλωση της Πρεσβείας των ΗΠΑ στο Κίεβο ο πρώην υπουργός Εμπορίου των ΗΠΑ επί Προεδρίας κυρίου Ντόναλντ Τράμπ, κύριος Γουίλμπουρ Ρος με τις δηλώσεις του τόνιζε εμφατικά ότι :

«Η Skyrizon – μια κινεζική κρατική εταιρεία – και η ώθησή της για την απόκτηση και την ιθαγενοποίηση ξένων στρατιωτικών τεχνολογιών αποτελούν σημαντική απειλή για την εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ και τα συμφέροντα της εξωτερικής πολιτικής» [48]

Ενώ ακόμα πιο πίσω στο χρόνο, **ο *σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας των Ηνωμένων Πολιτειών Τζον Ρ. Μπόλτον επί Προεδρίας Τραμπ, σε επίσκεψη του στις 28.8.2019 στην Ουκρανία, προειδοποιούσε για τις τάσεις της Κίνας να κλέψει τεχνολογία αιχμής, επισημαίνοντας συγχρόνως τις ύποπτες ομοιότητες μεταξύ του κινεζικού αεροσκάφους stealth πέμπτης γενιάς και του κοινού μαχητικού κρούσης F-35 Lightning II των ΗΠΑ (βλ.πηγή αρ.18).*** Την ίδια ώρα ο Λευκός Οίκος είχε ήδη στείλει ένα προειδοποιητικό σήμα προς τις Ουκρανικές αρχές, καθυστερώντας τη μεταφορά στρατιωτικής βοήθειας αξίας 250εκ δολαρίων στην Ουκρανία. Ο Τζον Ρ. Μπόλτον ειδικά,. ενόσω εξελισσόταν η προαναφερθείσα επίσκεψη του στο Κίεβο προειδοποίησε τους Ουκρανούς για τις συνέπειες της οριστικοποίησης μιας τέτοιας συναλλαγής με τους Κινέζους, , επισημαίνοντας με τις δηλώσεις του πως εναπόκειται μόνο στην Ουκρανία να αποφασίσει εάν θα πουλήσει τελικά ή όχι τα στρατηγικά σημαντικά εργοστάσια της Motor Sich στους Κινέζους, προσθέτοντας με νόημα ότι :

«Οι αμερικανικές αρχές αισθάνονται υποχρεωμένες να προειδοποιήσουν όλους τους φίλους και τους συμμάχους τους σχετικά με τους πιθανούς κινδύνους συναλλαγής με την κινεζική πλευρά».[49]

Καθώς οι Κινεζικές εταιρείες, το διάστημα μεταξύ των ετών 2016-2017, συνέχιζαν να προχωρούν σταδιακά στην αγορά μετοχών της Motor Sich, αυτό που είχαν καταφέρει, μέχρι τις αρχές του 2021, οι Αμερικανικές ανησυχίες κι ισχυρές πιέσεις προς τις Ουκρανικές αρχές, ήταν να επιτύχουν, μέσω της SBU, δηλαδή της Υπηρεσίας Ασφαλείας της Ουκρανίας να εμποδίσουν την οριστικοποίηση της πώλησης μετοχών που θα εξασφάλιζαν στο Πεκίνο το πλειοψηφικό πακέτο της Motor Sich και να αναστείλουν προσωρινά τον πλήρη έλεγχο της εταιρείας από τους Κινέζους.

Ένας κινητήρας turbofan AI-322F για εκπαιδευτές μάχης και ελαφρά αεροσκάφη μάχης που κατασκευάστηκε από την Motor Sich σε διεθνή έκθεση όπλων στο Κίεβο. (φωτογραφία αρχείου)

Συγκεκριμένα, τον Απρίλιο του 2018 πράκτορες της SBU εισέβαλλαν στα κεντρικά γραφεία της Motor Sich μετά από υποψίες για συμπαιγνία με εταιρείες κοντά στον κινεζικό στρατό κι άνοιξαν ποινική έρευνα, επ'αφορμής της οποίας το Ουκρανικό Χρηματιστήριο σταμάτησε να διαπραγματεύεται τις μετοχές της εταιρείας κι εν συνέχεια το Ανώτερο Ουκρανικό Δικαστήριο διέταξε με απόφαση του το «πάγωμα» των περιουσιακών στοιχείων και των μετοχών της Motor Sich[50-51].
Στις κινήσεις αυτές οι Κινέζοι άρχισαν να αντιδρούν και να απαιτούν την καταβολή ιλλιγώδους αποζημίωσης ύψους 3,5 δις δολαρίων δηλώνοντας συγχρόνως ότι λόγω της ζημίας που υφίσταντο προτίθεντο να σύρουν την εταιρεία και το Ουκρανικό κράτος τόσο σε διεθνή διαιτησία όσο και στα Διεθνή Δικαστήρια για αθέτηση συμφωνιών.

Οι κινήσεις όμως αυτές που πάγωναν την απόκτηση των μετοχών της Motor Sich ,που θα εξασφάλιζαν στις κινεζικές εταιρείες το πλειοψηφικό της πακέτο και τον πλήρη έλεγχο της εταιρείας, αποτελούσαν μόνον μια προσωρινή λύση, καθώς το πρόβλημα της μεταφοράς κρίσιμης αεροδιαστημικής τεχνογνωσίας από το Κίεβο προς το Πεκίνο , δεν είχε οριστικά επιλυθεί, αφού στο τέλος της μέρας κατέληγε ζήτημα πολιτικής απόφασης των Ουκρανικών κυβερνητικών Αρχών οι οποίες υπερτιμώντας τις δυνάμεις τους, συνέχιζαν να διατηρούν μια γενικότερα επαμφοτερίζουσα στάση, θεωρώντας ότι θα έβγαιναν ωφελημένες εάν κρατούσαν τον ρόλο του «μήλου της έριδος» στην αντιπαλότητα μεταξύ ΗΠΑ-Κίνας.

Άλλωστε, οι δηλώσεις Ζελένσκι την 19.7.2019 που αναρτούνταν στην επίσημη ιστοσελίδα της Ουκρανικής Προεδρίας[52] «***Επαναβεβαιώνουμε τη μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος και των οργάνων κατά της διαφθοράς. Το Ανώτατο Δικαστήριο κατά της Διαφθοράς θα αρχίσει να λειτουργεί στις 5 Σεπτεμβρίου. Μετά τη συγκρότηση της πλειοψηφίας στη νέα βουλή, θα αναδειχθεί ο νέος Γενικός Εισαγγελέας. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουμε ουσιαστικά να προστατεύσουμε τους επενδυτές από την επιρροή των υπηρεσιών επιβολής του νόμου***» ,

άφηναν προς την Κινεζική πλευρά ξεκάθαρα υπονοούμενα ότι μέσω επικείμενης αναδιαμόρφωσης της Ουκρανικής νομοθεσίας ίσως απομπλέκονταν το ζήτημα που είχε προκύψει ύστερα από την απόφαση του Ανώτατου Ουκρανικού Δικαστήριού που έβαζε στον πάγο τις μετοχές της Motor Sich των κινέζων επενδυτών .

Οι δε τελευταίοι, όπως ενημέρωνε το Ουκρανικό Προεδρικό Δελτίο Τύπο στις 19.7.2019 στην επίσημη ιστοσελίδα του σε αυθημερόν συνάντηση τους με τον Πρόεδρο Ζελένσκι, υπόσχονταν την εισροή επιπλέον ρευστού αξίας περίπου 10 δις δολαρίων τα οποία στο μέλλον το Ουκρανικό Εθνικό Συμβούλιο Επενδύσεων, με Επικεφαλής- Συντονιστή του τον ίδιο τον Πρόεδρο (…) θα τα εισέπραττε ώστε να υλοποιήσουν μαζί με τις κινεζικές ιδιωτικές και κρατικές εταιρείες βάσει ενός προκαταρτικού καταλόγου έργων που είχε συνταχθεί την ως άνω ημέρα με την επίβλεψη και την παρουσία του κυρίου Ζελένσκι.

Μάλιστα, ίσως αυτός να ήταν κι ένας από τους βασικούς λόγους που οι Κινέζοι επενδυτές κι επιχειρηματίες , παρά τις εξελίξεις που είχαν προκύψει με το Ανώτερο Ουκρανικό Δικαστήριο, δεν το έβαλαν κάτω και χρησιμοποιώντας έναν ντόπιο ολιγάρχη ονόματι Oleksandr Yaroslavsky, αποπειράθηκαν και πάλι το 2020 να παρακάμψουν τις αποφάσεις του Ανώτερου Ουκρανικού Δικαστηρίου και να αγοράσουν μέσω αυτού μετοχές της Motor Sich, που θα τους εξασφάλιζαν υπογείως, συνολικά πάνω από το 50% των μετοχών της εταιρείας και κατ'επέκτασιν τον πλήρη έλεγχο της. (***βλ. πηγή αρ.42***)

Τελικά οι πιέσεις των ΗΠΑ απέδωσαν κάποιους καρπούς την Άνοιξη του 2021, όταν στις 11.3.2021, ο κύριος Ζελένσκι που ένα μήνα πριν (1.2.2021) δήλωνε ότι δεν θεωρούσε την Κίνα απειλή, εξαναγκάστηκε πλέον, ύστερα από μια επεισοδιακή Συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας της Ουκρανίας, να κρατικοποιήσει την Motor Sich.

Αυτό όμως για τις ΗΠΑ ***ήταν μία πύρρειος νίκη, διότι η Motor Sich είχε ήδη μεταφέρει στο Πεκίνο σημαντική τεχνογνωσία*** ώστε να παράγει βελτιωμένες εκδόσεις του AL-222-25F, το οποίο τροφοδοτεί το κινεζικό εκπαιδευτικό αεροσκάφος L-15, καθώς και το Lotarev D-136, προσαρμοσμένο στο βαρύ ελικόπτερο Mi-26, και πάνω από όλα το D -30-KP, που εισήχθη το 2002 και τροφοδοτεί τα στρατηγικά βομβαρδιστικά H-6K και J. , αλλά επιπροσθέτως προκειμένου η Κίνα να αναπτύξει τις οικογένειες κινητήρων WS300, 500 και 700, οι οποίες προορίζονται για UAV και πυραύλους κρουζ [53] .

Άλλωστε, για να είμαστε ειλικρινείς, πάντα ενέχεται ο κίνδυνος μια εταιρεία που σήμερα κρατικοποιείται αύριο να επανα-ιδιωτικοποιηθεί κι αυτό έδινε στον κύριο Ζελένσκι όλη την αναγκαία ευχέρεια να δηλώνει την Τρίτη, 20 Ιουλίου 2021 στον ηγέτη της Κίνας Σι Τζινπινγκ, σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχε μαζί του ότι οι Κινέζοι επενδυτές είναι ευπρόσδεκτοι να συμμετάσχουν σε έργα υποδομής στην Ουκρανία και τον Κινέζο ομόλογο του να του απαντά πως η Κίνα είναι πρόθυμη να συνεργαστεί με την Ουκρανία για να "προωθήσει την παραδοσιακή φιλία, να εμβαθύνει την αμοιβαία κατανόηση και να ενισχύσει την πρακτική συνεργασία", σύμφωνα και με δήλωση του κινεζικού υπουργείου Εξωτερικών που ακολούθησε. **Κ**ινήσεις δηλαδή, που διέψευσαν κι απογοήτευσαν οικτρά όσους πίστεψαν προς στιγμή ότι η εθνικοποίηση της Motor Sich αποτελούσε μια κίνηση διάρρηξης των σχέσεων Κίεβου-Πεκίνου που στόχο της είχε να φέρει πράγματι την Κίνα σε δύσκολη θέση.[54]

Οσο δε για τα Κινέζικα ΜΜΕ, αυτά συνέχιζαν να διατρανώνουν ότι το Κίεβο εξακολουθούσε να αποτελεί την Γέφυρα του Πεκίνου για την κατάκτηση της Ευρώπης…

Φωτογραφία του Ζελένσκι από το AP, που συνοδεύει το άρθρο του South China Morning Post, στις 21.7.2021 με τον τίτλο « Καθώς η Κίνα και η Ουκρανία δεσμεύονται για συνεργασία στον τομέα των υποδομών, το Κίεβο προσφέρεται να αποτελέσει τη «γέφυρα προς την Ευρώπη» του Πεκίνου». Η ιδιαίτερη σημειολογία της φωτογραφίας έγκειται στον τρόπο που «βλέπουν» οι Κινέζοι τον κύριο Ζελένσκι.

Ισως αυτή να υπήρξε στην συνέχεια κι η βασική αιτία ώστε , πολύ σύντομα , ξεκίνησαν στον δυτικό τύπο να βλέπουν ήδη από αρχές Οκτωβρίου 2021 το φως της δημοσιότητας τα άπλυτα του κύριου Ζελένσκι και να βγαίνουν στην φόρα πληροφορίες που τον ενέπλεκαν στα Pandora Papers [55] παρέχοντας πλήθος πιπεράτων λεπτομερειών για το πώς ο εκλεγείς με το σύνθημα πως θα πατάξει την διαφθορά στην χώρα του, Πρόεδρος Ζελένσκι, εξαπάτησε τον λαό του κι είχε

προπαρασκευάσει ήδη προ της εκλογής του την φοροδιαφυγή του, φροντίζοντας να εξασφαλίσει τον πακτωλό μαύρου χρήματος τους βγάζοντας τον πρώτος αυτός εκτός Ουκρανίας, καταθέτονταν τον κι ασφαλίζοντας τον στον φορολογικό παράδεισο των Βρετανικών Παρθένων Νήσων

Σήμερα πλέον κι ύστερα από την «αμετροεπή» ομιλία Ζελένσκι την 19 Φεβρουαρίου 2022 στο Συνέδριο Ασφάλειας του Μονάχου με την οποία κατ'ουσίαν απείλησε για επανεξοπλισμό της χώρας του με πυρηνικά όπλα, εφόσον οι ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο και Ρωσία (δηλαδή οι άλλοτε «Τρείς Μεγάλοι») δεν προχωρούσαν σε διαβουλεύσεις (όπως τις εννοούσε ο κύριος Ζελένσκι..) του Μνημονίου της Βουδαπέστης του 1994, γεγονότα για τα οποία ήδη έγινε λόγος στο άρθρο μου *«Ουκρανία : Ποιος αλήθεια ξεκίνησε αυτόν τον πόλεμο και γιατί?»,* οι Ρωσικές στρατιωτικές δυνάμεις, με ότι κι αν σημαίνει αυτό, έχουν εισβάλλει από 24.2.2022 σε όλη την διοικητική περιφέρεια της Ζαπορίζια και στην ομώνυμη πόλη όπου εκτός από τον πυρηνικό σταθμό που, από την 4η Μαρτίου 2022 έχει περιέλθει υπό Ρωσικό έλεγχο [56] , επιπλέον έχει την έδρα της και βρίσκονται οι εγκαταστάσεις της στρατηγικής σημασίας αεροδιαστημικής βιομηχανίας Motor Sich με το τόσο πολυτάραχο πρόσφατο παρελθόν…

Ο δε κύριος Ζελένσκι , σαν άλλος Τσε Γκεβάρα , αυτήν την φορά, βγάζει πύρινους λόγους, που μεταδίδονται σωρηδόν από τους δέκτες μας…

- ***Η αγορά από την Κίνα της Ουκρανικής τεχνολογίας κατασκευής Antonov.***

Κάπου εκεί έξω στα περίχωρα του Κιέβου, που πολιορκούνται σήμερα και βομβαρδίζονται ανηλεώς από τις ρωσικές δυνάμεις κι ερημώνονται σήμερα , βρίσκονται οι εγκαταστάσεις της Ουκρανικής κρατικής εταιρείας Antonov.

Η εταιρεία γνωστή κι ως Antonov State Enterprise και παλαιότερα την εποχή της ΕΣΣΔ ως το Αεροναυτικό Επιστημονικό-Τεχνικό Συγκρότημα Antonov (Antonov ASTC) ή ως το Antonov Design Bureau , με επικεφαλής σχεδιαστή του, τον Oleg Antonov , είναι μια κατασκευής και υπηρεσιών αεροσκαφών. Η ιδιαίτερη τεχνογνωσία του Antonov είναι γνωστή στους τομείς πολύ μεγάλων αεροπλάνων και αεροπλάνων που χρησιμοποιούν απροετοίμαστους διαδρόμους.

Η Antonov (πρόθεμα μοντέλου "An-") έχει κατασκευάσει στα 77 χρόνια λειτουργία της συνολικά περίπου 22.000 αεροσκάφη και χιλιάδες αεροπλάνα της επιχειρούν αυτήν τη στιγμή στις πρώην χώρες της ΕΣΣΔ νυν ΚΑΚ *(*σσ: Κοινοπολιτεία Ανεξάρτητων Κρατών*) και σε αναπτυσσόμενες χώρες . [57]

Το κόσμημα της Antonov ήταν το αεροσκάφος An-225 ή αλλιώς γνωστό με το παρατσούκλι «**Mriya**», που σημαίνει

Γραφική απεικόνιση του Antonov 225

«**Όνειρο**».

Σε όλον τον πλανήτη μέχρι σήμερα δεν υπήρξε κατά διάνοιαν αεροσκάφος τόσο μεγάλο , όσο αυτό !!!
Για να καταλάβετε πόσο μεγάλο είναι σε μήκος, υπολογίστε πως είναι μεγαλύτερο από την απόσταση που διέγραψε η πρώτη πτήση των αδελφών Ράιτ, από την απογείωση τους μέχρι την προσγείωση τους.

Το εξακινητήριο An-225 σχεδιάστηκε αρχικά για να μεταφέρει το διαστημικό λεωφορείο Buran. Συγκεκριμένα σχεδιάστηκε αρχικά για να μεταφέρει τους ενισχυτές πυραύλων Energia του σοβιετικού διαστημικού προγράμματος. Μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ το 1991 χρησιμοποιήθηκε έκτοτε από τις Ουκρανικές αρχές για την μεταφορά μεγάλων φορτίων.

Το σκάφος ελάχιστες φορές πετούσε ετησίως πλέον στον Ουκρανικό ουρανό , ενώ το υπόλοιπο διάστημα βρίσκονταν καλά κρυμμένο σε ένα μικρό τμήμα μιας αεροπορικής βάσης που χρονολογείται από τον καιρό της σοβιετικής εποχής, το αεροδρόμιο της περιοχής Hostomel.

Για κάθε πτήση του An-225 Mriya απαιτούνταν τουλάχιστον 30χιλ δολάρια ανά ώρα τα οποία όφειλε να καταβάλλει αυτός

Το Antonov παροπλισμένο στην αεροπορική βάση του Hostomel

που ήθελε να το ναυλώσει.

Δεν γνωρίζω πολλούς φιλανθρωπικούς οργανισμούς που να μπορούν να καταβάλλουν τόσα χρήματα για αντίστοιχη μίσθωση.

Το αεροδρόμιο Antonov στο Hostomel, κάποτε ήταν ένα άκρως απόρρητο αεροδρόμιο δοκιμών πτήσης για τα αεροσκάφη Antonov.

Το αεροδρόμιο Antonov στο Hostomel της Περιφέρειας Κιέβου δέχτηκε επίθεση στις 24 Φεβρουαρίου 2022 κατά τη διάρκεια της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία το 2022. Υποστηρίχτηκε ότι η επίθεση έγινε, λόγω της στρατηγικής του αξίας

ως πιθανής αεροπορικής γέφυρας για τα ρωσικά στρατεύματα. Η επίθεση εντάθηκε σε μάχη για τον έλεγχο του αεροδρομίου. Οι μάχες συνεχίστηκαν μέχρι την επόμενη μέρα, με αποτέλεσμα τη νίκη των Ρώσων.

Το Antonov An-225 Mriya , βρισκόταν στο αεροδρόμιο του Χοστομέλ την ώρα της έναρξης της μάχης. Αρχικά επιβεβαιώθηκε από πιλότο Antonov ότι παρά τις μάχες ήταν άθικτο. Στις 27 Φεβρουαρίου 2022 κυκλοφόρησαν για πρώτη φορά οι φήμες ότι το An-225 Mriya είχε πλέον καταστραφεί [58]. Οι φήμες αυτές επιβεβαιώθηκαν για την ακρίβεια τους στις 4 Μαρτίου, οπότε το ρωσικό κρατικό τηλεοπτικό κανάλι Channel One Russia μετέδωσε πλάνα που έδειχνε ότι το Mriya είχε

24.2.2022. Ρωσικά αερομεταφερόμενα στρατεύματα προχωρούν πέρα από ένα υπόστεγο που περιέχει το Antonov An-225 Mriya στο αεροδρόμιο Antonov

καταστραφεί.

- ***Το Κινέζικο ενδιαφέρον για την σοβιετική τεχνολογία κατασκευής του Antonov An-225 Mriya***

Το 2016, η Airspace Industry Corporation of China (AICC), μια ιδιωτική κινέζικη εταιρεία αεροδιαστημικής και αμυντικής βιομηχανίας, που συμπεριλαμβάνεται στην «μαύρη λίστα» (MEU) των ΗΠΑ, υπέγραψε συμφωνία συνεργασίας με το κρατικό εργαστάσιο Antonov για το πρόγραμμα An-225, σύμφωνα με την οποία αγόρασε τα δικαιώματα και τα τεχνικά δεδομένα ενός δεύτερου σε ημιτελή κατάσταση An-225. [59]

Η κινεζική εταιρεία δεν ενδιαφερόταν να αγοράσει το υπάρχον αξιόπλοο An-225, που κατά την εισβολή τους τον Φεβρουάριο 2022 κατέστρεψαν οι μάχες στο αεροδρόμιου Οι Κινέζοι τεχνικοί έχουν περάσει τα τελευταία αρκετά χρόνια σημαντικό αριθμό ωρών μελετώντας την σκοπιμότητα του εκσυγχρονισμού του μοναδικού άλλου An-225, ενός ημιτελούς σκελετού αεροσκάφους που βρίσκεται, τα τελευταία 30 χρόνια, μέσα σε ένα υπόστεγο στη γιγάντια εταιρική πανεπιστημιούπολη του Antonov στο κέντρο του Κιέβου.

Εάν το πρόγραμμα πήγαινε όπως είχε προγραμματιστεί, πήγαινε για τους Κινέζους καλά τότε οι ουρανοί θα πλημμύριζαν σύντομα από έναν στόλο κινεζικών An- αντίγραφα του τύπου 225 Mriya.

«**Η αρχική ιδέα και η έρευνα πρώιμου σταδίου του An-225 ξεκίνησαν το 2009**», δήλωσε ο πρόεδρος της AICC, Zhang Jingan συνεχίζοντας πως «Η επίσημη επαφή με τον Antonov ξεκίνησε το 2011 και στη συνέχεια από το 2013 έως το 2016 ήταν η φάση επιτάχυνσης αυτού του έργου».

Αυτό το αεροσκάφος, όταν εκσυγχρονιστεί, θα μπορούσε να δώσει στην Κίνα μια ικανότητα βαρέως ανυψωτικού που ξεπερνά κάθε άλλο έθνος στον κόσμο – ίσως ακόμη μεγαλύτερη από αυτή του αμερικανικού στρατού.

Εάν το σχέδιο προχωρήσει, το Mriya θα πετά στους ουρανούς για την AICC της Κίνας, αλλά η Ουκρανία θα έχει χάσει ένα μικρό αλλά συμβολικό μέρος της αεροδιαστημικής βιομηχανίας της. Οι άνδρες που κατασκεύασαν το αεροπλάνο έχουν ανάμεικτα συναισθήματα για την προοπτική να χάσουν το πρόγραμμα από τους Κινέζους.

«***Οι Κινέζοι θέλουν να αγοράσουν από εμάς αυτό το αεροπλάνο και δεν είναι κακό σε αυτό, αλλά φυσικά κανείς δεν θέλει να πουλήσει το αεροσκάφος***», έλεγε ο Alexander Galunenko ο οποίος ήταν ο πρώτος πιλότος που πέταξε το υπερμεγέθες An-225 συνεχίζοντας πως «***Το Mriya δεν χωρίζεται από την Ουκρανία, είναι σαν το παιδί μας και είναι κάτι για το οποίο τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας μπορούν πάντα να είναι περήφανα***».

Σύμφωνα όμως με τον Πρόεδρο της Airspace Industry Corporation of China (AICC), το An-225 αποτελεί το επίκεντρο ενός υπερφιλόδοξου σχεδίου της εταιρείας για την προσθήκη 1.000 αεροσκαφών βαριάς ανύψωσης μέσα στα επόμενα 10 χρόνια.

Ωστόσο, η άρση βαρέων βαρών φορτίων δεν είναι η μόνη ικανότητα που αναζητούν οι Κινέζοι επενδυτές από το Antonov.

Από ότι φαίνεται στοχεύουν να εισέλθουν στην κερδοφόρα βιομηχανία εκτόξευσης δορυφόρων, η οποία διπλασίασε τα έσοδα από το 2006 έως το 2015, σύμφωνα με στοιχεία που παρέχει η AICC.

Το Antonov An-225 Mriya κατά την διάρκεια πτήσης

Σύμφωνα με το σχέδια του κυρίου Zhang Jingan της AICC «***Το An-225 μπορεί να εξοπλιστεί με διαστημόπλοια σε μεγάλο υψόμετρο και μπορεί να εκτοξεύσει εμπορικούς δορυφόρους σε οποιοδήποτε ύψος κάτω από 12.000 μέτρα .Ο χρόνος εκτόξευσής του είναι ευέλικτος, ακριβής και μπορεί να στείλει γρήγορα τον δορυφόρο στην προβλεπόμενη τροχιά, γεγονός που μειώνει σημαντικά το κόστος εκτόξευσης***». [60]

Το δεύτερο, ημιτελές An-225 Mriya που βρίσκονταν στο κέντρο του Κιέβου και το οποίο μελετούσαν οι Κινέζοι ειδικοί της AICC προκειμένου να καταφέρουν να σπάσουν την τεχνολογία κατασκευής του.

Βέβαια το κατά πόσον οι Κινέζικοι δορυφόροι, θα χρησιμοποιηθούν μελλοντικά απλώς και μόνον για ειρηνικούς –εμπορικούς σκοπούς σε έναν ενδεχόμενο πόλεμο, αυτό είναι ένα άλλο προς συζήτηση ζήτημα…

Το καλοκαίρι του 2019 τα δημοσιεύματα στον διεθνή τύπο [61] πλέον ανέφεραν ότι υποβλήθηκε νέα προσφορά από μια άλλη, νέα και λιγότερο γνωστή κινεζική εταιρεία την Beijing Tianjiao Aviation Industry Investment Company, που επίσης διαλαμβάνεται στην «μαύρη λίστα» κινεζικών εταιρειών (MEU) των ΗΠΑ, να αγοράσει μετοχές της πτωχευμένης κατασκευαστικής εταιρεία αεροπλάνων Antonov κι ότι αναμένει επίσης ρυθμιστική έγκριση από την Αντιμονοπωλιακή Εποπτική Αρχή της Ουκρανίας για την άγνωστου ύψους προσφορά της για συμμετοχή της στο εργοστάσιο σειριακής παραγωγής αεροκινητήρων Antonov, εν προκειμένω (όσον αφορά το τμήμα των κινητήρων) η δεύτερη προσφορά της αφορούσε την Motor Sich.

Ε. Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΓΝΩΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΡΚΑΝΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΙΝΑ ΕΧΕΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ.

Ο Paul Kerr, είναι ερευνητής που καλύπτει ζητήματα της μη διάδοσης πυραύλων και πυρηνικών όπλων από το 2002 και τις εξελίξεις στα όπλα μαζικής καταστροφής.

Σε άρθρο του που αναδημοσιεύει το μηνιαίο περιοδικό για τη μη διάδοση και την παγκόσμια ασφάλεια, Arms Control Association [62] ,τεύχος 52/ Μαρτίου 2022, το κείμενο του οποίου παρατίθεται αυτούσιο πιο κάτω και χρονολογείται από την περίοδο (2005-2010) του Ουκρανού Προέδρου Βίκτορ Γιουσένκο, ο συγγραφέας προχώρησε σε λεπτομερή αναφορά όλων των αθέμιτων πρακτικών που ακολουθούνταν από τα πρώτα ήδη χρόνια της αναγνώρισης της Ουκρανικής Ανεξαρτησίας, με την μεταφορά ακόμα κι επικίνδυνης πυρηνικής τεχνογνωσίας προς την Κίνα και το Ιράν αναφέροντας επί λέξει ότι:

«***Ουκρανοί αξιωματούχοι έχουν αναγνωρίσει ότι συνολικά 12 πύραυλοι μεσαίου βεληνεκούς Kh-55 κρουζ, ικανοί να φέρουν πυρηνικές κεφαλές, μεταφέρθηκαν από την Ουκρανία στο Ιράν και την Κίνα τα τελευταία πέντε χρόνια.***

Αμερικανοί αξιωματούχοι εξέφρασαν ιδιαίτερη ανησυχία για τις τεχνικές πληροφορίες που θα μπορούσαν να αποκτήσουν οι χώρες ως αποτέλεσμα της συναλλαγής.

Αν και η Σοβιετική Ένωση ανέπτυξε τους πυραύλους βελημνεκούς περίπου 3.000 χιλιομέτρων με πυρηνικές κεφαλές, ο εκπρόσωπος του ουκρανικού υπουργείου Εξωτερικών Ντμίτρι Σβιστκόφ είπε στους δημοσιογράφους στις 30 Μαρτίου ότι οι εν λόγω πύραυλοι δεν εξήχθησαν με τέτοιες κεφαλές.

Η Ουκρανία κληρονόμησε ένα σημαντικό πυρηνικό οπλοστάσιο μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, αλλά αργότερα εντάχθηκε στη Συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων ως κράτος που δεν διαθέτει πυρηνικά όπλα. Το Κίεβο ολοκλήρωσε την επιστροφή των πυρηνικών όπλων της σοβιετικής εποχής το 1996 και κατέστρεψε όλα τα βομβαρδιστικά του που ήταν ικανά να παραδώσουν το Kh-55.

Ο Yuri Boychenko, βοηθός του γενικού εισαγγελέα της Ουκρανίας, Svyatoslav Piskun, είπε στους Los Angeles Times στις 18 Μαρτίου ότι η συναλλαγή ήταν «μια εντελώς παράνομη συμφωνία που πραγματοποιήθηκε από μια διεθνή εγκληματική ομάδα».

Η κυβέρνηση διεξάγει επί του παρόντος ποινική υπόθεση εναντίον Ουκρανού υπηκόου. Συμμετείχαν επίσης πολίτες από τη Ρωσία και την Αυστραλία, σύμφωνα με τον Svistkov.

Η ομάδα μετέφερε έξι από τους πυραύλους στην Κίνα στις αρχές του 2000 και τους άλλους έξι στο Ιράν τον Μάιο-Ιούνιο του 2001, είπε ο Σβιστκόφ. Ο Oleksandr Turchynov, επικεφαλής της Υπηρεσίας Ασφαλείας της Ουκρανίας, δήλωσε στις 31 Μαρτίου ότι η οργάνωσή του απέτρεψε την εξαγωγή επιπλέον οκτώ πυραύλων, ανέφερε το Πρακτορείο Ειδήσεων UNIAN.

Η Υπηρεσία Ασφαλείας το 2004 ανακάλυψε τους υπεύθυνους εμπόρους όπλων, πρόσθεσε ο Svistkov.

Ο Μποϊτσένκο επέμεινε ότι η προηγούμενη ουκρανική κυβέρνηση του προέδρου Λεονίντ Κούτσμα «δεν είχε καμία σχέση με» τη συμφωνία. Ο σημερινός πρόεδρος της Ουκρανίας Βίκτορ Γιούσενκο ανέλαβε την εξουσία τον Ιανουάριο.

Ωστόσο, ο Ουκρανός νομοθέτης Hryhoriy Omelchenko είπε στους Times ότι υπάρχουν έγγραφα που δείχνουν ότι ο Κούτσμα «έδωσε κυρώσεις για τις συμφωνίες». Ο Ομελτσένκο έφερε το θέμα στη δημοσιότητα πριν από αρκετούς μήνες, αφού φέρεται να αποκάλυψε μια επιστολή που είχε υποβάλει τόσο στον Γιουσένκο όσο και στον Πισκούν, που περιγράφει λεπτομερώς μια συνεχιζόμενη έρευνα για το θέμα.

Οι εξαγωγές είναι προφανώς αντίθετες με τις δεσμεύσεις της Ουκρανίας στο πλαίσιο του καθεστώτος ελέγχου τεχνολογίας πυραύλων (MTCR). Από το 1998, η Ουκρανία είναι μέλος του MTCR 34 μελών, μιας άτυπης ρύθμισης ελέγχου των εξαγωγών που έχει σχεδιαστεί για να εμποδίσει την εξάπλωση βαλλιστικών πυραύλων και πυραύλων κρουζ ικανών να μεταφέρουν ωφέλιμο φορτίο 500 κιλών σε βεληνεκές 300 χιλιομέτρων ή περισσότερο.

Σύμφωνα με τον Svistkov, οι λαθρέμποροι πλαστογράφησαν έγγραφα που ονομάζουν τη Ρωσία ως προορισμό των πυραύλων. Αυτό είναι δυνητικά σημαντικό επειδή η Ουκρανία συμφώνησε το 1999 να στείλει ένα μέρος των πυραύλων της Kh-55 στη Ρωσία, μεταφέροντας τελικά 582. (Βλ. ACT, Ιούνιος 2001.) Η Ουκρανία κατέστρεψε επιπλέον 483 πυραύλους -προφανώς το υπόλοιπο- από τον Μάιο του 2001, ανέφερε η Αμερικανική Υπηρεσία Μείωσης Αμυντικών Απειλών (DTRA).

Οι Ηνωμένες Πολιτείες άρχισαν να επιβλέπουν την καταστροφή των ουκρανικών πυρηνικών όπλων και των σχετικών συστημάτων παράδοσης στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Το DTRA άρχισε να βοηθά την Ουκρανία για την καταστροφή των πυραύλων Kh-55 αφού το Κίεβο ζήτησε τέτοια βοήθεια το 1997. Δεν είναι σαφές εάν οι πύραυλοι που μεταφέρθηκαν στην Κίνα και το Ιράν είχαν προηγουμένως υπολογιστεί ως μέρος του συνόλου που είχε μεταφερθεί.

Scott McClellan ,24ος Γραμματέας Τύπου του Λευκού Οίκου την περίοδο 2003-2006 επί Προεδρίας Τζόρτζ Μπούς

Αμερικανοί αξιωματούχοι υποβάθμισαν δημόσια τη συναλλαγή. Ο Γραμματέας Τύπου του Λευκού Οίκου Scott McClellan δήλωσε στις 14 Απριλίου ότι η Ουάσιγκτον «εκτιμά τη δράση που κάνουν [οι Ουκρανοί] για να εξετάσουν αυτό το θέμα», αλλά δεν έδωσε περισσότερες λεπτομέρειες. Ο εκπρόσωπος του Υπουργείου Εξωτερικών Άνταμ Έρελι είπε στους δημοσιογράφους στις 18 Μαρτίου ότι η Ουάσιγκτον θα «συνεργαστεί με» το Κίεβο για «μέτρα και κοινές ενέργειες που μπορούμε να λάβουμε για να αποτρέψουμε αυτού του είδους τη διάδοση στο μέλλον».

Δύο αξιωματούχοι του Στέιτ Ντιπάρτμεντ είπαν στο Arms Control TodayΤον Απρίλιο ότι ο κίνδυνος ότι το Ιράν ή η Κίνα θα χρησιμοποιούσαν πραγματικά τους πυραύλους είναι λιγότερο ανησυχητικός από τις τεχνικές πληροφορίες που θα μπορούσαν να λάβουν οι παραλήπτες. Ο πρώτος αξιωματούχος πρόσθεσε ότι η Κίνα έχει περισσότερα κέρδη από τη συναλλαγή από ό,τι το Ιράν, επειδή το πρώτο προχωρά πιο μπροστά στην ανάπτυξη πυραύλων κρουζ.

Οι αναφορές του Υπουργείου Άμυνας δείχνουν ότι η Κίνα αναπτύσσει έναν πύραυλο κρουζ μεγάλης εμβέλειας επίθεσης ξηράς (LACM) για πιθανή παράδοση πυρηνικών όπλων. Η Κίνα δεν διαθέτει ακόμη τέτοιο όπλο, αν και διαθέτει πυραύλους κρουζ κατά των πλοίων μικρότερου βεληνεκούς (ASCM), οι οποίοι θα μπορούσαν ενδεχομένως να παραδώσουν πυρηνικά όπλα. Μια έκθεση του Υπουργείου Άμυνας του 2001 ανέφερε ότι η «ανάπτυξη των LACM από την Κίνα υποβοηθάται από μια επιθετική απόκτηση ξένης τεχνολογίας και υποσυστημάτων, ιδιαίτερα από τη Ρωσία.

Σύμφωνα με την έκθεση του Πενταγώνου, το Ιράν έχει αγοράσει αρκετούς τύπους πυραύλων κρουζ μικρού βεληνεκούς από την Κίνα. Η Υπηρεσία Ερευνών του Κογκρέσου ανέφερε το 2004 ότι το Ιράν «παράγει μερικά» ASCM, τα οποία «θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη» ενός LACM.

Σε αντίθεση με την Κίνα, το Ιράν δεν πιστεύεται ότι κατέχει πυρηνικά όπλα, αν και Αμερικανοί αξιωματούχοι έχουν επανειλημμένα κατηγορήσει την Τεχεράνη ότι επιδιώκει ένα κρυφό πρόγραμμα πυρηνικών όπλων. (Βλ. ACT , Απρίλιος 2005.)

Η Ουάσιγκτον έχει εκφράσει εδώ και καιρό ανησυχίες για τα προγράμματα βαλλιστικών πυραύλων του Ιράν, υποστηρίζοντας ότι το Ιράν μπορεί να τα χρησιμοποιήσει για την παράδοση πυρηνικών κεφαλών. Ο εκπρόσωπος του ιρανικού υπουργείου Εξωτερικών Χαμιντερέζα Ασεφί είπε στους δημοσιογράφους στις 10 Απριλίου ότι πιστεύει ότι οι αναφορές για τη μεταφορά πυραύλων είναι εσφαλμένες.»

- ***Η Κίνα στον αγώνα δρόμου για την απόκτηση τεχνογνωσίας κατασκευής προηγμένων πυρηνικών όπλων?***

Να επισημανθεί ότι σύμφωνα με έρευνα το Wilson Center [63] κατά τη διάρκεια των δεκαετιών του 1920 και του 1930, το Ουκρανικό Ινστιτούτο Φυσικής και Τεχνολογίας (UIPhT) στο Χάρκοβο κατείχε εξέχουσα θέση στον τομέα της πυρηνικής φυσικής στη Σοβιετική Ένωση.

Το Ινστιτούτο, ιδρύθηκε το 1928 και ξεκίνησε την έρευνα στον τομέα της πυρηνικής φυσικής σχεδόν αμέσως. Το 1932, το Ινστιτούτο ήταν το πρώτο που αναπαρήγαγε τα αποτελέσματα του βρετανικού πειράματος που κατέδειξε το φαινόμενο της διάσπασης ενός πυρήνα λιθίου βομβαρδίζοντάς τον με γρήγορα πρωτόνια. Οι Ουκρανοί φυσικοί έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στον πρώιμο σοβιετικό εμπλουτισμό ουρανίου. Ο Ιγκόρ Κουρτσάτοφ, ο πατέρας του σοβιετικού ατομικού έργου, ζήτησε συγκεκριμένα και βασίστηκε στην τεχνογνωσία τουλάχιστον ενός Ουκρανού φυσικού. Στην πραγματικότητα, υπάρχουν στοιχεία ότι το εξαφθοριούχο ουράνιο (UF 6) που χρησιμοποιήθηκε για τον εμπλουτισμό του σχάσιμου υλικού για την πρώτη σοβιετική ατομική βόμβα μπορεί να παρήχθη από το χημικό εργοστάσιο Prydniprovsky στο Dniprodzerzhynsk της Ουκρανίας. Αν και το πρόγραμμα πυρηνικής φυσικής του Χάρκοβο αποδεκατίστηκε από τις εκκαθαρίσεις του Στάλιν και τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η Ουκρανία συνέχισε να είναι το κλειδί για το σοβιετικό πρόγραμμα πυρηνικών όπλων καθ' όλη τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Τα ουκρανικά ορυχεία παρήγαγαν ουράνιο και τα ουκρανικά εργοστάσια παρήγαγαν το βαρύ νερό που χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή σοβιετικών πυρηνικών κεφαλών.

Το εργοστάσιο μηχανουργικής κατασκευής Yuzhnyi (YUZHMASH) των 1000 στρεμμάτων του Dnipropetrovsk παρήγαγε τουλάχιστον δεκατέσσερις από τους πιο τρομακτικούς βαλλιστικούς πυραύλους στο σοβιετικό οπλοστάσιο, από τον γερμανικό κλώνο V2 SS-1 Scunner έως το SS-18 Satan και το SS-26 Iskander. Στο τέλος του Ψυχρού Πολέμου, η Ουκρανία τοποθέτησε 130 ICBM με έξι κεφαλές SS-19, 46 SS-24 με 10 κεφαλές και 44 βομβαρδιστικά Bear και Blackjack με πυρηνικά καλώδια. Μέχρι το 1991, υπολογίζεται ότι υπήρχαν 1.240 στρατηγικές πυρηνικές κεφαλές και 1.081 πυρηνικοί πύραυλοι κρουζ στο ουκρανικό έδαφος που θα χρησιμοποιούνταν για την καταστροφή της Δύσης σε περίπτωση πυρηνικού πολέμου.

Το φυσικό μέρος για να ξεκινήσουν οι μελετητές που ερευνούν την πρώιμη σοβιετική πυρηνική ανάπτυξη είναι το Κρατικό Αρχείο του Χάρκοβο που περιέχει αρχεία από το Ουκρανικό Ινστιτούτο Φυσικής και Τεχνολογίας. Ωστόσο, το μεγαλύτερο μέρος των αρχείων που σχετίζονται με την πυρηνική ιστορία της Ουκρανίας βρίσκονται στο Κίεβο. Το Κεντρικό Εκτελεστικό Αρχείο της Ουκρανίας (κυριολεκτικά μεταφράζεται ως «Κεντρικό Κρατικό Αρχείο των Ανώτατων Οργάνων και Διοικήσεων της Ουκρανίας»), που αναφέρεται από τους ερευνητές ως «TsDAVO», φιλοξενεί την πλειοψηφία των αρχειακών φακέλων της Ουκρανίας. Αλλά η κορωνίδα των Αρχείων της Ουκρανίας, τουλάχιστον για τον ερευνητή, είναι το Αρχείο των Υπηρεσιών Ασφαλείας της Ουκρανίας ή απλά το Αρχείο της KGB. Για την είσοδο στα Ουκρανικά αρχεία της KGB απαιτείται πρόσκληση της οποίας η διαδικασία λήψης της δεν αποδεικνύεται δύσκολη σε όποιον το ζητήσει. Το ουκρανικό Αρχείο KGB παρουσιάζει για τους ερευνητές ένα άνευ προηγουμένου παράθυρο στις επιχειρήσεις διεθνούς ασφάλειας της KGB και της Σοβιετικής Ένωσης , στόχους εξωτερικής πολιτικής και πυρηνική ιστορία τα οποία παρέχουν μια ιστορική καταγραφή της ασφάλειας της Μόσχας [illegible] ρανίας.

Η Κίνα, όπως έχει τονιστεί, βλέπει επίσης την Ουκρανία ως ελκυστική πηγή για την απόκτηση σοβιετικής στρατιωτικής τεχνολογίας. Ο Yuri Butusov είναι δημοσιογράφος Κιέβου, ιδρυτής του διαδικτυακού Ουκρανικού φόρουμ censor.net και βραβευθείς στην χώρα του «ως Πρόσωπο της Χρονιάς 2015».

Σε συνέντευξη του στον Ουκρανικό τύπο (έναν περίπου μήνα αργότερα από τις δηλώσεις Ζελένσκι περί Κινεζικών επενδύσεων 10δις δολάριων-*βλ. πηγή αρ.52*), συγκεκριμένα στις 26.8.2019 [64] ο Γιούρι Μπουτουσοφ υποστήριξε ότι :
«..Η Κίνα έχει ξεκινήσει μια κούρσα εξοπλισμών με τις Ηνωμένες Πολιτείες και είναι ο κύριος αντίπαλος της Αμερικής σε γεωπολιτικό επίπεδο… Οι Κινέζοι προσελκύουν ενεργά Ουκρανούς επιστήμονες σε όλους τους τομείς της άμυνας, όλους εκείνους που ξεκίνησαν τη σταδιοδρομία τους στην ΕΣΣΔ, δεκάδες ειδικοί στην ουκρανική αμυντική βιομηχανία πηγαίνουν στην Κίνα, ζουν και εργάζονται εκεί, ενισχύουν την κινεζική στρατιωτική ισχύ. Αλλά οι Κινέζοι δεν έχουν τεχνολογικό κύκλο - όλο το σύνολο τεχνολογιών, όλος ο εξοπλισμός για μαζική παραγωγή…..».

Το ερώτημα που τίθεται εδώ -πέραν των όσων ήδη γνωρίζουμε βάσει του άρθρου του Arms Control Association- είναι :
Σε ποια πραγματικά έκταση, είτε μέσω ελεύθερης πρόσβασης των Αρχείων του Ινστιτούτου Φυσικής και Τεχνολογίας στο Χάρκοβο, είτε μέσω επιστημόνων με σοβιετικό τεχνικό υπόβαθρο που προσέλαβε, είτε μέσω των αρχείων της KGB, περιήλθε μέχρι σήμερα, από την Ουκρανία, σοβιετική πυρηνική τεχνογνωσία εις χείρας της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας?

*[*σσ: Το ερώτημα ίσως να φάνταζε ανούσιο εάν γνωρίζαμε εκ προοϊμίου μέχρι ποιου σημείου η κεντρική αντιπαλότητα μεταξύ ΗΠΑ-Κίνας, θα μπορούσε να φτάσει στο μέλλον. Ωστόσο η εξελισσόμενη μέχρι σήμερα σύγκρουση μεταξύ των δύο κολοσσιαίων αυτών οικονομιών , καθιστά το ερώτημα εξαιρετικά κρίσιμο.]*

- ***Οι σχετικές εξελίξεις εντός της περασμένης δεκαετίας.***

Οι ανησυχίες επανάληψης της αθέμιτης πρακτικής λαθροθηρίας, από την Κίνα μέσω Ουκρανίας, της πρώην σοβιετικής τεχνογνωσίας, επιτάθηκαν πλέον ύστερα και από την ανακοινωθείσα επίσημα, ήδη από τον Ιούλιο 2015 , υπογραφή μνημονίου της Ουκρανίας με την Κίνα για πυρηνική συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών.[65]

Άλλωστε ήδη την 5.12.2013 ο Κινέζος Πρόεδρος κύριος Σι Τζινπινγκ κατά την υπογραφή, με τον τότε Ουκρανό Πρόεδρο Βίκτορ Γιανουκόβιτς της διμερούς συνθήκης αμοιβαίας πυρηνικής συνεργασίας (*βλ.πηγή αρ.34*) , η οποία, σημειωτέον,

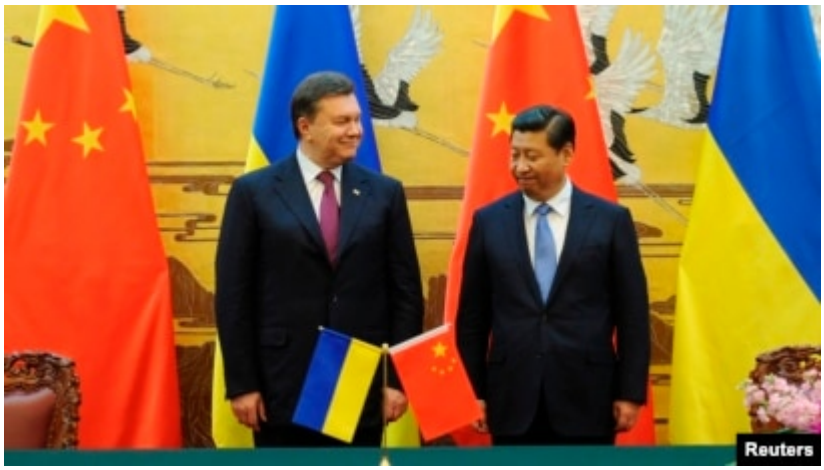

5.12.2013-Βίκτορ Γιανουκόβιτς, πρώην Πρόεδρος Ουκρανίας (αριστερά) και Σι Τζινπίγκ Πρόεδρος Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στην Μεγάλη Αίθουσα του Λαού-Πεκίνο

βρίσκεται ακόμα μέχρι σήμερα εν ισχύ, δήλωνε αυτολεξεί ότι :

«Η Κίνα δεσμεύεται άνευ όρων να μην χρησιμοποιήσει ή να απειλήσει να χρησιμοποιήσει πυρηνικά όπλα κατά της απαλλαγμένης από πυρηνικά Ουκρανίας και η Κίνα δεσμεύεται περαιτέρω να παράσχει στην Ουκρανία εγγύηση πυρηνικής ασφάλειας όταν η Ουκρανία αντιμετωπίσει εισβολή που περιλαμβάνει πυρηνικά όπλα ή η Ουκρανία απειλείται με πυρηνική εισβολή» [66] .

Τα επίσημα μέσα ενημέρωσης της Κίνας, συμπεριλαμβανομένων των Xinhua και Global Times, αναπαρήγαγαν την δήλωση αυτή του κυρίου Σι Τζινπινγκ διαφημίζοντας την συμφωνία Κίνας-Ουκρανίας, με πηχαίους τίτλους όπως **«Η Κίνα υπόσχεται πυρηνική ομπρέλα για να προστατεύσει την Ουκρανία»**.

*[*σσ: Σε μια υποτιθέμενη επίθεση των ΗΠΑ κατά της Ουκρανίας με πυρηνικά όπλα, η αντίδραση της Κίνας θα ήταν ίσως προβλέψιμη. Ποια θα ήταν όμως η αντίδραση της Κίνας εάν εκείνος που επέλεγε μια αντίστοιχη επίθεση ή πραγματοποιούσε στρατιωτική εισβολή στην Ουκρανία ήταν η Ρωσία? Αυτά είναι θέματα λεπτού χειρισμού…]*

Κι ασφαλώς καμία από τις παραπάνω κινήσεις δεν πέρασαν αβρόχοις ποσί για την Ουκρανία, από τους αισθητήρες των ΗΠΑ, με τα αμερικανικά μέσα της εποχής να σχολιάζουν στις 25.2.2014, ότι:

«Το έθνος (*σσ: Ουκρανία) ***που έχει περιορισμένα μετρητά θα χρειαστεί μια οικονομική σωτηρία. Η Κίνα υποσχέθηκε βοήθεια 8 δισεκατομμυρίων δολαρίων κατά την επίσκεψη του πρώην Προέδρου Γιανουκόβιτς στο Πεκίνο τον Δεκέμβριο. Αυτό ήταν επιπλέον των 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων που είχε επενδύσει προηγουμένως η Κίνα στην Ουκρανία.***

Η Ουκρανία ανταπέδωσε αυτές τις χάρες με όπλα και συμφωνίες γης ευνοϊκές για την Κίνα. Το 2012, η Ουκρανία έγινε ο τέταρτος μεγαλύτερος εξαγωγέας όπλων στον κόσμο, με πολλές από αυτές τις εξαγωγές να πηγαίνουν στην Κίνα….» *(βλ.σχ.27)*.

Σημειωτέον ότι την ίδια ώρα, που εκφράζονταν οι πιο πάνω σχολιασμοί στον αμερικανικό τύπο, συγχρόνως διεξάγονταν, ήδη από την 20.2.2014 οι αιματηρές διαδηλώσεις στην Πλατεία Μεϊντάν του Κιέβου [67-68-69] που οδηγούσαν τον κύριο Βίκτορ Γιανουκόβιτς σε άμεση εκπαραθύρωση του από την Ουκρανική Προεδρία.

Παρόλα αυτά, ότι ήταν να γίνει, αν ήταν να γίνει, είχε ήδη γίνει !

Εικόνα 24.2.2014. Από τις διαδηλώσεις στην Πλατεία Μεϊνταν, Κίεβο, που είχαν ξεκινήσει λίγες ημέρες νωρίτερα.

Όπως σχολιάστηκε και παραπάνω η Σινο-Ουκρανική φιλία, ξεπερνώντας από καιρού εις καιρόν κάποιους σκοπέλους, συνεχίζονταν μέχρι πρόσφατα, επί ημερών δηλαδή Προεδρίας κυρίου Ζελένσκι, απολύτως κανονικά ! (***βλ.πηγή αρ.54***)…

ΣΤ. ΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΗΠΑ – ΡΩΣΙΑ – ΚΙΝΑ .

Ο Τζόε Μπάϊντεν είναι ο 46ος Πρόεδρος των ΗΠΑ. Την Τετάρτη 20 Ιανουαρίου 2021 ορκίστηκε και ανέλαβε τα καθήκοντα του σε μια εντυπωσιακή τελετή.

20.1.2021.Ορκωμοσία Τζος Μπάϊντεν ως 46ου Προέδρου των ΗΠΑ

Μέχρι σήμερα ο κύριος Μπάϊντεν δεν συναντήθηκε διαζώσης με τον Κινέζο ομόλογο του κύριο Σι Τζινπινγκ, ούτε κι ανακοινώθηκε έστω η προοπτική μιας ανάλογης μελλοντικής συνάντησης.

Η μόνη επικοινωνία Μπάϊντεν-Σι Τζινπινγκ , πριν τις πρόσφατες εξελίξεις στην Ουκρανία, αφορούσε μια τηλεδιάσκεψη που έλαβε χώρα στις 15.11.2021.

Ο Πρόεδρος Μπάϊντεν άλλωστε ήδη από 10.2.2021 ανακοίνωσε την Κίνα ως τον βασικό αντίπαλο των ΗΠΑ (*βλ.πηγή αρ.3*).

Την 16 Ιουνίου 2021 όμως ο Πρόεδρος Μπάϊντεν φρόντισε να συναντηθεί στην Βίλα Λα Γκρανζ στην Γενεύη της Ελβετίας με τον Ρώσο ομόλογο του….

Ωστόσο ακριβώς 3 μήνες προηγούμενα από την συνάντηση αυτή των Μπάϊντεν-Πούτιν, συγκεκριμένα την 17.3.2021 σε συνέντευξη του, που δόθηκε στο αμερικανικό κανάλι ABC και στον δημοσιογράφο κύριο Τζόρτζ Στεφανόπουλο, ο Πρόεδρος Μπάϊντεν όταν ρωτήθηκε εάν θεωρεί τον Πρόεδρο της Ρωσίας Βλαδιμίρ Πούτιν δολοφόνο , απάντησε απερίφραστα «*Ναι, αυτό πιστεύω.*» [70-71]

Η παραπάνω δήλωση Μπάϊντεν που αφορούσε τον Βλαδιμίρ Πούτιν , στα αυτιά της διεθνούς κοινότητας θεωρήθηκε ως εξαιρετικά προσβλητική, ωστόσο, από ότι έδειξαν τα ίδια τα γεγονότα, δεν αποτέλεσε εμπόδιο ώστε 3 μήνες αργότερα στις 16.6.2021 οι δύο ηγέτες να συναντηθούν διαζώσης στην Σύνοδο Κορυφής της Γενεύης κι έκτοτε η Ρωσική ηγεσία να έχει καταστεί προνομιακός συνομιλητής της ηγεσίας των ΗΠΑ έως τουλάχιστον και την έναρξη στις 24.2.2022 της πρόσφατης εισβολής στην Ουκρανία, με τις δηλώσεις της Ρωσικής διπλωματίας στο μεσοδιάστημα, στην ουσία να απαξιώνουν όλους τους υπολοίπους δηλώνοντας ηγετικά ότι τις συμφωνίες του το Κρεμλίνο τις κλείνει μόνον με τις ΗΠΑ και τον Λευκό Οίκο.

Σε μια λοιπόν αντεστραμμένη λογική των πραγμάτων θα μπορούσε κάποιος να πει πως κάποιοι χαρακτηρισμοί, όπως πχ δολοφόνος , χασάπης κλπ, που στα αυτιά ενός μέσου ανθρώπου ακούγονται εξαιρετικά προσβλητικοί, μπορεί στα αυτιά του αποδέκτη τους να θεωρούνται έως και κολακευτικοί !!

Ιδιαίτερα όταν αυτός ο αποδέκτης είναι ένας ηγέτης που χρειάζεται με νύχια και με δόντια να διαφυλάξει την εδαφική ακεραιότητα , τα εν γένει συμφέροντα και την ισχύ της μεγαλύτερης σε έκταση χώρας στον κόσμο, αλλά και να επιβληθεί σε ένα πολυπολικό διεθνές αλλά κι εγχώριο σύστημα που από κάτω του υφέρπει ο «κανιβαλισμός».
Λίγη «τόνωση ηθικού» ίσως να μην τον έβλαπτε..
Άλλωστε ο κύριος Μπάϊντεν σε εκείνη την συνέντευξη του Μαρτίου 2021 στον κύριο Στεφανόπουλο, είχε δηλώσει πως γνωρίζει αρκετά καλά τον κύριο Πούτιν…

Ας επικεντρωθούμε όμως τώρα πιο διεξοδικά σχετικά με το τι ακριβώς συνέβη στην Σύνοδο Κορυφής ΗΠΑ-Ρωσίας στην Γενεύη την 16.6.2021, η οποία χαρακτηρίστηκε από πολλούς ως ιστορική.

α. ΗΠΑ –ΡΩΣΙΑ

Η Σύνοδος της Γενεύης στις 16.6.2021, κράτησε κάτι λιγότερο από 4 ώρες. ΟΙ τοίχοι της Βίλας Λα Γκρανζ , δίπλα στην λίμνη της Γενεύης, στο παρελθόν έχουν γίνει μάρτυρες πολλών, προηγούμενων από αυτήν, συνομιλιών μεταξύ Αμερικανών και Ρώσων ηγετών.

Αυτήν την φορά οι δύο Πρόεδροι Μπάϊντεν - Πούτιν, συναντήθηκαν κάτω από έναν ζεστό, γαλανό Ελβετικό ουρανό λίγο μετά τις 13:00 μμ. οπότε έφτασαν κι οι δύο με τις αυτοκινητοπομπές τους στην Βίλα Λα Γκρανζ , με τον Πρόεδρο Πούτιν που έφτασε πρώτος να περιμένει για να υποδεχτεί τον Πρόεδρο Μπάϊντεν.

Το τι πραγματικά ειπώθηκε το διάστημα που διήρκησε αυτή η συνάντηση, μάλλον μόνον οι δύο Πρόεδροι κι οι τοίχοι της Βίλας Λα Γκρανζ το γνωρίζουν. Αλλά, οι τοίχοι δυστυχώς δεν μιλούν, ακόμα κι αν έχουν αφτιά !

Πάντως το κλίμα , λίγο πριν κλείσουν οι πόρτες πίσω από τους δύο Προέδρους, μάλλον ήταν εξαιρετικά οικείο και αρκετά θερμό.

Εκείνο όμως που σχεδόν αποκλείονταν πριν ανοίξουν, με το πέρας της Συνόδου , ξανά οι πόρτες της Βίλας Λα Γκρανζ, ήταν ότι οι δύο Πρόεδροι. κατά την έξοδο τους , θα προχωρούσαν έως και σε κοινές δηλώσεις !!

Το περιεχόμενο της απρόσμενης αυτής κοινής δήλωσης των δύο Προέδρων Μπάϊντεν-Πούτιν [72] ήταν σύντομο, περιεκτικό και ουσιώδες και μεταφραζόμενο στα Ελληνικά, είχε ως εξής:

«Κοινή Προεδρική Δήλωση ΗΠΑ-Ρωσίας για τη Στρατηγική Σταθερότητα
16 ΙΟΥΝΙΟΥ 2021
•
ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Εμείς, ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής Τζόζεφ Ρ. Μπάιντεν και ο Πρόεδρος της Ρωσικής Ομοσπονδίας Βλαντιμίρ Πούτιν, σημειώνουμε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ρωσία έχουν αποδείξει ότι, ακόμη και σε περιόδους έντασης, είναι σε θέση να σημειώσουν πρόοδο στους κοινούς μας στόχους να διασφαλίσουν προβλεψιμότητα στον στρατηγικό τομέα, μειώνοντας τον κίνδυνο ένοπλων συγκρούσεων και την απειλή πυρηνικού πολέμου.

Η πρόσφατη επέκταση της Συνθήκης Νέας START αποτελεί παράδειγμα της δέσμευσής μας στον έλεγχο των πυρηνικών όπλων. Σήμερα, επιβεβαιώνουμε εκ νέου την αρχή ότι ένας πυρηνικός πόλεμος δεν μπορεί να κερδηθεί και δεν πρέπει ποτέ να διεξαχθεί.

Συνεπείς με αυτούς τους στόχους, οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ρωσία θα ξεκινήσουν μαζί έναν ολοκληρωμένο διμερή Στρατηγικό Διάλογο για τη Σταθερότητα στο εγγύς μέλλον, ο οποίος θα είναι σκόπιμος και ισχυρός. Μέσω αυτού του Διαλόγου, επιδιώκουμε να θέσουμε τις βάσεις για μελλοντικά μέτρα ελέγχου των εξοπλισμών και μείωσης του κινδύνου.»

Προς το παρόν ας κρατήσουμε την αμοιβαία αποδοχή που περιέχεται στην παραπάνω κοινή τους *δήλωση **"ένας πυρηνικός πόλεμος δεν μπορεί να κερδηθεί και δεν πρέπει ποτέ να διεξαχθεί"***

Ύστερα από αυτήν την αμοιβαία αποδοχή ότι σε περίπτωση πυρηνικού πολέμου μεταξύ ΗΠΑ-Ρωσίας, δεν πρόκειται να νικήσει καμία δύναμη την άλλη, μια πρώτη εύλογη απορία που ανακύπτει είναι, που πραγματικά ορίζει ο κύριος Μπάϊντεν τα αντίπαλα στρατόπεδα ώστε να θεωρεί ως αιτία έναρξης του Γ' Παγκόσμιου Πολέμου την περίπτωση εμπλοκής των ΗΠΑ στον πόλεμο που διεξάγεται σήμερα στην Ουκρανία .
Μήπως οι προσλαμβάνουσες των πρόσφατων δηλώσεων Μπάϊντεν, περί έναρξης Γ' Παγκοσμίου Πολέμου σε περίπτωση συμμετοχής των ΗΠΑ στον Ρωσο-Ουκρανικό πόλεμο, δεν έχουν αποδέκτη τους τον κύριο Πούτιν, αλλά απδίδουν εξέχουσα θέση κι ουσιώδη σημασία στις δηλώσεις την 5.12.2013 του Προέδρου της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας κυρίου Σι Τζινπινγκ (*βλ.πηγή 66*) ότι η χώρα του θα παράσχει «πυρηνική ομπρέλα» στην Ουκρανία σε περίπτωση εις βάρος της πυρηνικής επίθεσης?

- Κι αν είναι έτσι τα πράγματα, τότε οι απειλές Πούτιν για πυρηνική επίθεση στην Ουκρανία ποιόν πραγματικά προκαλούν , τις ΗΠΑ που η Ρωσία έχει αποδεχτεί ότι από έναν αντίστοιχο πόλεμο καμία χώρα από τις δύο δεν θα έβγαινε κερδισμένη ή την Κίνα , που έχει παράσχει σχετικές εγγυήσεις στην Ουκρανία και που εξ αντικειμένου ως 3η ακόμα στρατιωτική δύναμη στον κόσμο[73], υστερεί έναντι της 2ης Ρωσίας?

Όπως και να έχει, εκείνο το καλοκαιρινό απόγευμα στις 16.6.2021 όταν ξανά άνοιξαν οι θύρες της Βίλας Λα Γκρανζ κι οι δύο Πρόεδροι βγήκαν δίνοντας ξεχωριστά ο καθένας συνεντεύξεις τύπου, ο μεν Βλαδιμίρ Πούτιν χαρακτήρισε τις συνομιλίες ***«εποικοδομητικές»*** και είπε ότι είχε μια γενικά θετική εντύπωση για τον Αμερικανό ηγέτη *(*σσ: που 3 μήνες νωρίτερα τον αποκαλούσε "killer"..*) υποστηρίζοντας πως ***«Είναι ένας ισορροπημένος άνθρωπος και επαγγελματίας κι είναι σαφές ότι είναι πολύ έμπειρος…Μου φαίνεται ότι μιλούσαμε την ίδια γλώσσα»*** κι ο δε Τζόε Μπάιντεν σχολίασε ότι επιδιώκει μια ***«προβλέψιμη και λογική»*** σχέση με τη Ρωσία και ***αναφέρθηκε στις ΗΠΑ και την Ρωσία ως «δύο μεγάλες δυνάμεις»***, μια αξιοσημείωτη, όπως σχολίασαν τα δυτικά μέσα, ανύψωση της θέσης της Μόσχας στην παγκόσμια σκηνή, προσθέτοντας πως ***«Νομίζω ότι είναι πάντα καλύτερο να συναντιόμαστε πρόσωπο με πρόσωπο, να προσπαθούμε, να προσδιορίσουμε πού έχουμε αμοιβαίο συμφέρον, να συνεργαζόμαστε».*** Ενώ στην συνέχεια φάνηκε να γνέφει καταφατικά όταν ένας δημοσιογράφος ρώτησε τον κο Μπάιντεν εάν εμπιστεύεται τον κύριο Πούτιν ! [74]

Όσο δε για τους παρευρισκόμενους αξιωματούχους , εις εξ αυτών ανέφερε :

«***Δεν ήταν άνθρωποι που διάβαζαν σημεία συζήτησης μεταξύ τους ή απλώς έκαναν μονολόγους για αυτό ή εκείνο· ήταν πολύ πρακτικά επικεντρωμένοι σε αυτά τα διαφορετικά, πολύ σημαντικά ζητήματα, και ως αποτέλεσμα, κάλυψαν πολύ έδαφος και μερικά από τα έδαφος που περιμέναμε να καλύψουμε πιθανώς με τις πλήρεις ομάδες, στην πραγματικότητα κάλυψαν στο ένα συν ένα***»

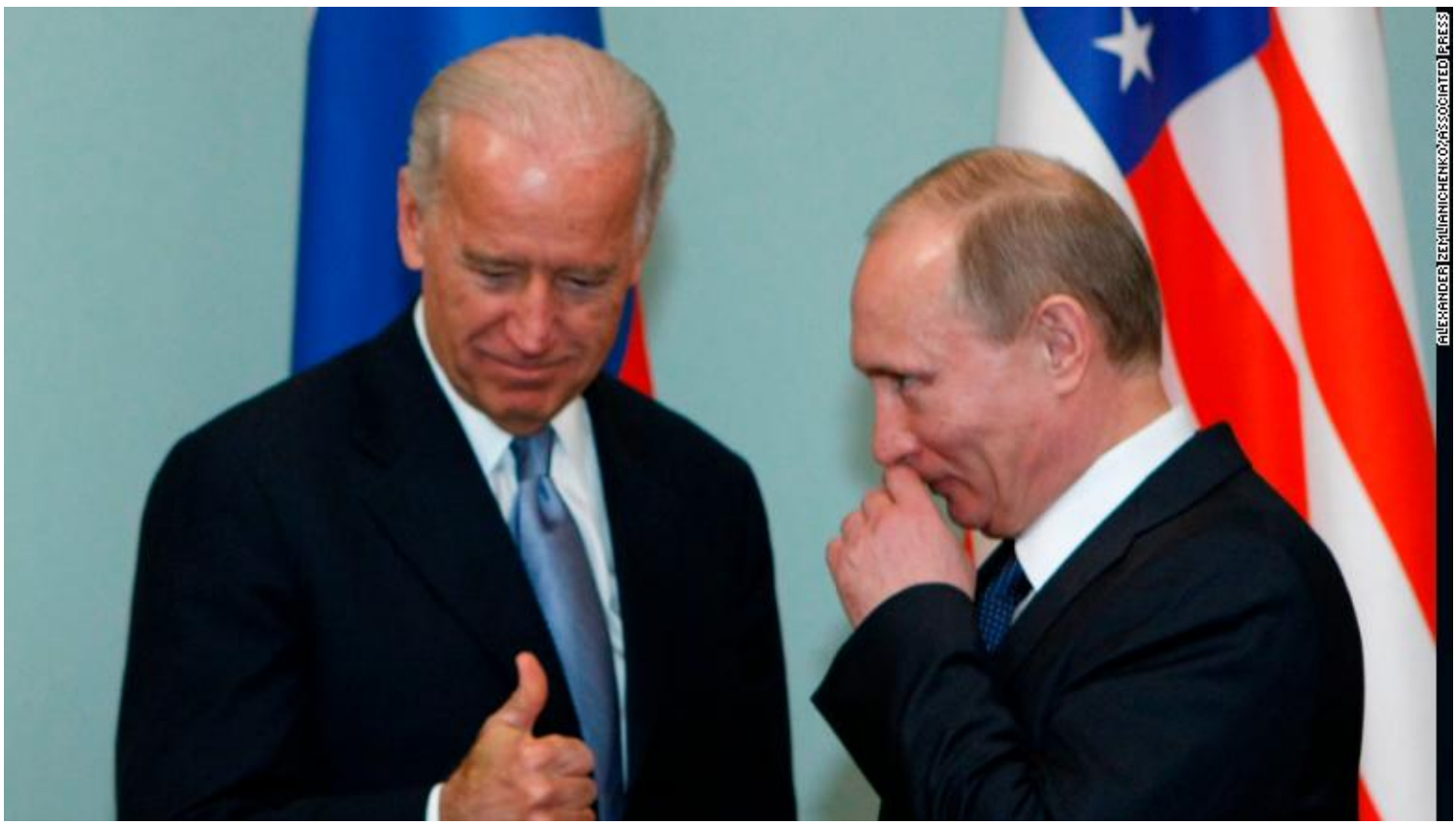

Η συνάντηση στην Βίλα Λα Γκρανζ, από ότι φαίνεται ήταν ιστορική, γιατί ότι κι αν συζητήθηκε κεκλεισμένων των θυρών ανάμεσα στους δύο Προέδρους, όπως κατέδειξαν τα γεγονότα που ακολούθησαν, μάλλον άλλαξε τις έως τότε κατευθύνσεις των γεωπολιτικών στρατηγικών που ακολουθούσαν μεμονωμένα ως τότε οι δύο χώρες, οδήγησε σε επαναπροσδιορισμό και συγκεκριμενοποίηση των άλλοτε στόχων και συμφωνιών της Γιάλτα κι αποσαφήνιση τους, σύμφωνα με τα σύγχρονα πλέον δεδομένα της παγκόσμιας σκηνής και σε αναδιατάξεις των ρόλων και κατανομής των πλανητικών σφαιρών επιρροής, ανάγοντας εκ νέου την Ρωσική Ομοσπονδία από περιφερειακή σε παγκόσμιας εμβέλειας δύναμη , με τα αποτελέσματα των συμφωνηθέντων να τα βλέπουμε έκτοτε και μέχρι σήμερα να βρίσκονται εν εξελίξει.

Την επαύριο της Συνόδου Κορυφής της Γενεύης στο Carnegie Moscow, παράρτημα του Carnegie Endowment for International Peace, μίας παγκόσμιας δεξαμενής σκέψης με αμερικανικό υπόβαθρο, που διακρίνεται για την εγκυρότητα των πληροφοριών της, τις ισχυρές διασυνδέσεις της με την Αμερικανική ηγεσία και την σοβαρότητα των αναλύσεων της, σε άρθρο [75] του Αλεξάντρ Μπαούνοφ που δημοσιεύονταν στις 17.6.2021 δίνονταν μια ξεκάθαρη ιδέα για το πώς θα αναδιαμορφωνόταν πλέον το παγκόσμιο σκηνικό κι αναφέρονταν, στα κύρια σημεία του εν λόγω άρθρου, αυτολεξεί τα εξής:

«Όταν ο Ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν παρευρέθηκε στη σύνοδο κορυφής με τον πρόεδρο των ΗΠΑ Τζο Μπάιντεν στη Γενεύη αυτή την εβδομάδα, εκπροσωπούσε μια νέα Ρωσία. Τον περασμένο χρόνο, το στάδιο της ανάπτυξης της Ρωσίας που ξεκίνησε υπό τον Μιχαήλ Γκορμπατσόφ και τον Μπόρις Γέλτσιν ολοκληρώθηκε επιδεικτικά, όπως επισημοποιήθηκε από τις αλλαγές στο σύνταγμα που θα επιτρέψουν στον Πούτιν να παραμείνει στην εξουσία για πολλά ακόμη χρόνια.

Η νέα Ρωσία δεν αναπτύσσεται πλέον με την οικοδόμηση —ή ακόμη και τη μίμηση της οικοδόμησης— δυτικών θεσμών. Δεν απορρίπτει την οικονομία της αγοράς ούτε τα ανοιχτά σύνορα, και σύμφωνα με τα σοβιετικά πρότυπα (το σημείο αναφοράς για τη γενιά των σημερινών ηγετών της) είναι μια ελεύθερη χώρα. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι υποχρεωμένη να επιβάλει δυτικά πρότυπα ελευθερίας του λόγου ή ανταγωνιστικής δημοκρατίας ή ότι η αγορά πρέπει να είναι ανοιχτή στις δυτικές εταιρείες…….

…..Οι σχέσεις με τη Ρωσία πρέπει από εδώ και στο εξής να οικοδομούνται επίσημα όχι σε πιθανή συγγένεια με τη Δύση, ούτε στη βάση δυτικών εκτιμήσεων για την κατάσταση πραγμάτων στην Ρωσία, αλλά καθαρά σε κοινά συμφέροντα, ενάντια σε αμοιβαίους εχθρούς και για λόγους αποφυγής συγκρούσεων όπου μπορεί να εμφανιστούν.

Ακριβώς όπως ο Πούτιν έφερε μια νέα Ρωσία στη σύνοδο κορυφής, ο Μπάιντεν αντιπροσώπευε επίσης μια νέα Αμερική: μία που αποκαθιστά τις πρώην σχέσεις της με τους συμμάχους της, τη δυτική ενότητα και τη δημοκρατική επιρροή.

Αυτό που προτείνει η Μόσχα είναι μια ανανεωμένη μορφή των σχέσεων της εποχής του Ψυχρού Πολέμου, όταν οι δύο πλευρές λειτούργησαν με πλήρη αναγνώριση των προφανών διαφορών τους, περιείχαν η μία την επέκταση της άλλης και έγραψαν μαζί τους κανόνες που απαιτούνταν για να αποφευχθεί μια θανατηφόρα σύγκρουση.

Στις καλύτερες περιόδους της συνεργασίας τους, οι δύο υπερδυνάμεις κλήθηκαν να συνεργαστούν προς το συμφέρον όλης της ανθρωπότητας ενάντια στα παγκόσμια κακά, από τον φασισμό και την αποικιοκρατία μέχρι τη βοήθεια του αναπτυσσόμενου κόσμου στην καταπολέμηση της πείνας και του αναλφαβητισμού. Κατά καιρούς, ο Πούτιν κάνει ανεπαίσθητες προσεγγίσεις προς τις Ηνωμένες Πολιτείες σύμφωνα με αυτές τις γραμμές: προτάσεις για ένωση δυνάμεων ενάντια σε έναν κοινό εχθρό, όπως η ισλαμική τρομοκρατία, η πανδημία COVID-19 ή η υπερθέρμανση του πλανήτη.

Οι πρόεδροι των ΗΠΑ ήταν απρόθυμοι να συνάψουν μια τέτοια συνεργασία για να αποφύγουν τη δημιουργία της ψευδαίσθησης της ανύψωσης του καθεστώτος της Ρωσίας στο προηγούμενο επίπεδο. Ο Μπάιντεν, ωστόσο, μπορεί να συμφωνήσει σε μια τέτοια συνεργασία……..

… Σε κάθε περίπτωση, για τον Μπάιντεν —έναν επαγγελματία πολιτικό από τις μέρες του Ψυχρού Πολέμου— η αποτροπή ενός πυρηνικού πολέμου μεταξύ δύο ανόμοιων εθνών είναι ένα θέμα που του κολλάει. Μια αναβίωση της δοκιμασμένης παράδοσης των πυρηνικών συνομιλιών μεταξύ των υπερδυνάμεων θα ταίριαζε επίσης στο Κρεμλίνο. Οι δύο πλευρές εξέδωσαν ακόμη και κοινή δήλωση για τη στρατηγική σταθερότητα μετά τη σύνοδο της Γενεύης, σε αντίθεση με τις προσδοκίες ότι δεν θα ακολουθούσαν ανακοινώσεις.

Οι δύο πλευρές ήταν τόσο παγιδευμένες σε παγκόσμια ζητήματα που φαίνεται ότι δεν είχαν χρόνο να προχωρήσουν σε τοπικές συγκρούσεις με μεγάλη λεπτομέρεια. Η Ουκρανία και η Λευκορωσία, η Συρία και η Λιβύη συζητήθηκαν όλα, αλλά όχι αρκετά για εκείνους για τους οποίους έχουν μεγαλύτερη σημασία…….

…… Ένας άλλος σημαντικός λόγος είναι ότι ο επεκτατισμός της Ρωσίας και των Ηνωμένων Πολιτειών, σε αντίθεση με τον Ψυχρό Πόλεμο, προκαλεί σύγκρουση μεταξύ τους στον νέο κόσμο, όπου και οι δύο θεωρούνται ότι μειώνονται στο πλαίσιο άλλων αναπτυσσόμενων δυνάμεων. Η σημερινή επέκταση της Ρωσίας λαμβάνει χώρα σε ένα μικρό μέρος της πρώην σφαίρας επιρροής της και ακόμη και στο δικό της έδαφος. Η ηγεμονία των ΗΠΑ επιστρέφει σε μια εποχή που το μερίδιο της Ουάσιγκτον στο παγκόσμιο ΑΕΠ μειώνεται, με αυτό το κενό να καλύπτεται από την Κίνα, η οποία είναι πλέον και ο κύριος αντίπαλος της Αμερικής όσον αφορά την τεχνολογία και το παγκόσμιο κύρος.»

Η αλήθεια είναι πως τα όσα αναφέρονται ειδικά στην τελευταία παράγραφο, αφορούσαν μια πραγματικότητα την οποία οι ΗΠΑ είναι έτοιμες να αντιμετωπίσουν.

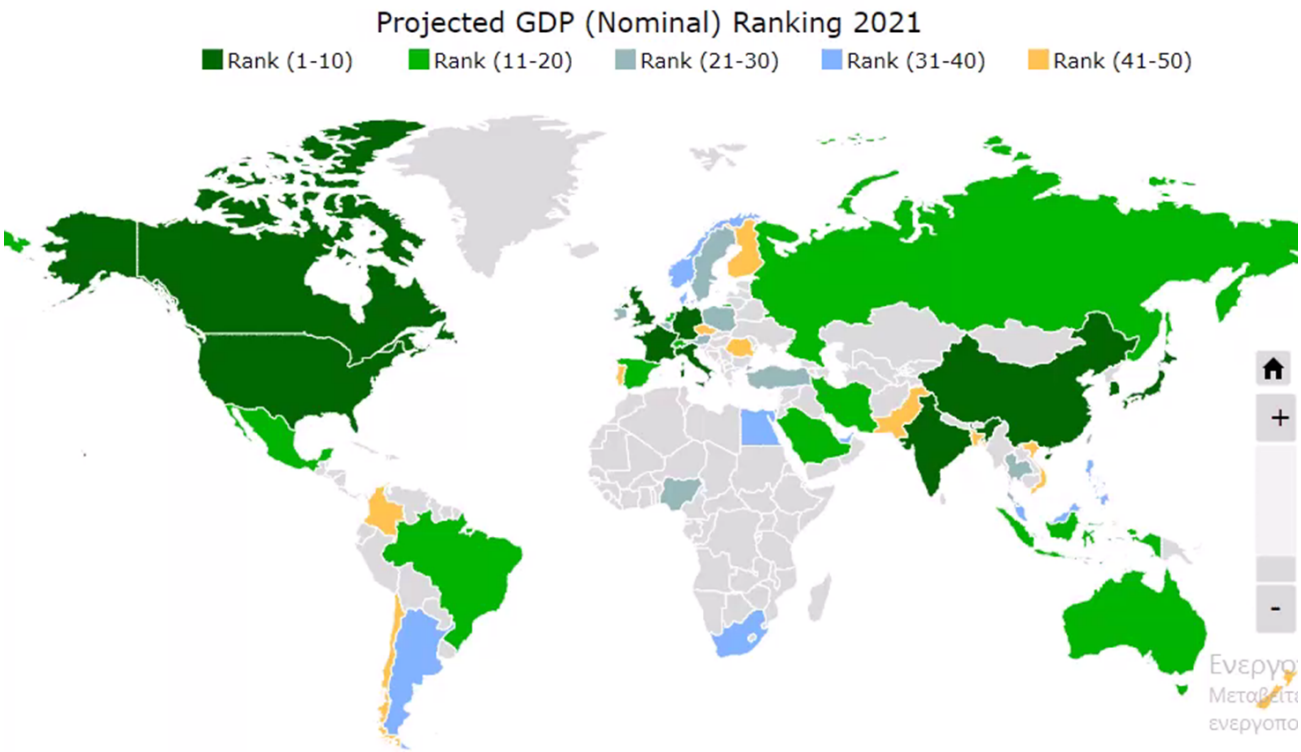

Η οικονομία της Κίνας αυτή την στιγμή κονταροχτυπιέται κυριολεκτικά με την οικονομία των ΗΠΑ. Εξαρτάται ποια μέθοδο χρησιμοποιεί κάποιος ώστε να κατατάξει την μία χώρα στην πρώτη θέση παγκόσμιας κατάταξης έναντι της άλλης.

Εάν χρησιμοποιηθεί η μέθοδος της ονομαστικής αξίας του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (ΑΕΠ), τότε την πρώτη θέση παγκόσμιας κατάταξης την καταλαμβάνουν οι ΗΠΑ.

Εάν πάλι το πας με την μέθοδο Ιδιωτικής Αγοραστικής Αξίας (PPP) τότε αναμφίβολα πρώτη έρχεται η Κίνα.

Σε ονομαστική βάση οι ΗΠΑ προηγούνται έναντι της Κίνας κατά 6δις δολάρια, όμως η Κίνα εμφανίζει ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ της σε ποσοστό 8,02% με το ποσοστό 5,97% των ΗΠΑ να υστερεί [76[

Προς το παρόν οι προβλέψεις είναι αμείλικτες για τις ΗΠΑ και λένε ότι η Κίνα έως το 2030 θα έχει γίνει η μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο, αφήνοντας πίσω της τις ΗΠΑ [77]

Στον στρατιωτικό τομέα πάλι οι ΗΠΑ διαθέτουν την αναμφισβήτητη πρωτοκαθεδρία, με την Ρωσία να καταλαμβάνει την 2η θέση και την Κίνα να ακολουθεί στην 3η θέση (***βλ.πηγή 73***).

Όμως η Κίνα διαθέτει σήμερα τον μεγαλύτερο στρατό στον κόσμο με ενεργές δυνάμεις της τάξης των 2.185.000 αντρών. Επιπλέον το κύριος Σι Τζιπίνγκ κάνει τα αδύνατα δυνατά ώστε να κλέψει στρατιωτική τεχνολογία αιχμής (βλ.Ουκρανία) που θα του επιτρέψει μελλοντικά να αποκτήσει το στρατηγικό πλεονέκτημα έναντι των υπολοίπων, δίχως η κινεζική αμυντική βιομηχανία να εξαρτάται από ξένες τεχνολογίες και προετοιμάζεται πυρετωδώς για έναν μελλοντικό πόλεμο.

Η πρώτη διαταγή του έτους προς τον στρατό της Κίνας για τον Κινέζο Πρόεδρο ήταν η ανάγκη ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός να υιοθετήσει τις πιο πρόσφατες τεχνολογίες στην εκπαίδευσή του, ώστε ***<u>να μπορεί να κερδίσει μελλοντικούς πολέμους</u>*** [78 - 79].

Αυτή ακριβώς είναι κι η αιτία που οι ΗΠΑ εστιάζουν την προσοχή τους στον Ειρηνικό ..[80]

Κι όσο για τον ***τεχνολογικό τομέα***, σαφώς οι ΗΠΑ υπερτερούν έναντι των Κίνας-Ρωσίας (επί παραδείγματι οι δύο τελευταίοι είναι εξαρτημένοι από τις ΗΠΑ και την Δύση όσον αφορά την άκρως απαραίτητη τεχνολογία των ημιαγωγών) .

Ομως για να παραχθεί αυτή η τεχνολογία βρίσκεται άμεσα εξαρτημένη (προς το παρόν) από τις σπάνιες γαίες στις οποίες η

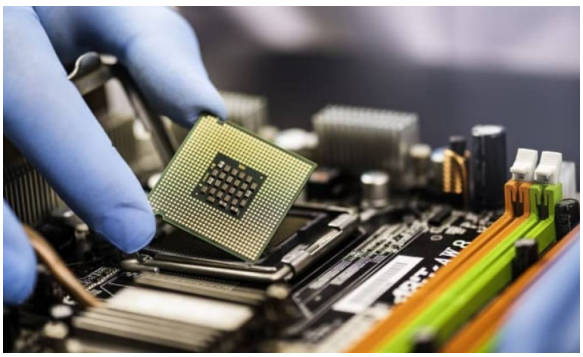

Κίνα κατέχει κυριολεκτικά το μονοπώλιο και το κλειδί για την προμήθειά τους σε όλους τους υπολοίπους [81]..

Επιπλέον το ήμισυ του νέον που χρησιμοποιείται για την παραγωγή των ημιαγωγών προέρχεται από 2 Ουκρανικές εταιρείες την Ingas στη Μαριούπολη, και η Cryoin στην Οδησσό.
Αλλά τώρα και οι δύο αυτές εταιρείες ουκρανικές έχουν σταματήσει την παραγωγή τους λόγω της ρωσικής εισβολής , με αποτέλεσμα να δημιουργείται εξάρτηση της Κίνας από τις δυτικές εταιρείες παραγωγής ημιαγωγών.

β. ΚΙΝΑ – ΡΩΣΙΑ.

Οι σχέσεις των δύο κρατών είναι μακραίωνες και πολυκύμαντες . Ίσως θα χρειαστεί ένα ολόκληρο άρθρο για να τις αναλύσουμε διεξοδικότερα στην σύγχρονη τους έκδοση, δηλαδή από την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και μετά. Συνοπτικά, μετά την 26.12.1991 ,οπότε κατέρρευσε η ΕΣΣΔ κι επισήμως, παρόλο που προσπάθησε να τις ανοίξει, οι πόρτες της Δύσης παρέμειναν για την Ρωσική Ομοσπονδία ερμητικά κλειστές, αφήνοντας την σε ελεεινή οικονομική κατάσταση.

Ετσι η μόνη λύση που απέμενε πλέον στην Ρωσία ήταν να στραφεί στην μεγάλη Κινέζικη αγορά.
Εκείνη την εποχή η Κίνα ήταν μια φτωχή ωστόσο πολλά υποσχόμενη κι αναπτυσσόμενη χώρα, λαμβανομένης υπόψιν και της Γερμανικής «εισβολής» από τα 1984 που συντηρούσε κατά κάποιον τρόπο την Κινεζική οικονομία .
Η Ρωσία από την άλλη το μόνο πραγματικά εμπόρευμα που κατείχε και μπορούσε να πωλήσει, για να βγάλει γρήγορο κέρδος, ώστε να δει πως θα μπορέσει να ανατάξει την οικονομία της, ήταν η σοβιετική στρατιωτική τεχνολογία που κληρονόμησε. Για την τεχνολογία αυτή, η Κίνα έδειχνε ιδιαίτερο ενδιαφέρον.
Ετσι άρχισαν οι εκτεταμένες αγορές από την Κίνα προϊόντων της Ρωσικής αμυντικής βιομηχανίας και μέχρι περίπου το 2015 εφοδίαζε σχεδόν μονοπωλιακά την Κινεζική αγορά.
Επίσης, στην συνέχεια όταν άρχισε η συνεργασίας τους οι οικονομίες των δύο χωρών «ενώθηκαν» και στους υπόλοιπους τομείς του εμπορίου κι των επενδύσεων. Έτσι ο συνολικός όγκος εμπορίου μεταξύ των δύο χωρών σχεδόν είχε τετραπλασιαστεί μέχρι το 2005 [82].
Αυτό που στην ουσία εξώθησε τις χώρες, κοντά την μία στην άλλη, εκείνη την εποχή ήταν ο έντονος αντιαμερικανισμός και των δύο.

Αυτός στην ουσία ήταν που τις οδήγησε το 2002, να παραμερίσουν τους φόβους και τις παλιότερες έχθρες τους, παγώνοντας ακόμα και τις μέχρι τότε διασυνοριακές τους διαφορές και να υπογράψουν την Συνθήκη Φιλίας και Συνεργασίας Κίνας –Ρωσίας, χρονικής ισχύος 20ετούς διάρκειας.

Ποτέ όμως, από τότε μέχρι και σήμερα, η μία χώρα δεν αποτέλεσε την κύρια πηγή εισαγωγών ή τον κύριο προορισμό εξαγωγών της άλλης. Σε αυτό το ζήτημα ήταν και οι δύο ιδιαίτερα προσεκτικές !
Κι αν η Κίνα έκλεβε κατά κόρον σοβιετική στρατιωτική τεχνογνωσία, η ρωσική αλαζονεία μονολογούσε κι έλεγε πως η Κίνα ποτέ της δεν θα μπορούσε να ξεπεράσει την τεχνολογική ανάπτυξη της Ρωσίας στον στρατιωτικό τομέα κι ότι η Ρωσία θα βρίσκονταν πάντα ένα βήμα μπροστά.

Οι δύο χώρες για πολύ καιρό πορεύονταν παρέχοντας η μία την πλάτη της, για στήριξη στην άλλη, αλλά αυτό ήταν όλο. Ποτέ τους δεν χρειάστηκε να αντιμετωπίσουν η μία face to face πραγματικά την άλλη κι όταν πια ήρθε η ώρα να το κάνουν το ισοζύγιο δυνάμεων μεταξύ Κίνας-Ρωσίας είχε πια αλλάξει δραματικά.

Η πραγματικότητά στην πορεία ήρθε να διαψεύσει πολλές από τις συλλογιστικές των Ρώσων όσο η Κίνα εξελισσόταν κι η οικονομία της υπερμεγεθυνόταν , δίνοντας της το πλεονέκτημα να αναπτυχτεί σε όλους τους τομείς. Οι ρόλοι σταδιακά αντιστρέφονταν δραματικά, οδηγώντας όλο και πιο πολύ την Ρωσία στο περιθώριο όσον αφορά τις άλλοτε γεωπολιτικές σφαίρες επιρροής της ΕΣΣΔ κι ωθούσαν την Ρωσία, που έβλεπε σταδιακά να χάνει σχεδόν ολοκληρωτικά τον έλεγχο στις χώρες της ΚΑΚ της Ανατολικής Ευρώπης και Κεντρικής Ασίας, με το μαλακό σε διαρκή υποχώρηση όσο την έσπρωχνε η Κίνα,

(*σσ: *μετά το 2012 και την εκλογή στην Προεδρία της του κυρίου Σι Τζινπίνγκ*), για να περάσει με το One Belt One Road της, με δέλεαρ υποδομές κι επενδύσεις δισεκατομμυρίων δολαρίων , που σκοπό τους είχαν αφού πιάνονταν στην «φάκα» οι εν πολλοίς διεφθαρμένες ηγεσίες των χωρών της ΚΑΚ, να ρίξουν στην συνέχεια τις άλλοτε σοβιετίες στην «παγίδα χρέους» που θα τις εξαρτούσαν πλέον ολοκληρωτικά από την Κίνα καθιστώντας τες μαριονέττες της.

China World Trade Center

Και πράγματι οι σχέσεις Κίνας-Ρωσίας, έφτασαν να χαρακτηρίζονται από ανισοκατανομή, να εξελίσσονται διαρκώς σε προβληματικές , με τον εναγκαλισμό της Κίνας να έχει πρόσφατα αρχίσει να μεταβάλλεται σε εξαναγκαστικό και ιδιαιτέρως πνιγηρό, ακόμα και για την Ρωσική ολιγαρχία.

Οι λέξεις των κοινών δηλώσεων, άρχισαν να χάνουν πια σε νόημα. Οι κοινές στρατιωτικές ασκήσεις χαρακτηρίζονταν περισσότερο από την προσδοκία μια άυλης προστιθέμενες αξίας παρά βασίζονταν σε κάτι περισσότερο ουσιαστικό.

Η Ρωσία έβλεπε πως εκτοπίζονταν σταθερά από τις αγορές της Ασίας κι από τις κύριες πηγές των εσόδων της , ενώ παρακολουθούσε πάντα τον υφέρποντα κίνδυνο, που φώλιαζε μέσα στην Ρώσικη ψυχή της απώλειας, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο , εδαφών στην Από Ανατολική της πλευρά εξαιτίας του συνεχώς αυξανόμενου Κινέζικου εθνικισμού και των διαρκώς εξελισσόμενων επιθετικών πολιτικών της Κινέζικης ηγεσίας.

Μόσχα , Κρεμλίνο

Ο ανταγωνισμός μεταξύ Κίνας- Ρωσίας έφτασε πλέον να επεκτείνεται μέχρι τον Αρκτικό κύκλο , με την Ρωσία , λόγω της

αδύναμης οικονομίας της , από παίκτης να κινδυνεύει να μετατραπεί σε Κινέζικο τσιράκι.

Οι δυτικές κυρώσεις που ακολούθησαν μετά την προσάρτηση της Κριμαίας το 2014, αδυνάτισαν την Ρωσική οικονομία , την οδήγησαν σε εξάρτηση της από την Κίνα κι εντέλει ίσως επιτάχυναν σε μια αλλαγή οπτικής της που έφερνε πλέον την Ρωσία συνεχώς αντιμέτωπη με τον Κινέζικο επιθετικό επεκτατισμό.

Τα φαινόμενα του Κινεζικού αυταρχισμού , όσο αυξάνει η δύναμη της Κίνας, τα τελευταία χρόνια εκδηλώνονται όλο και συχνότερα έναντι της Ρωσίας.
Επί παραδείγματι τα έργα για την κατασκευή του Power Siberia 1 που είχαν προγραμματιστεί, μεταξύ των δύο χωρών από το 2014 , παρέμεναν παγωμένα κι υπό καθυστέρηση μέχρι το 2016 γιατί η Central China National Bank αρνούνταν, όπως είχε αρχικώς συμφωνηθεί, να χορηγήσει δάνειο με λογικό επιτόκιο στην Gazprom, με την πρόφαση ότι οι ανάγκες της Κίνας σε φυσικό αέριο , όσο προχωρά προς την Πράσινη ανάπτυξη , μελλοντικά θα μειώνονται. Το επιχείρημα έμοιαζε για την εποχή του έως και γελοίο , όμως για να παρακαμφθεί το πρόβλημα και να αντιμετωπιστούν οι καθυστερήσεις απαιτήθηκε προσωπική παρέμβαση του Πούτιν προς τον Σι Τζινπινγκ.
Το πιο πρόσφατο φαινόμενο της αρνητικής επιρροής των Κινεζικών πιέσεων στην Ρωσική οικονομία, εκδηλώθηκε το καλοκαίρι του 2020 , κάνοντας σαφή την στρατηγική ασυμμετρία που έχει δημιουργηθεί με τα χρόνια μεταξύ των δύο χωρών. Χρειάστηκε, το καλοκαίρι του 2020, η Rosneft κυριολεκτικά να παρακαλά να της επιτρέψουν και να της δώσουν άδεια οι Κινέζοι «σύμμαχοι» προκειμένου να προχωρήσει την συμφωνία της με την Noble Corporation για συνεργασία τους σε γεωτρήσεις που θα εκτελούσε στο Βιετνάμ. Ματαίως ! Στο τέλος υπέκυψε στον Κινεζικό αυταρχισμό και ματαίωσε το έργο , θέτοντας διεθνώς την αξιοπιστία της υπό αμφισβήτηση. [83]

Η Ρωσία όσο η ψαλίδα ανάμεσα σε αυτήν και την Κίνα μεγαλώνει, αντιμετωπίζει με αυξανόμενη επιφυλακτικότητα και σκεπτικισμό τα όρια συμμαχίας και συνεργασίας της την τελευταία.

Οι άνθρωποι περνούν κάτω από μια γιγαντιαία οθόνη που μεταδίδει πλάνα ειδήσεων του Κινέζου προέδρου Σι Τζινπίνγκ να παρακολουθεί τηλεδιάσκεψη με τον Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν, στο Πεκίνο, Κίνα, 28 Ιουνίου 2021. REUTERS/Tingshu Wang

Αυτό εκφράστηκε ξεκάθαρα το περσινό καλοκαίρι όταν στις 28.6.2021, ανανέωσε μόνον για μία 5ετία την άλλοτε 20ετούς διάρκειας Συνθήκη Φιλίας και Συνεργασίας που είχε υπογραφεί το 2002 μεταξύ των δύο χωρών. [84-85]

Οποιος πρόλαβε να διαβάσει αυτούσιο , από την επίσημη ιστοσελίδα του Κρεμλίνου, το 12σέλιδο κείμενο [86] των από 4.2.2022 κοινών δηλώσεων Σι Τζινπίνγκ –Βλαδιμίρ Πούτιν κατά την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων [87] θα διαπίστωνε ότι αποτελούνταν από συρραφές κειμένων που αφορούσαν αποσπασματικές δηλώσεις των στόχων του καθενός εξ'αυτών προς τον υπόλοιπο κόσμο, από αναμασημένες και χιλιοειπωμένες δηλώσεις συνεργασίας του κινέζικου One Belt One Road με την Ευρασιατική Οικονομική Ενωση (EUEA) που ελέγχεται από την Ρωσία κι ωστόσο ποτέ μέχρι σήμερα δεν έγιναν πράξη, δηλώσεις νομιμοφροσύνης εκ μέρους της Ρωσίας περί της Αρχής της Ενιαίας Κίνας (**σσ: η οποία συμπεριλαμβάνει την Ταϊβάν*) κι ανησυχίες για την AUKUS, δηλώσεις σεβασμού στην αρχιτεκτονική που διαμορφώθηκε μετά τον Β' ΠΠ (…), δηλώσεις για την πολιτική στο διάστημα και για τον σεβασμό στις συμφωνίες της Νέας START (****σσ: για τον περιορισμό των στρατηγικών πυρηνικών όπλων***) κι από εκεί και πέρα πως επρόκειτο για ένα κείμενο παραφουσκωμένο από μια σειρά φανφαρονισμών κι ευχολογίων ανάμεσα στους οποίους κι παρακάτω δηλώσεις που σταχυολόγησα :

1) στο προοίμιο: ***«……Οι πλευρές καλούν όλα τα κράτη να επιδιώξουν την ευημερία για όλους και, με αυτούς τους σκοπούς, να οικοδομήσουν διάλογο και αμοιβαία εμπιστοσύνη, να ενισχύσουν την αμοιβαία κατανόηση, να υπερασπιστούν παγκόσμιες ανθρώπινες αξίες όπως η ειρήνη, η ανάπτυξη, η ισότητα, η δικαιοσύνη, η δημοκρατία ,και η ελευθερία, δικαιώματα των λαών να καθορίζουν ανεξάρτητα τις αναπτυξιακές πορείες των χωρών τους και την κυριαρχία και τα συμφέροντα της ασφάλειας και ανάπτυξης των κρατών, για την προστασία των Ηνωμένων Εθνών….»***,

2) στο άρθρο 1 : ***«Οι πλευρές πιστεύουν ότι η υπεράσπιση της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την άσκηση πίεσης σε άλλες χώρες. Αντιτίθενται στην κατάχρηση δημοκρατικών αξιών και την παρέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις κυρίαρχων κρατών με το πρόσχημα της προστασίας της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σε κάθε προσπάθεια υποκίνησης διχασμών και αντιπαραθέσεων στον κόσμο. Οι πλευρές καλούν τη διεθνή κοινότητα να σεβαστεί την πολιτιστική και πολιτισμική πολυμορφία και τα δικαιώματα των λαών διαφορετικών χωρών στην αυτοδιάθεση. Είναι έτοιμοι να συνεργαστούν με όλους τους ενδιαφερόμενους εταίρους για την προώθηση της γνήσιας δημοκρατίας…….Ταυτόχρονα, καθώς κάθε έθνος έχει τα δικά του μοναδικά εθνικά χαρακτηριστικά, ιστορία, πολιτισμό, κοινωνικό σύστημα και επίπεδο κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης, η οικουμενική φύση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να ιδωθεί μέσα από το πρίσμα της πραγματικής κατάστασης σε κάθε συγκεκριμένη χώρα, και Τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να προστατεύονται σύμφωνα με την ειδική κατάσταση σε κάθε χώρα και τις ανάγκες του πληθυσμού….»,***

3) στο άρθρο 2 : ***«Οι πλευρές καλούν όλες τις χώρες να ενισχύσουν τη συνεργασία στις βιώσιμες μεταφορές, να δημιουργήσουν ενεργά επαφές και να μοιραστούν γνώσεις για την κατασκευή μεταφορικών εγκαταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων των έξυπνων μεταφορών και των βιώσιμων μεταφορών, την ανάπτυξη και χρήση αρκτικών διαδρομών, καθώς και να αναπτύξουν άλλους τομείς για την υποστήριξη της παγκόσμιας ανάκαμψη μετά την επιδημία…»***

4) και τέλος στο άρθρο 3 : ***«…. Οι πλευρές υπογραμμίζουν ότι οι αρχές της μη χρήσης βίας, του σεβασμού της εθνικής κυριαρχίας και των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών και της μη ανάμειξης στις εσωτερικές υποθέσεις άλλων κρατών, όπως κατοχυρώνονται στη Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, ισχύουν για τον χώρο των πληροφοριών…. Οι πλευρές αντιτίθενται στην επιστροφή των διεθνών σχέσεων στην κατάσταση αντιπαράθεσης μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων, όταν οι αδύναμοι πέφτουν θύματα των ισχυρών.»***

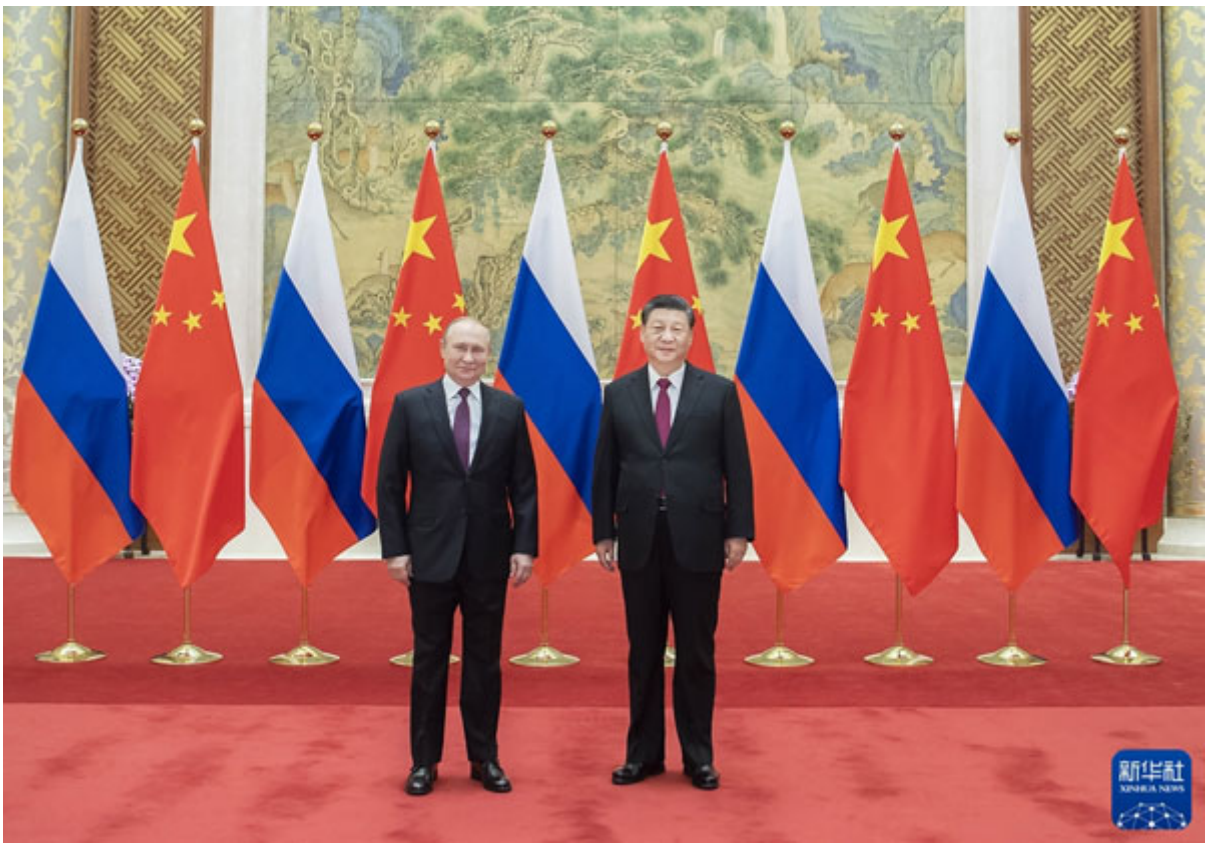

*[*σσ: Κατά την ταπεινή μου άποψη το κείμενο υπερτιμήθηκε σε γενικές γραμμές, με την πραγματικότητα που προηγείτο αλλά κι αυτή που ακολούθησε να το διαψεύδει σε πολλά σημεία του κατά τρόπον ώστε να τίθενται υπό αμφισβήτηση και οι υπόλοιπες δηλώσεις ή δεσμεύσεις του, δημιουργώντας*

έντονες υπόνοιες τουλάχιστον, με βάσει τις εξελίξεις που το ακολούθησαν από πλευράς Ρωσίας , εάν πρόκειται απλώς για ένα απλά βερμπαλιστικό κείμενο με σκοπό το θεαθήναι.]

«***Η τεράστια μάζα, η εγγύτητα και η προθυμία της Κίνας να εξαναγκάσει οικονομικά τους εταίρους της θα μπορούσε τελικά να αναγκάσει τη Ρωσία να κοιτάξει ξανά προς τη Δύση, όπου παραμένει το μεγαλύτερο μέρος του εμπορίου της παρά τους αυξανόμενους δεσμούς της με την Κίνα.***» , υποστήριζε τον Ιούλιο του 2020 το Center of Strategic of International Studies, ένα think tank με έδρα τις Βρυξέλες και ρίζες υπερατλαντικές.[88]

Μία ένσταση στην παραπάνω συλλογιστική ίσως να έχει να κάνει με το γεγονός ότι η Δύση στην πραγματικότητα ήταν το μόνον που είχε έως πρόσφατα απομείνει στην Ρωσία, ύστερα από τον εκτοπισμό της από την Κίνα και από τις αγορές της Ασίας και της Απω Ανατολής, όπου κάποτε κατείχε κυριολεκτικά η Ρωσία κατείχε την μερίδα του λέοντος , κάτι που συνέβαινε άλλωστε κάποτε συνέβαινε και με τις αγορές της Νοτίου Αμερικής , αλλά και τις Αφρικής.

Ζ. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

- Η Ουκρανία δεν ήταν ποτέ χώρα του ΝΑΤΟ. Δεν ανήκε στην ΕΕ. Δεν ανήκε ούτε καν στην πλατφόρμα 17 + 1 , έναν μηχανισμό, που δημιουργήθηκε από το Πεκίνο του κυρίου Σι Τζινπίνγκ για την ενίσχυση των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων με την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και την προώθηση του προγράμματος του One Belt One Road, με σκοπό οι συμμετέχουσες χώρες να γίνουν η Πύλη της Κίνας προς την Ευρώπη [89].

- Η οικονομία της Ουκρανίας στηρίζεται στην μεγάλη αγροτική της παραγωγή (σε σιτάρι, κριθάρι, καλαμποκί), στις εξαγωγές ορυκτών, στην τεχνολογία πληροφορικής και στην αμυντική της βιομηχανία. Αν και ήταν από το 2017 έως και το 2021 ο 14ος μεγαλύτερος εξαγωγέας μεγάλων όπλων στον κόσμο, ωστόσο στην παγκόσμια κατάταξη κατά κεφαλήν ΑΕΠ, παρέμενε πολύ πίσω κι ερχόταν 123η . [90]

- Η Ουκρανία είχε διασυνδέσει ευθέως την οικονομία της με αυτήν της Κίνας. Εξήγαγε μόνον το 2020, προϊόντα αξίας 7,26 δισεκατομμυρίων δολαρίων στην Κίνα με τις εξαγωγές της προς την Κίνα να έχουν αυξηθεί με ετήσιο ρυθμό 12,2% τα τελευταία 25 χρόνια. Η χώρα, ύστερα από το φιάσκο του μηχανισμού 17 +! , χρησιμοποιήθηκε από την Κίνα ως η βασική Πύλη Εισόδου στην ΕΕ.

- Η Ουκρανία, πριν την έναρξη του πολέμου διαπραγματεύονταν με την Huawei την τοποθέτηση στα τηλεπικοινωνιακά της δίκτυα του Κινέζικου 5G[91-92] , που θεωρείται μη συμβατό προς τις προδιαγραφές του προγράμματος Clean Path των ΗΠΑ με γνώμονα το καθεστώτος εθνικής ασφαλείας κράτους μέλους του ΝΑΤΟ [93-94]

- Η Ουκρανία χρησιμοποιεί πυρηνικούς σταθμούς για την παραγωγή ενέργειας.

- Ο πληθυσμός της Ουκρανίας αποτελείται **1)** από Ουκρανούς κατά 77%, **2)** από Ρώσους κατά 17,3% **3)** από Ρουμάνους-Μολδαβούς κατά 0,8%, **4)** από Λευκορώσους κατά 0,6% , **5)** από Τάταρους της Κριμαίας κατά 0,5%, **6)** από Βούλγαρους κατά 0,4%, **7)** από Εβραίους 0,9 % , **8)** από Πολωνούς κατά 0,4%, **9)** από Ούγγρους κατά 0,3% και τέλος **10)** από λοιπούς (μέσα σε αυτούς συμπεριλαμβάνεται και το Ελληνικό στοιχείο, Γερμανοί, Γεωργιανοί, Γκαγκαουζιανοί, Αζεροι, Τσιγγάνοι κλπ) κατά ποσοστό 1,7% .[95]

- Η Ουκρανία, δεν υπήρξε ποτέ ανεξάρτητη, ενιαία κρατική οντότητα έως το 1991. Υπήρξε γεωγραφικό κατασκεύασμα που δημιουργήθηκε για τις ανάγκες της Σοβιετικής Ένωσης, ενώ μεταπολεμικά έως και την ανεξαρτησία της ήταν ενταγμένη στο Ανατολικό Μπλόκ ως Σοβιετική Δημοκρατία της πρώην ΕΣΣΔ.

Η. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ- Σχολιασμοί

Α. Οι ομοιότητες της Ελλάδας με την Δημοκρατία της Ουκρανίας , είναι ελάχιστες και δεν συμπίπτουν σε ιστορικό υπόβαθρο, σταθερό γεωπολιτικό προσανατολισμό, δημογραφική συνοχή πληθυσμού, εμπορικές συναλλαγές, τεχνολογική ανάπτυξη, ανάπτυξη αμυντικής βιομηχανίας, παραγωγή ενέργειας, επιλογή επενδυτών κλπ.
Είναι λάθος κάθε είδους επιχειρούμενη ταύτιση της Ελλάδας με την Ουκρανία και δεν ανταποκρίνεται σε πραγματικά δεδομένα παρά μόνον στον συναισθηματισμό των Ελλήνων υπό το βάρος της επίθεσης που δέχεται η χώρα.

Β. Η υπερπροβολή Ζελένσκι από τα δυτικά ΜΜΕ κι η πρόσφατη επικοινωνιακή «ηρωποίηση» του, ενδέχεται να εξυπηρετεί μια προσπάθεια έλξης προς Δυτική κατεύθυνση του γεωπολιτικού προσανατολισμού της όποιας γεωγραφικής διάστασης της Ουκρανίας την επόμενη μέρα της λήξη του πολέμου, αλλά αυτή δεν ήταν επουδενί διαυγής προηγούμενα κι ίσως να μην ανταποκρίνεται ούτε στην ίδια την πεποίθηση των απλών Ουκρανών πολιτών , που βομβαρδίζονται ,σκοτώνονται ή βρίσκονται σήμερα κρυμμένοι στα καταφύγια και δεν τους περισσεύει χρόνος για τις επικοινωνιακές προβολές Ζελένσκι.

Γ. Τα γεωπολιτικά παιχνίδια της Ουκρανικής πολιτικής ελίτ κι ολιγαρχίας , που συντηρούσαν μία επαμφοτερίζουσα και το λιγότερο επιπόλαιη στάση που επιχειρούσε να εκμεταλλευτεί προς όφελος της την κεντρική διαμάχη των υπερδυνάμεων ΗΠΑ-Κίνας, εν πολλοίς καθόρισαν την σημερινή μοίρα της χώρας κι άνοιξαν την πόρτα εισόδου στον κάθε επιβουλέα. Ουδείς εξ αυτών είναι ανεύθυνος για το αποτέλεσμα, μήτε κι ο κύριος Ζελένσκι .Ωστόσο οι Ουκρανικές ηγεσίες εναπόκειντα στην κρίση μόνον του Ουκρανικού Λαού.

Δ. Η Ρωσική εισβολή κι ο ανηλεής πόλεμος στην Ουκρανία, δημιουργεί εξ αντικειμένου πλέον de facto καταστάσεις αναδιαμορφώνοντας βίαια το ευρύτερο γεωπολιτικό σκηνικό και τις γεωγραφικές συντεταγμένες της χώρας κατά τρόπον ώστε με τις καταστροφές που προκαλεί να εκκαθαρίζει όλες τις Κινέζικες υποδομές κι εγκαταστάσεις εντός Ουκρανίας , να ανατρέπει όλα τα σχέδια της Κίνας και των συμμάχων της, για την χρήση της Ουκρανίας ως Πύλης Εισόδου της Κίνας στα

Ευρωπαϊκά εδάφη και να ακυρώνει όλες τις χαραγμένες ως τώρα πορείες του Δρόμου του Μεταξιού εξαναγκάζοντας τον σε καθυστέρηση, αναδίπλωση, υποχώρηση κι ενδεχόμενα νέο επαναπρογραμματισμό.

Ε. Η στροφή της Ρωσίας στα ανατολικά (Ευρασία και Άπω Ανατολή) είναι οικειοθελής και προϊόν ευρύτερης επαναχάραξης της παγκόσμιας αρχιτεκτονικής, με προμετωπίδα έναν Νέο Ψυχρό Πόλεμο ΗΠΑ-Ρωσίας 0.2, μέσω του οποίου επαναβαθμίζεται από περιφερειακή σε «Παγκόσμια Δύναμη» η Ρωσία κι ο οποίος παρέχει τον αναγκαίο αντιπερισπασμό αποπροσανατολίζοντας από τον Κεντρικό Ψυχρό Πόλεμο που εξακολουθεί να διεξάγεται μεταξύ των ΗΠΑ-Κίνας, με σκοπό ώστε αυτός είτε να μην καταστεί σύντομα θερμός, είτε να εξαλειφθεί πλήρως η πιθανότητα ενός αντίστοιχου μελλοντικού ενδεχόμενου Γ' Παγκόσμιου Πολέμου.
Προς το παρόν το ενδεχόμενο αυτό , επ'αφορμή του πολέμου στην Ουκρανία, το βιώνουμε επικοινωνιακά, προληπτικά κι εικονικά στην Δύση.
Στο πλαίσιο αυτό οι ευρύτερες γεωπολιτικές ανακατάξεις, όπως διαμορφώνονται, οδηγούν στο τέλος της παγκοσμιοποίησης όπως την γνωρίζαμε μέχρι σήμερα, που θυσιάζεται χάριν της ματαίωσης της χρήσης- κατάχρησης της από το Κινεζικό One Belt One Road , προς επίτευξη του στόχου της τοποθέτησης φραγμών απέναντι στον επιθετικό επεκτατισμό της Κίνας.

ΣΤ. Ουδείς απλός πολίτης δύναται να μην συμπάσχει και να μην ταυτίζεται με την βίαιη ανατροπή της ζωής εκατομμυρίων απλών Ουκρανών πολιτών που εκτέθηκαν στην απάνθρωπη φρικαλεότητα του πολέμου.
Ίσως το μόνο παρηγορητικό που μπορεί να ειπωθεί έναντι της άδικης επίθεσης , των απωλειών χιλιάδων ανθρώπινων ζωών και εστιών και του ανείπωτου δράματος που βιώνει ο αθώος, αμαχος Ουκρανικός Λαός, να είναι πως ο πόλεμος αυτός σφυρηλατεί σήμερα την εθνική συνοχή, την εθνική συνείδηση, την ταυτότητα ενός Λαού που ίσως να τον βοηθήσει να κρίνει στο μέλλον, με μεγαλύτερη υπευθυνότητα από πολλούς άλλους λαούς, στα χέρια ποιών θα εμπιστευτεί ακραιφνώς την επόμενη μέρα το μέλλον της χώρας του.

Ζ. Εάν δεν είχαμε ακολουθήσει στην συνέχεια κάποιες «διορθωτικές» κινήσεις , στην θέση του Ουκρανικού λαού ενδέχεται πράγματι, σήμερα να βρισκόμασταν εμείς οι Έλληνες, οι οποίοι ήμασταν η τελευταία και 17η χώρα που την 12η Απριλίου 2019 στην Σύνοδο των έως τότε 16+1 στο Ντουμπρόβνικ της Κροατίας, εντάχθηκε στον μηχανισμό 17+1 [96] αποτελώντας την χώρα κλειδί-Πύλη Εισόδου του One Belt One Road που θα προωθούσε την Κίνα μέσω των υπόλοιπων χωρών μελών και των διαδρομών που αυτές προσέφεραν, προς την Ευρώπη.

Το δε κρατικό κανάλι China Global Television Network (CGTN*) συνέδεε σε δημοσίευμα του ευθέως την είσοδο μας αυτή στον μηχανισμό 17+1, με την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών* [97].

Συγκεκριμένα το από 14.4.2019 άρθρο του Διεθνούς Δικτύου Τηλεόρασης της Κίνας, ανέφερε αυτολεξεί:

«Εν μέσω της μετάβασης του 16+1 στο 17+1, η Κίνα λέγεται ότι έπαιξε βασικό ρόλο στη διευθέτηση της διαφοράς μεταξύ Ελλάδας και Βόρειας Μακεδονίας, η οποία πρόσφατα άλλαξε στο σημερινό της όνομα για να τερματίσει μια μακροχρόνια διαμάχη με την Ελλάδα.»

Ίσως αυτό να είναι πράγματι το σημείο που εμφανίζεται ενός βαθμού συνδεσιμότητα των Ελλήνων και δικαιολογημένη ταύτιση μας με τα όσα συμβαίνουν σήμερα εις βάρος της κοινωνίας των αθώων άμαχων Ουκρανών πολιτών, που εν αγνοία των ίδιων, στην χώρα τους, προ του πολέμου, συνέβαιναν πολλά πράγματα, με τα οποία καταπιάστηκε το παρόν άρθρο..

Για την ιστορία χώρες μέλη του μηχανισμού 17+1 αποτελούν οι **Ελλάδα, Βόρεια Μακεδονία, Αλβανία , Βοσνία και Ερζεγοβίνη , Βουλγαρία, Κροατία , Τσεχία , Εσθονία , Ουγγαρία, Λετονία , Μαυροβούνιο , Πολωνία , Ρουμανία , Σερβία , Σλοβακία και Σλοβενία με την Λιθουανία *τον Μάρτιο του 2021 να δηλώνει αποχώρηση.***

Ο μηχανισμός , παρότι ενεργός μέχρι σήμερα, εντέλει κατέληξε σε μεγάλο φιάσκο κι ατόνισε [98[.

Όλα ξεκίνησαν όταν, σε όλες τις παραπάνω πτωχευμένες οικονομίες (*σ.σ.: *τις οποίες είχαν φροντίσει προηγουμένως να φέρουν σε δεινή οικονομική θέση κάποιες άλλες Ευρωπαϊκές μεγαλοοικονομίες στρώνοντας στην Κίνα το χαλί..*) , καλλιεργήθηκαν Μεγάλες Προσδοκίες ότι η Κίνα θα έριχνε ζεστό χρήμα στις τοπικές αγορές, θα έφτιαχνε νέες υποδομές , θα έδινε πνοή ζωής στις παλιές κι ήδη υφιστάμενες εγχώριες εγκαταστάσεις, θα έφερνε νέες δουλειές στις τοπικές κοινωνίες που θα οδηγούσαν τις χώρες εκ νέου σε οικονομική άνθηση ενόσω θα προωθούσαν τα κινέζικα προϊόντα προς την Γερμανία και προς άλλους Ευρωπαϊκους προορισμούς κι αντίστροφα, με τις σαθρές υποσχέσεις ότι τα γενικότερα έργα θα προσέλκυαν πίσω τους κι άλλες δυτικές πλέον επενδύσεις.

Το παραμύθι αποδείχθηκε «σικέ» και πολύ γρήγορα, συγκεκριμένα μέσα στο 2021 , ξέφτησε και μαράθηκε, αφήνοντας πίσω του ανεκπλήρωτες Κινέζικες υποσχέσεις περί δήθεν δανείων , επενδύσεων κλπ.

Οι ηγεσίες των κρατών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (ΚΑΕ), ενθουσιώδη ως τότε μέλη του κινεζικού μηχανισμού 17+1, **κάτω από τον, *πάντα χρήσιμο κι αποτελεσματικό φόβο του «Ρωσικού μπαμπούλα»*, πολύ γρήγορα επανευθυγραμμίστηκαν με τις ΗΠΑ**, εισερχόμενες στο πρόγραμμα Clean Path, που καθάριζε και ξεπάστρευε τα Κινέζικα δίκτυα 5G και την Huawei από την Ευρώπη και τις σύμμαχες χώρες.

Με την χώρα μας στην συνέχεια, να αναδιπλώνεται άρον των άρον ως προς το Κινέζικό δίκτυο 5G- Huawei και να εντάσσεται στο απολύτως συμβατόμ με το πρόγραμμα Clean Path, δίκτυο 5G της Σουηδικής ERICSSON.

Αυτό που ίσως μας έμεινε τελικά ήταν η Συνθήκη των Πρεσπών.

Ωστόσο σε κάθε περίπτωση, δεν είχαμε την τύχη της σκληροπυρηνικής Ουκρανίας που συνέχιζε σταθερά η ηγεσία της να πατά «σε δύο βάρκες-δύο νερά» συνεχίζοντας την συνεργασία της με την Κίνα και ζητώντας συγχρόνως να γίνει μέλος του ΝΑΤΟ και της ΕΕ.

Δυστυχώς εκεί, μια αρκετά βάσιμη μάλλον εκδοχή υπαγορεύει ότι ο Ρώσικος μπαμπούλας έδρασε έμπρακτα κι εντελώς αλλιώς, με τον Πρόεδρο Μπάϊντεν να δηλώνει ευθύς εξαρχής και προκαταβολικά από τις 8.12.2021 ότι οι ΗΠΑ δεν θα βάλουν στρατεύματα στην Ουκρανία, καθώς οι εντάσεις με τη Ρωσία υποχωρούν [99].

Η αλήθεια βέβαια είναι ότι οι εντάσεις δεν υποχώρησαν και πολύ γρήγορα οδήγησαν σε έναν φρικώδη πόλεμο , που προβάλλεται, *(* σ.σ.: προς γνώσιν και συμμόρφωσιν ??*) παντού από τα τοπικά τηλεοπτικά κανάλια, που διαπραγματεύονται συνεχώς τον ανθρώπινο πόνο των ανέκαθεν άμοιρων ευθυνών αθώων, άμαχων πολιτών.

Ο Πρόεδρος Μπάϊντεν όμως, παρέμεινε σταθερός στην άποψη του για μη είσοδο αμερικανικών στρατευμάτων σε αυτόν τον πόλεμο που εξελίσσει η Ρωσία απερίσπαστη.

Και μια τελευταία υποσημείωση.

Την φωτογραφία με τις δύο Ουκρανές(?) γυναίκες σε απόγνωση, δεν την έβαλα τυχαία.

Όταν την είδα με συγκλόνισε μέχρι τα τρίσβαθα της ύπαρξης μου κι ίσως το ίδιο να συνέβη σε πολλούς από τους αναγνώστες του άρθρου αυτού.
Τα επικοινωνιακά παιχνίδια όμωςΜ ίσως κάποτε κάνουν και λάθη. Διαφορετικά μας διδάσκουν πως σε έναν πόλεμο βγαλμένο από ταινίες τρόμου, τα άδολα θύματα του φροντίζουν πάντα να έχουν τα νύχια τους άψογα βαμμένα και δεν ξεχνούν λίγο λιπ-στικ στα χείλη, γιατί που ξέρεις, πάντα υπάρχει το ενδεχόμενο «τυχαία» να φωτογραφηθούν….

Η πραγματική όψη του πολέμου, ίσως κρύβεται μόνον μέσα στα μάτια ενός παιδιού….

Μ.Π.

Πηγές

1. **The Telegraph**, άρθρο στις 16.5.2010 «Η ΕΣΣΔ σχεδίαζε Πυρηνική Επίθεση το 1969- https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/asia/china/7720461/USSR-planned-nuclear-attack-on-China-in-1969.html & https://web.archive.org/web/20180318055017/https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/asia/china/7720461/USSR-planned-nuclear-attack-on-China-in-1969.html
2. **The Washington Times** άρθρο στις 3.12.2020 «John Ratcliffe says China poses greatest threat to America» - https://www.washingtontimes.com/news/2020/dec/3/john-ratcliffe-says-china-poses-greatest-threat-am/
3. **Reuters** , 11.2.2021 https://www.reuters.com/article/us-usa-china-idUSKBN2AB06A
4. **Επίσημη ιστοσελίδα Κομισιόν ΕΕ –Ανακοίνωση της Εμπορικής Συμφωνίας Κίνας-ΕΕ**- https://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/countries/china/
5. **Voice of America (voa)** – άρθρο 10.1.2021 «Η ΕΕ αναστέλλει την εμπορική συμφωνία με την Κίνα καθώς οι εντάσεις αυξάνονται στο Xinjiang του Χονγκ Κονγκ»- https://www.voanews.com/a/east-asia-pacific_voa-news-china_eu-suspends-china-trade-deal-tensions-grow-over-xinjiang-hong-kong/6205673.html
6. **France24**-Δήλωση 7.11.2019 Εμανουέλ Μακρόν στον Economist «Το ΝΑΤΟ είναι Εγκεφαλικά Νεκρό»- https://www.france24.com/en/20191107-macron-claims-nato-is-suffering-brain-death
7. **Australian Institute of International Affairs**, άρθρο στις 7.10.2020 «Σινο-Γαλλικές Σχέσεις: Ιστιοπλοΐα σε Χαλασμένα Νερά»- https://search.yahoo.com/search?fr=mcafee_uninternational&type=E210GR91105G0&p=https%3A%2F%2Fwww.internationalaffairs.org.au%2Faustralianoutlook%2Fsino-french-relations-sailing-in-choppy-waters%2F
8. **The Diplomat**, άρθρο στις 13.1.2018 «Οι Πράσινοι Δρόμοι του Μεταξιού της Γαλλίας και της Κίνας»- https://thediplomat.com/2018/01/france-and-chinas-green-silk-roads/
9. **Carnegie Edowment for International Peace**, άρθρο 25.3.2020 «Η Στρατηγική Γκρίζα Ζώνη της Γερμανίας με την Κίνα»- https://carnegieendowment.org/2020/03/25/germany-s-strategic-gray-zone-with-china-pub-81360

10.α. **Υπουργείο Εξωτερικών Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας**, Ανακοίνωση 28.3.2022 «Ο υφυπουργός Εξωτερικών Deng Li συναντά την αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον Πρόεδρο του Γερμανικού Εμπορικού Επιμελητηρίου στην Κίνα Stephan Wöllenstein»- https://www.mfa.gov.cn/eng/wjbxw/202203/t20220329_10657182.html

10. **Politico**, άρθρο 10.9.2020 «Πώς η Γερμανία άνοιξε την πόρτα στην Κίνα — και πέταξε το κλειδί» - https://www.politico.eu/article/germany-china-economy-business-technology-industry-trade-security/
11. **Intereconomics.EU**, άρθρο Τόμος 56, 2021 · Αριθμός 2 · σελ. 113–119 «Οι επενδύσεις της Κίνας στη Γερμανία και ο αντίκτυπος της πανδημίας COVID-19»- https://www.intereconomics.eu/contents/year/2021/number/2/article/china-s-investments-in-germany-and-the-impact-of-the-covid-19-pandemic-6523.html
12. **South China Morning Post**, άρθρο 4.7.2021 «Εμπόριο όπλων της Κίνας: από ποιες χώρες αγοράζει και σε ποιες πουλάει;» - https://www.scmp.com/news/china/military/article/3139603/how-china-grew-buyer-major-arms-trade-player
13. **Λευκός Οίκος – Εκτελεστικό Διάταγμα 3.6.2021 «Εκτελεστικό διάταγμα για την αντιμετώπιση της απειλής από επενδύσεις σε τίτλους που χρηματοδοτούν ορισμένες εταιρείες της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας»** -- https://www.whitehouse.gov/briefing-room/presidential-actions/2021/06/03/executive-order-on-addressing-the-threat-from-securities-investments-that-finance-certain-companies-of-the-peoples-republic-of-china/

14. **Επίσημη ιστοσελίδα Ευρωπαϊκού Συμβουλίου**, «Σύνοδος κορυφής της G7, Κορνουάλη, Ηνωμένο Βασίλειο, 11-13 Ιουνίου 2021» - https://www.consilium.europa.eu/el/meetings/international-summit/2021/06/11-13/
15. **Carnegie Endowment for International Peace**, άρθρο 10.6.2021 « Η Ευρώπη πρέπει να αγκαλιάσει την ατζέντα για την δημοκρατία του Μπάϊντεν»- https://carnegieendowment.org/2021/06/10/europe-should-embrace-biden-s-democracy-agenda-pub-84736
16. **Carnegie Europe**, άρθρο 15.6.2021 «Η Σύνοδος Κορυφής ΕΕ-ΗΠΑ είναι μια δοκιμασία για τη νέα διατλαντική συνεργασία»- https://carnegieeurope.eu/strategiceurope/84769
17. **WarOnRockets**, άρθρο 28.1.2022 «Γιατί οι Πύραυλοι Μέσου Βεληνεκούς αποτελούν Κομβικό Σημείο στην Κρίση της Ουκρανίας»- https://warontherocks.com/2022/01/why-intermediate-range-missiles-are-a-focal-point-in-the-ukraine-crisis/
18. **Jamestown Foundation**, άρθρο 6.9.2019 «Το αυξανόμενο ενδιαφέρον της Κίνας για την Ουκρανία: Παράθυρο ευκαιρίας ή σημείο ανησυχίας;»- https://jamestown.org/program/chinas-growing-interest-in-ukraine-a-window-of-opportunity-or-a-point-of-concern/#
19. **Επίσημη ιστοσελίδα της Trance Caspian International Transport Route**- https://middlecorridor.com/en
20. **Τακτικά μέλη TITR (Μεσαίου Διαδρόμου)** - https://middlecorridor.com/en/association-members/regular-members
21. **Επίσημη ιστοσελίδα της Trance Caspian International Transport Route- JSC TCDD Μεταφορές Τουρκικοί Σιδηρόδρομοι** - https://www.railfreight.com/tag/jsc-tcdd-transportation-turkish-railways/
& **Τουρκικά logistics**- https://www.ekol.com/tr/
22. **Επίσημη ιστοσελίδα της Trance Caspian International Transport Route- JSC «Ukrzaliznytsia» Ουκρανικοί Σιδηρόδρομοι** - https://www.uz.gov.ua/en/about/general_information/
23. **Επίσημη ιστοσελίδα της Trance Caspian International Transport Route- UKRFERRY**
https://middlecorridor.com/en/association-members/partners &
https://www.ukrferry.com/about
24. **Καθημερινή**- άρθρο 19.10.2021 «Ερντογάν: Η τύχη του κόσμου δεν πρέπει να αφεθεί στο έλεος μιας χούφτας χωρών που κέρδισαν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο - https://www.kathimerini.gr/world/561547207/erntogan-i-tychi-toy-kosmoy-den-prepei-na-afethei-sto-eleos-mias-choyftas-choron-poy-kerdisan-ton-v-pagkosmio-polemo/
25. **The Diplomat**, άρθρο 8.12.2020 «Ο μεσαίος διάδρομος αγωνίζεται να βρει το δρόμο του πέρα από την Ευρασία»- https://thediplomat.com/2020/12/middle-corridor-struggles-to-find-its-way-across-eurasia/
26. **Επίσημη Ιστοσελίδα Ουκρανικής Προεδρίας Ζελένσκι , Ανακοίνωση-Δελτίου Τύπου 21.12**.2021 «Πάνω από το 40% του κεντρικού οδικού δικτύου της Ουκρανίας ανακαινίστηκε, κατασκευάστηκε μέσα σε δύο χρόνια στο πλαίσιο του Μεγάλου Κατασκευαστικού Προγράμματος»- https://www.president.gov.ua/en/news/volodimir-zelenskij-za-dva-roki-v-mezhah-programi-velike-bud-72245
27. **Voice of America** , άρθρο 25.2.2014 «Η Κίνα επαναξιολογεί την οικονομική εταιρική σχέση με την Ουκρανία» - https://www.voanews.com/a/china-reassessing-economic-partnership-with-ukraine/1858665.html
28. **Euronews** , άρθρο 30.9.2021 «Πρέπει η Ουκρανία να λάβει κινεζικά μετρητά για το τεράστιο έργο αναβάθμισης των δρόμων;» - https://www.euronews.com/2021/09/30/should-ukraine-take-chinese-cash-for-its-huge-roads-upgrade-project
29. **Anadolu**, άρθρο 26.3.2022 «Οι ζημιές του ρωσικού πολέμου στην ουκρανική υποδομή ξεπερνούν τα 62 δισεκατομμύρια δολάρια» - https://www.aa.com.tr/en/russia-ukraine-war/russian-war-damage-on-ukrainian-infrastructure-exceeds-62b-analysts/2546214#
30. **Financial Times**, άρθρο στις 12.2.2015 «Το πλήρες κείμενο της συμφωνίας του Μινσκ» - https://www.ft.com/content/21b8f98e-b2a5-11e4-b234-00144feab7de
31. **The Diplomat**, άρθρο στις 18.3.2022 «Τι θα σημαίνει η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία για τη ζώνη και τον δρόμο της Κίνας;»- https://thediplomat.com/2022/03/what-will-russias-invasion-of-ukraine-mean-for-chinas-belt-and-road/
32. **Atlantic Council**, άρθρο 5.1.2018 «Με τη Ρωσία στο περιθώριο, η Κίνα κινείται επιθετικά στην Ουκρανία»»- https://www.atlanticcouncil.org/blogs/ukrainealert/with-russia-on-the-sidelines-china-moves-aggressively-into-ukraine/
33. **CGTN (China Central Television News),** άρθρο 1.4.2019 «Οι σχέσεις Κίνας-Ουκρανίας θα είναι ανεμπόδιστες» - https://news.cgtn.com/news/3d3d514d32517a4e33457a6333566d54/index.html
34. **Υπουργείο Εξωτερικών της Κίνας > Το Τμήμα Ευρωπαϊκών Υποθέσεων Κεντρικής Ασίας > Χώρες της Περιφέρειας > Ουκρανία**- https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/wjb_663304/zzjg_663340/dozys_664276/gjlb_664280/3250_664382/
35. **Ukrainian Association Sinologists** , ανάλυση «Έλεγχος Εξωτερικής Πολιτικής Ουκρανίας-Κίνας»- https://sinologist.com.ua/en/foreign-policy-audit-ukraine-china/
36. **Center of Strategic International Studies (CSIS),** άρθρο 18.12.2019 «The Asian Development Bank: A Strategic Asset για τις Ηνωμένες Πολιτείες» - https://www.csis.org/analysis/asian-development-bank-strategic-asset-united-states
37. **Chathamhouse**, άρθρο 20.6.2018 « Η Παγκόσμια Διακυβέρνηση της Κίνας και η Ασιατική Τράπεζα Επενδύσεων Υποδομής»- https://www.chathamhouse.org/events/all/members-event/chinas-global-governance-and-asian-infrastructure-investment-bank-0
38. **Xinhua**, άρθρο 19.3.2020 «Πρωθυπουργός: Η Ουκρανία αποδίδει μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη των σχέσεων με την Κίνα» - http://www.xinhuanet.com/english/2020-03/19/c_138896202.htm
39. **AXIOS** ,άρθρο 1.1.2021 «Αποκλειστικό: Ο Ουκρανός Ζελένσκι λέει ότι δεν αισθάνεται απειλή από την Κίνα»- https://www.axios.com/ukraine-zelensky-china-coronavirus-vaccines-e6a45253-1448-43a0-a846-b8d0f448eaa1.html
40. **The Diplomat**, άρθρο 4.10.2019 « Γιατί η Κίνα στρέφει το βλέμμα της στην Ουκρανία.Η προσπάθεια του Πεκίνου για γεωπολιτική επιρροή στο Κίεβο αυξάνεται.»- https://thediplomat.com/2019/10/why-china-is-setting-its-sights-on-ukraine/
41. **The Guardian**, άρθρο 24.2.2022 «Πόλεμος στην Ουκρανία: πού έχει επιτεθεί η Ρωσία; « - https://www.theguardian.com/world/2022/feb/24/war-ukraine-kyiv-map-where-has-russia-attacked

42. **Κέντρο Ανάλυσης Ευρωπαϊκής Πολιτικής (CEPA),** άρθρο 20.11.2020 «Η μάχη για το "Motor Sich"»- https://cepa.org/inbox-the-battle-for-motor-sich/
43. **Ομοσπονδιακό Μητρώο ΗΠΑ- Εθνικά Αρχεία** (The Daily Journal of the United States Government) «Προσθήκη οντοτήτων και αναθεώρηση εγγραφών στη λίστα οντοτήτων. και Προσθήκη Οντότητας στον Κατάλογο Στρατιωτικών Τελικών Χρηστών (MEU)- https://www.federalregister.gov/documents/2021/11/26/2021-25808/addition-of-entities-and-revision-of-entries-on-the-entity-list-and-addition-of-entity-to-the
44. **Υπουργείο Εμπορείου των ΗΠΑ** «Εμπορικός κατάλογος οντοτήτων που εμπλέκονται στην υποστήριξη εφαρμογών στρατιωτικών κβαντικών υπολογιστών της ΛΔΚ, της διάδοσης πυρηνικών και πυραύλων του Πακιστάν και του στρατού της Ρωσίας»- https://www.commerce.gov/news/press-releases/2021/11/commerce-lists-entities-involved-support-prc-military-quantum-computing
45. **Interfax**, άρθρο 16.3.2021 «Ντμίτρι Κόζακ: «Το νέο σχέδιο ειρήνης» για το Ντονμπάς είναι μύθος»- https://www.interfax.ru/russia/756135
46. **Rusi Institute** ,άρθρο 16.6.2019 «Κίνα-Ουκρανία-ΗΠΑ και η διελκυστίνδα για ένα κόσμημα του ουκρανικού στέμματος» - https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/china-ukraine-us-and-tug-war-ukrainian-crown-jewel
47. **Πρεσβεία των ΗΠΑ στο Κίεβο-Ουκρανία**, Ανακοίνωση-Δελτίο Τύπου 14.1.2021 «Το Skyrizon της Κίνας προστέθηκε στη λίστα Στρατιωτικών Τελικών Χρηστών του Υπουργείου Εμπορίου των ΗΠΑ»- https://ua.usembassy.gov/chinas-skyrizon-added-to-u-s-commerce-department-military-end-user-list/
48. **Ukrainian Business News**, Ανακοίνωση 1.2.2021 σχετικά με τις δηλώσεις του πρώην Υπουργού Εμπορίου των ΗΠΑ Γουίλμπουρ Ρος - https://ubn.news/two-weeks-earlier-wilbur-ross-then-us-commerce-secretary-added-skyrizon-to-a-list-of-companies-classified-as-prohibited-military-end-users/
49. **Warsaw Institute** ,άρθρο 11.8.2019 «Πώληση Motor Sich στους Κινέζους: Η πολιτική σημασία της επιχειρηματικής συναλλαγής»- https://warsawinstitute.org/selling-motor-sich-chinese-political-significance-business-transaction/
50. **Reuters**, άρθρο 20.3.2020 «Τα περιουσιακά στοιχεία της εταιρείας αεροδιαστημικής Motor Sich, δεσμεύτηκαν από το δικαστήριο της Ουκρανίας» - https://www.reuters.com/article/us-ukraine-motor-sich-idUSKBN2BC0B4
51. **Radio Free Europe** , άρθρο 20.3.2021 «Ουκρανικό δικαστήριο κατάσχεσε την αεροδιαστημική εταιρεία Motor Sich από Κινέζους επενδυτές»- https://www.rferl.org/a/ukraine-seizes-motor-sich/31161801.html
52. **Επίσημη Διαδικτυακή Αντιπροσώπευση του Προέδρου Ουκρανίας**, Ανακοίνωση της 19.7.2019 «Ο Πρόεδρος της Ουκρανίας συναντήθηκε με εκπροσώπους κινεζικών επιχειρηματικών κύκλων» - https://www.president.gov.ua/news/prezident-ukrayini-zustrivsya-z-predstavnikami-dilovih-kil-k-56573
53. **Air & Cosmos International**, άρθρο στις 15.3.2021 «Το Κίεβο εθνικοποιεί τη Motor Sich για να φέρει σε δύσκολη θέση το Πεκίνο»- https://aircosmosinternational.com/article/kiev-nationalizes-motor-sich-to-embarrass-beijing-3142
54. **South China Morning Post**, άρθρο 21.7.2021 « Καθώς η Κίνα και η Ουκρανία δεσμεύονται για συνεργασία στον τομέα των υποδομών, το Κίεβο προσφέρεται να αποτελέσει τη «γέφυρα προς την Ευρώπη» του Πεκίνου»- https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3157936/chinas-skyrizon-takes-ukraine-hague-over-failed-motor-sich-bid
55. **The Guardian**, άρθρο 3.10.2021 «Αποκαλύφθηκαν: «αντι-ολιγάρχες»- Οι υπεράκτιες συνδέσεις του Ουκρανού προέδρου» - https://www.theguardian.com/news/2021/oct/03/revealed-anti-oligarch-ukrainian-president-offshore-connections-volodymyr-zelenskiy
56. **Energy Intelligence** ,άρθρο 4.3.2022 «Ουκρανία: Το πυρηνικό εργοστάσιο του Zaporozhye κλονίζεται μετά την επίθεση»- https://www.energyintel.com/0000017f-52de-dca3-a77f-f6ff74950000
57. **Antonov Co** - http://antonov.com/about/index.xml & https://web.archive.org/web/20101212031042/http://antonov.com/about/index.xml
58. **The Times of Israel**, άρθρο 27.2.2022 «Η Ρωσία καταστρέφει το μεγαλύτερο μεταφορικό αεροσκάφος στον κόσμο που χρησιμοποιείται στην Ουκρανία για ανθρωπιστικές πτήσεις» -https://www.timesofisrael.com/liveblog_entry/russia-destroys-worlds-largest-transport-aircraft-ukraine-used-for-humanitarian-flights/
59. **AirOnLine**, άρθρο 6.9.2016 « Antonov πουλά το πρόγραμμα αδρανούς An-225 Heavylifter στην Κίνα» - https://www.ainonline.com/aviation-news/defense/2016-09-06/antonov-sells-dormant-225-heavylifter-program-china
60. **BBC** , άρθρο 5.5.2017 «Το μεγαλύτερο αεροπλάνο του κόσμου μπορεί να έχει νέα αποστολή» - https://www.bbc.com/future/article/20170503-the-worlds-biggest-plane-may-have-a-new-mission
61. **Asia Times**, άρθρο 18.7.2019 « Το κινεζικό αεροσκάφος κοιτάζει το μεγαλύτερο αεροπλάνο στον κόσμο- Νέα προσφορά για μερίδιο στην Antonov καθώς το Πεκίνο αναζητά ευκαιρίες και τεχνογνωσία στην Ουκρανία» https://asiatimes.com/2019/07/chinese-aero-group-eyes-worlds-largest-plane/
62. **Arms Control Association**, τεύχος 52/ Μαρτίου 2022 αναφορά Πιέρ Κέρ « Η Ουκρανία παραδέχεται τη μεταφορά πυραύλων»- https://www.armscontrol.org/act/2005-05/ukraine-admits-missile-transfers
63. **Wilson Center**, Δημοσίευση Μαρτίου 2019 ««Είναι πραγματική η πιθανότητα ενός Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου;» Έρευνα για την Πυρηνική Ουκρανία στο Αρχείο της KGB»- https://www.wilsoncenter.org/publication/the-possibility-third-world-war-real-researching-nuclear-ukraine-the-kgb-archive
64. **Гордон**, συνέντευξη Γιούρι Μπουτούσοφ 26.8.2019 « Η"Motor Sich" σίγουρα θα καταστραφεί μετά την άντληση της τεχνολογίας. Οι Κινέζοι αγοράζουν τεχνολογία, δεν χρειάζονται δουλειές στην Ουκρανία» - https://gordonua.com/ukr/blogs/jurbutusov/-motor-sich-pislja-vikachki-tehnologij-napevno-bude-znishchena-kitajtsi-skupovujut-tehnologiji-jim-ne-potribni-robochi-mistsja-v-ukrajini-1223181.html
65. **Washington Times**, άρθρο 12.6.2013 «Μέσα στην Κίνα: Η Ουκρανία αποκτά πυρηνική ομπρέλα»- https://www.washingtontimes.com/news/2013/dec/12/inside-china-ukraine-gets-nuke-umbrella/

66. **The Diplomat**, άρθρο 26.1.2014 «Το Πεκίνο προσφέρει «εγγύηση πυρηνικής ασφάλειας» στην Ουκρανία. Πώς ταιριάζει αυτό με το πυρηνικό της δόγμα;»- https://thediplomat.com/2014/01/chinas-nuclear-parasol/
67. **Euronews.gr** - https://youtu.be/Nd1_I2j5WRY
68. **BBC**, άρθρο 12.2.2015 «Σύγκρουση στην Ουκρανία: Τι συνέβη στην πλατεία Μαϊντάν του Κιέβου;»
69. **Καθημερινή**, άρθρο 21.2.2015 «Αναζητούν αγνοούμενους από το κίνημα Μεϊντάν»- https://www.kathimerini.gr/world/804548/anazitoyn-agnooymenoys-apo-to-kinima-meintan/
70. **Euractive**, άρθρο 17.3.2021 «Ο Μπάιντεν αποκαλεί τον Πούτιν «δολοφόνο» και λέει ότι θα πληρώσει το τίμημα»- https://www.euractiv.com/section/global-europe/news/biden-calls-putin-a-killer-and-says-will-pay-a-price/
71. **Heritage Foundation** ,άρθρο 1.4.2021 «Ο Μπάϊντεν προσδιορίζει με ακρίβεια τον Πούτιν ως δολοφόνο»- https://www.heritage.org/europe/commentary/biden-accurately-pegs-putin-killer
72. **Λευκός Οίκος, Αίθουσα Ενημέρωσης- 16.6.2021 Δηλώσεις-Ανακοινώσεις «Κοινή Προεδρική Δήλωση ΗΠΑ-Ρωσίας για τη Στρατηγική Σταθερότητα»**- https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2021/06/16/u-s-russia-presidential-joint-statement-on-strategic-stability/
73. **Edudwar**, άρθρο «Οι TOP 20 Στρατοί στον κόσμος 2022»- https://www.edudwar.com/strongest-militaries-in-the-world/
74. **CNN**, άρθρο 17.6.2021 «Πρόεδρος Μπάιντεν για την ιστορική σύνοδο του Πούτιν: «Έκανα αυτό που ήρθα να κάνω»- https://edition.cnn.com/2021/06/16/politics/president-biden-president-putin-meeting/index.html
75. **Carnegie Moscow,** άρθρο 17.6.2021 « Η Ρωσία του Πούτιν συναντά τη Νέα Αμερική του Μπάιντεν» - https://carnegiemoscow.org/commentary/84800
76. **Statistic Times, 26.10.2021 (Πηγή ΔΝΤ)** , Κατάταξη Παγκόσμιου ΑΕΠ, Παγκόσμια Οικονομική Προοπτική - https://statisticstimes.com/economy/projected-world-gdp-ranking.php
77. **Fortune**, άρθρο 30.1.2022 «Αυτό το διάγραμμα δείχνει πώς η Κίνα θα ξεπεράσει τις ΗΠΑ για να γίνει η μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο έως το 2030»- https://fortune.com/longform/global-gdp-growth-100-trillion-2022-inflation-china-worlds-largest-economy-2030/
78. **Global Times**, άρθρο 5.1.2022 «Ο Σι προτρέπει τις ένοπλες δυνάμεις να διπλασιάσουν τις προσπάθειες για να συνδυάσουν την εκπαίδευση με τις επιχειρήσεις μάχης με εντολή κινητοποίησης για στρατιωτική εκπαίδευση το 2022»- https://www.globaltimes.cn/page/202201/1245127.shtml
79. **South China Morning Post**, άρθρο 5.1.2022 «Στρατός της Κίνας: Ο Σι Τζινπίνγκ τονίζει την ανάγκη για εκπαίδευση υψηλής τεχνολογίας για τα στρατεύματα»- https://www.scmp.com/news/china/military/article/3162145/xi-jinping-stresses-need-pla-increase-training-new-technologies
80. **The San Diego Union-Tribune** , άρθρο 5.3.2022 «Το Πολεμικό Ναυτικό εκπαιδεύεται για πιθανή μάχη με την Κίνα. Ο πόλεμος της Ρωσίας το κάνει πιο πιθανό;»- https://www.sandiegouniontribune.com/news/military/story/2022-03-05/eastern-europe-pacific-navy
81. **Ανιχνεύσεις**, άρθρο 24.9.2021 «ΙΝΔΟΕΙΡΗΝΙΚΟΣ – ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ Γιατί οι ΗΠΑ θα έκαναν τα πάντα να μην τα χάσουν.»- https://www.anixneuseis.gr/%CE%B9%CE%BD%CE%B4%CE%BF%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%83-%CE%B1%CF%85%CF%83%CF%84%CF%81%CE%B1%CE%BB%CE%B9%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%B1%CF%84%CE%AF-%CE%BF%CE%B9-%CE%B7%CF%80/
82. **Wilson Center**, άρθρο 7.2.2005 «Οικονομικές σχέσεις μεταξύ Κίνας και Ρωσίας: Ανάπτυξη και Δυνατότητες»- https://www.wilsoncenter.org/event/economic-relations-between-china-and-russia-development-and-potential
83. **The Diplomat**, άρθρο 26.8.2020 «Η έξοδος της Rosneft από το Βιετνάμ υπαινίσσεται το μέλλον της Ρωσίας Α.Ε. στην Ασία»- https://thediplomat.com/2020/08/rosnefts-vietnam-exit-hints-at-russia-inc-s-future-in-asia/
84. **Reuters**, άρθρο 28.6.2021 «Ρωσία, Κίνα επεκτείνουν τη συνθήκη φιλίας και συνεργασίας –Κρεμλίνο»- https://www.reuters.com/world/china/russia-china-extend-friendship-cooperation-treaty-kremlin-2021-06-28/
85. **Xinhua**, άρθρο 29.6.2021 «Ο Σι κι ο Πούτιν ανακοινώνουν την παράταση της συνθήκης φιλικής συνεργασίας Κίνας-Ρωσίας»- http://www.xinhuanet.com/english/2021-06/29/c_1310032860_2.htm
86. **China Aerospace Studies Institute (PDF)**- 4 Φεβρουαρίου 2022 « Κοινή δήλωση της Ρωσικής Ομοσπονδίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας»- https://www.airuniversity.af.edu/Portals/10/CASI/documents/Translations/2022-02-04%20China%20Russia%20joint%20statement%20International%20Relations%20Entering%20a%20New%20Era.pdf
87. **Υπουργείο Εξωτερικών Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας**, Ανακοίνωση-Δελτίο Τύπου 4.2.2022 «Ο πρόεδρος Σι Τζινπίνγκ είχε συνομιλίες με τον Ρώσο πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν»- https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202202/t20220204_10638923.html
88. **Center of Strategic of International Studies (CSIS)**, άρθρο 15.7.2020 « Κίνα και Ρωσία: Οικονομικές Ανισότητες» - https://www.csis.org/analysis/china-and-russia-economic-unequals
89. **World Scientific**, άρθρο Τόμος 1 αριθ.2 σελ.213-231 (2019)- Μηχανισμός 17+1- https://www.worldscientific.com/doi/10.1142/S237774001950009X
90. **The Diplomat**, άρθρο 30.3.2022 «Το κόστος του πολέμου στη σχέση Κίνας-Ουκρανίας»- https://thediplomat.com/2022/03/the-cost-of-the-war-to-the-china-ukraine-relationship/
91. **Coda/Huawei**, άρθρο 23.10.2020 «Η αμφιλεγόμενη συμφωνία της Ουκρανίας για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο με την Huawei»- https://www.codastory.com/authoritarian-tech/ukraines-cybersecurity-deal/
92. **CMS law-Tax & Future (Ουκρανική Εταιρεία Εμπειρογνωμόνων)**, πληροφορίες « Κανονισμός και Νόμος 5G στην Ουκρανία»- https://cms.law/en/int/expert-guides/cms-expert-guide-to-5g-regulation-and-law/ukraine#about
93. **Πρεσβεία των ΗΠΑ στην Ουκρανία**, Δελτίο Τύπου 23.7.2020 «5G Καθαρά Δίκτυα»- https://ua.usembassy.gov/5g-clean-networks/

94. **The German Marshal Fund of the United States (GMF)**, δημοσίευση 27.10.2021 «Κίνα, 5G , Ασφάλεια και ΝΑΤΟ»- https://www.gmfus.org/news/china-5g-and-nato-security
95. **Κρατική Στατιστική Υπηρεσία της Ουκρανίας**- Εθνοτική Σύνθεση Πληθυσμού Ουκρανίας με βάση την τελευταία Απογραφή 2001 (*σσ: *η χώρα έχει την επόμενη προγραμματισμένη απογραφή το 2023*) - https://web.archive.org/web/20111217151026/http://2001.ukrcensus.gov.ua/eng/results/general/nationality/
96. **Το Κρατικό Συμβούλιο της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας,**Ανακοίνωση-Δελτίο Τύπου 14.4.2019 « Η Ελλάδα αποδεικνύει την ελκυστικότητα της «Συνεργασίας 16+1»» - http://english.www.gov.cn/premier/news/2019/04/14/content_281476608911974.htm
97. **China Global Television Network –Διεθνές Κρατικό Κανάλι Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας**, άρθρο 14.4.2019 «Το 17+1 σπάει τον μύθο της Κίνας σφήνα στην Ευρώπη»- https://news.cgtn.com/news/3d3d774e3345444d34457a6333566d54/index.html
98. **Observer Research Foundation**, άρθρο 18.9.2020 «Η πρωτοβουλία «17+1»: Χάνει η Κίνα τη γοητεία της στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη;»- https://www.orfonline.org/expert-speak/17-plus-1-initiative-china-losing-charm-central-eastern-europe/
99. **Reuters**, άρθρο 8.12.2021 «Ο Μπάιντεν λέει ότι οι ΗΠΑ δεν θα βάλουν στρατεύματα στην Ουκρανία, καθώς οι εντάσεις με τη Ρωσία υποχωρούν»- https://www.reuters.com/world/europe/kremlin-says-both-sides-follow-up-quickly-putin-biden-talks-2021-12-08/